

ΝΕΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

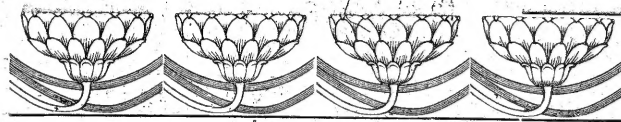
ΣΥΝΤΟΜΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΟΥΦΑΔΤΟΥ

ΜΕΡΟΣ Βον

Περιέχον : Κεκραγάρια, Ἑσπέρια, Ἀπόστι-
χα, Ἀπολυτίκια, Κεθίσματα, Ἀντίφωνα,
Κανόνες, Δοξολογίας καὶ τοὺς Αἵνους
ἐκάστου ἡχου.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Α. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
Ἀγίας Σοφίας 41 - Θεσσαλονίκη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ ΗΧΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέραις Ἦχος Α' ᾠ Πα

Κυ ρι ε ε κε κραξαπρο σε εισακου σον μου

ει σακου σονμου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κεκραξαπροσε

ει σακουσον μου προσχεστηφω νη της δε η σε ως μου

εν τω κε κρα γε ναιμε προ σε ει σακουσον μου

Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θυ τω η προσευ χη μου ως θυ μι

α μα ε νω πι ον σου π ε ε παρσιςτωνχειρων μουθυ

σι α ε σπε ρι νη ει σακουσονμου Κυ υ ρι ι ε q

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου δ του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο

νο μα τι ι σου

Τ ας ε σπε ρι νας ημων ευ χας δ προσδεξαι

Α α γι ε Κυ ρι ε q και πα ρα α σχου η μιν δ

α φεινα μαρ τι ων ο τι μα νο ος ει ο δει

ει ει ξας εν κοσμωτην Α να α στασιν π q

Ε με υ πο με νου σι q δι και οι ε

ως ου αν τα πο δω ως μοι δ

Κ υ κλωσα τε λα οι Σι ων και πε ρι λα βε

τε αυ την δ και δο τε δο ξανεναυτη τω α να

σταν τι εκνεκρων q ο ο τι αυ τος ε στι ιν

ο θε ος ημων ο λυ τρω σα μενος η μας εκ των

α νο μι ω ων η ημων q

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε q ει σα α κου σον της φω νηης μου δ

Δ ε ευ τε λα οι υ μνησωμεν και προσκυ νη σω

μεν Χρι στον δ δο ξα ζον τεσ αυ του την εκ νε κρων

Α να στα σιν q ο τι αυ τος ε στι ιν ο

θε ος ημων δ ο εκ της πλα νηστου εκ θρου τον

κοσμονλυτρω σα α με ε νος q

Ε νη θη τω τα ω τα σου q προ σε

χοντα ειςτηνφωνηην της δε η σε ω ως μου δ

Ε υ φρανθητεου ρα νοι δ σαλ πι ι θατε τα θε

με λι α της γης ^πβο η σα α τε τα ο
 ρη ευ φρο συ υ νην ι δου γαρ ο Εμ'μα νου ηλ
 τας α μαρ τι ας η μων τω σταυ ρω προ σηλω
 σε ^πκαι ζω ην ο δι δους θα νο τον ε νε κρω
 σε τον Α δα αμ α ναρτησας ως φι λα ανθρωπος
^πΕ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη υης
 Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται % ο τι
 παρα σοι ο ι λα σμος ε στιν
 Τον σα ρ κι ι ε κου σι ως Σταυ ρω θεν τα δι η
 μας πα θον τα και τα φε εν τα και α νασταν
 τα εκ νε κων υ μνη η σω μεν λε γοντες ^πστη ρι ι ξον ορ
 θο δο ξι α την εκ κλη σι αν σου Χρι στε ^πκαι
 ει ρη η νε υσον την ζω ην ημων ως α γα θο ος και φι

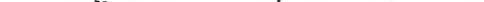
λα ανθρωπος
 λ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
 νά σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
 τον λο γον σου % ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
 Κυ ρι ον
 Τω ζω ο δο ο χω σου τα α α φω
 πα ρε στω τε σ οι α να ξι οι ^πδο ξο
 λο γι ι αν προ σφερ ζειν τη α φά α α τω σου ευ
 σπλα γχνι α Χρι στε ε' ο Θε ος η μων ^πο ο τι Σταυ
 ρο ον κα τε δε ε ξω και θα α να τον α
 να μα ρτη τε ^πι ι να τω κο ο σμω δω
 ρη η ση ^πτην Α να αστα σιν ως φι λα ανθρωπος
 πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυκτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας % ελ πι σα τω Ισρα

١٠٠

Τον τω Πατρι σου να ναρχον και σου να

διον λοογον^{Α.} τον εκ Παρθε νικης νη

 δυ οσπρο ελ θον τα α φραστως ι και Σταυ ρονκαι

 θα νατονδι η μά ας ε κου σι ι ω ως κα τα δε

Ξα με νον | και α να στα αν τα εν δο ο

ξη υ μνη η σωμεν λεγοντες q ζω ο δο τα

Κυ υ ρι ε δὸ ξα σοι ο Σω τη ηρ των ψυ

χωωνηημων

Δο α ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

καὶ οὐ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

αι ω ω νων α μην

Τὴν παγκοσμίον δοξάν τὴν ἐξ

ανθρωπων σπαρει εἰς αὐτὸν καὶ τὸν Δεσποτὴν

τε κου ου σαν την ε που ρα α νι ον πυ λην η

μνησω μεν Μαρι αν την Παρ θε νον των α σω μα

των το α α σμα και των πι στω το εγ κα λω

πῖ σμα α αυ τη γαρ α νε δει χθηου ρα νος και

να ο ρς τηςθε ο τη τοσ^q αυ τη το με σο τειχον

της εχθρας κα θε λου σα ει ρη νη αν τει ση η ξε

καὶ το βασιλει ον η νε ω ξε ταυτην ουν

κατέχοντες τῆς πίστεως τὴν ἀκριβήν ὑπερ-

ἔρμααχον ἐχομενον ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κυριόν

 π
 θαρ σει τω τοι νυν

Θε ου και γαρ αυ τα ος πο λε μη σειτουςεχθρουςως
παν το δου υ να α μο ο ος

Απόστιχα.

Τω πα θει σουΧρι στεπαθων η λευθε ρω θη μεν
και τη Α να στασεισου εκ φθα ρας ε λυ τρω θημεν
Κυ ρι ε δο ο ξα α σαι

Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δου σα το ε νε δου σα το ο
Κυ ρι ος Χ δου να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Α γα λι α α σθη κτι σις ου ρα νοι οι ευφρατ
νε σθω σαν χει ει ρας κρο τει ει τω τα ε ε
θνη μετ ευ φρο συ η νης Χριστος γαρ ο Σω τηρ
ημωντω Σταυρω προ σηλωσε τας α μα τι ι ας η

μων και τον θα νατοννεκρω ω σας ζω ην η μι
ιν ε δω ρη σα το πε πτω κο τα τον Α δαμ
παν γε νη η α να στησαςως φι λα αν θρωπος
Χ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με
νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Β αι λευς υ παρ χων Ου ρα νου και γη
ης ακα τα ληπτε ε κων ε σταυρω σαι δι α
φι λανθρω πι ι αν ον ο Α δης συ ναν τη η
σας κα α τω θεν ε πι κρα νθη και δι και ων
ψυ χαι δε ξα μεναι η γα λι α σαν το Α
δα αμ δε ι δων σε τον κτι ι στην εν τοις κα
τα χθο νι οις α νε ε στη ω του θαυματος
πως θα να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω

ἦ ὦ ἀλλ' ἡ ὥς ἡ βούληθη κοσμον φῶτι
 σαι κραυγάζοντα καὶ λέγοντα ὅτι ὁ ἀναστάς
 ἐκ τῶν νεκρῶν Κυριε δοξάσαι

ἦ ὦ οἱ κῶ σου πρεπεία γιᾶσμα Κυ
 ρι εἰς μάκρο ὁ τητᾶ ἡ μερῶν

Ῥυναί κες Μυροφοροι μύρα φερούσαι

μετασπουδῆς καὶ οὐρμου τὸν ταφον σου κα

τέλαβον καὶ μὴ εὐρουῦσαι τὸ γὰρ

χραντὸν ὡμασού παρὰ δεῖ του ἀγγελοῦ

μαθοῦσαι τὸ καὶ νόον καὶ παρὰ δοξὸν θαυμά

τοῖς Ἀποστόλοις ἐλεγον ἅπαντες ἐστη ὁ

Κυριὸς παρὲς ἡμῶν τὸ κοσμοτομέα ἐ

λέεος

Δόξα αἱ γλῶσσαι... Θιτοκίον.

δου πεπληρωται ἡ του Ἡσαίου προ

ρησις Παρθενογενῆσας καὶ μετὰ

τοκὸν ὡς προτοκούδι ἐμεινᾶς Θεὸς γὰρ

ἦν ὁ τε χθεὶς διόκαὶ ἡμεῖς ἐκαίνο

το μὴ σεν ἀλλ' ὡς ὁ μητορικέσι ἀσώων

δου λῶν σώτε με νειπροσφερομενὰς σοὶ μὴ

παριδῆς ἀλλ' ὡς τὸν ἐπιπλαγχονσας ἀγκάλαις φε

ρούσαν σοὶ κεῖται αἱ σπλαγχνισθῆτι καὶ

προσβέβη ἐσωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν Ἦχος Α' ᾠὴ Πιχ

Θεὸς Κυριὸς καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν

ἐν λογιμὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ

ριού

Θεός Κυριός και εφάνεν η μιν ^δ ευ
 λογήμενος· ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρι
 Ἀπολυτίκιον π ρ ζ
 ου

Του λιθοσφραγίσθεντος· υπομένων ουδαίων
 και σρατιωτών φυλασσόντων το αχραντόν σου Σω
 ωμά ^δ· ἀνεστής τριήμερος Σωτήρ δωρου
 μένος τω κοσμῷ τὴν ζήν διὰ τοῦ τοαίου Δυ
 νά· ἀμείνων· Οὐρανὸν ἐβόων σοι Ζωοδό
 οτα ^δ· δοξάτη· Ἀναστασεῖ σου Χριστέ· δο
 ξάτη βασιλεῖ αἰσού· δοξάτοι· κόνομι· ἀ
 θεοτοκίον π ρ
 σου· μομφεῖ· λαβὼν θρώπε·

Του· Γαβριήλ· φθεγγάμενου· σοι· Παρθενε· το· χαί
 ρε· συντή· φώ· νη· ἐσαρκου· το· ο· των· ο· λων·

Δεσποότης ^δ· ἐν· σοι· τη· α· γι· α· Κί· βω· τω· ως· ε· φη· ο
 δι· και· ος· Δα· βίδ ^δ· ε· δειχθείς· πλα· τυ· τέ· ρα· των· ου· ρα
 νων· βα· στα· σα· σα· των· κτί· στή· ν σου· ^δ· δο· ο· ξά· τω· ε· νοι· κη·
 σάν· τι· ἐν· σοι· δο· ξά· τω· προ· ελ· θο· ον· τι· με· κσου· ^δ· δο· ξά·
 τω· ε· λευ· θε· ρω· σάν· τι· η· μας· δι· α· του· το· ο· κου· ου
 σου· ου· ου· ου·

Καύσματος ἐξ ὄν· Ὀρθρον·

Μετά τὴν Ἀ· Στιχολογίαν·

Τὸν· τα· φον· σου· Σω· τη· ρα· τι· ω· ται· τη· ρουν· τες· νε
 κρω· τη· ἀσ· τρα· πη· του· ο· φθεν· τος· Ἀγ· γε· λου· ε
 γε· νον· το· κη· ρυ· υτ· τον· τος· Γυ· ναι· ξι· την· α· να
 α· στα· σιν· Σε· δο· ξά· α· ζο· με· ντον· της· φθο· ρας· κα
 θαι· ρε· την· σοι· προσ· πι· πτό· με· ν τω· ἁ· να· σταν· τι
 εκ· τα· φου· και· μο· νω· Θε· ω· η· μών·

Σταυρώπρο ση λω θεις ε κου σι ως οικτιρμων
 εν μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα
 το κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να γε τω θα να
 α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι οι
 του Α δου συ συ νη η γει ρα στου α παι ω νος θα
 νεν τας ω ρμονος φι λαν θρω πος

Μη τε ρα σε θε ου ε πι σια με θα παν τες
 Παρ θε' νον α λη θω σκα με τα το κον Παρ θε νον οι
 πο θω κα τα φε ευ γον τε στρο τη ση α γα θη
 θω τη τα σε γαρ ε ε χο με να μ χρ τω λοι προ σιχ
 σι αν σε κεκτη η με θα εν τε ρα σι ας σω τη ρι
 αν την μονην Πα να μω ν. Με λ η Β' Σ ιχ ο γί νη
 ρυ ναι κε στρο το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

αι και αγ γε λι κην οπα σι αν θε α σα α με
 ναι ε τρε μον ο τα φος εξ η στρα πτε ζω ην
 το θα αυ μα κα τε πλη τεν αυ τας δι α του
 το α πε λθουσαι τοις Μα θη ταις ε κη ρυτ τον την ε
 γερ σιν τον Α δη ε σκυ λευ σε Χρι στος ως με νος
 κρα ταιος και δυ να τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε
 παν τας τον της κα τα κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να
 α μει Σταυ ρου

Εν τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α
 παν των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα γατος
 Κυ ρι ος α νε στή ξη η με ρος Σω τηρ και η
 γει ρας Α δαμ εκ της φθο ρας δι α του το αι
 Δυνα μεις τω νω ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα

δο ξα τοις σοις παθημασι Χρι στε δο ο ξα
 τη Α να στασει σου δο ξα τη συγ κα τα βα σει σου
 μο νε φι λα αν θρω πε

Μ α ρι α το σε πτον του Δε ο πο του δο χει
 ον α να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα
 ος δει νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των
 και θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας αμαρ τω
 λων σω τη ρι α και βο η θει α καικραται α
 προ στα σι α και σω ζεις τους δου λους σου

Εὐλογητάρια Π. Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ. ᾠ Πα

Ευ λο γη το ρς ειει Κυ υ ρι ι ε ε
 δι θα α ξο ο ν με τα α α α δι ι και ω ω μα α
 εα α α σου

Τ ω ν Α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η η μος
 κα τε πλά' α γη η ο ρω ω ω ν σε ε
 εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου
 θα α να α του δε ε Σω τη η η ρη τη η ν ι
 σχυ υν κα α θε λο ο ο ο ν τα α και αι
 συν ε ε α αυ τω ω το ο ν Α α δα α μ ε γει ει ρα
 αν τα α α και εξ α δου πα αν τας ε λευ θε
 ρω ω σα αν τα

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις
 δα α κρυ υ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι
 αι κι ι ρ να α α τε ο ο α στρα α α πτω ω ν εν
 τω τα φω Α αγ γε ε λο ος προ σε φθε ε γ γε
 ε το ο ταις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε

υ υ μεις τον τα α α α φον ον και η ησθη η τε ε
 ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ α νε ε ε ε στη του
 ου μνη η η μα τος

Α ι ι α αν πρω ω ω ι 4 Mu ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον πρεστο μνη η

μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου ου ου σαι

α αλλ ε πε ε ε σθη η προς αυ τας ο ο Α

αγ γε ε λος και ει ειει ει πε ε θρη η νουου ο ο

και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σιν δε ε α

πο στο λοις ει ει ει πα τε

Μ υ υ ρο φρ ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες

με τα μ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προ το

μνη η μα σου ου ου Σω ω τερ ε ε νη η χου ου ουν

το Α αγ γε ε λο ο ος δε ε προς αυ τας

ε ε φη η λε ε ε ε γω ων τι ι με ε τα α

νε ε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι ζε

ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε

στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι ι

Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα

και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι

το ο α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α

γι ι ι ι α αν Τρι α α α δα εν μι α

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοι ο ις Σε ε ρα α

α φειμ ^Δ κρ α ζο σ ο ν τες το α α α α γι
 ι ος α α γι ι ο ο ος α α γι ος ει Κυ υ
 ρι ι ε ^Δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω ω ω νων α α μη η ην ^κ ^q

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα ^κ ^q

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πααρ

θε ε ε νε ^κ χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε

ε ευ α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ^Δ

ρε ευ σαν τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς

τα αυ τη ην δε ε ε ^κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις

θε ος και α α ανθρωπος ^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ αλ λη η λου ου

ι α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξ α σαι ο ο
 Δίς. Τὸ τρίτον. ^Δ
 ο θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α α Α α αλ λη η
 η λου ου ι ι ι α α ^κ Α α αλ λη η
 λου ου ι ι α α ^κ δο ο ξ α σαι οι ο θε ο

Οι Ἀναβαθμοὶ
 Ἀντίφωνον Α'. Πα,

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου
 των ο δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^κ

Τ ος ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο

θο σε γ γι νε ται ^Δ κο σμου συ σι του μα ται αι ου εκ

το ος ^κ ^q

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ και νυν και α ει ^κ και εις τους αι

ω ναστών αι ω νων α μην

Δ

Α γι ω Πνεύμα τι τι μή και δο ξα ω σπερ

Πα τρι πρε πει α μα και Υι ω δι α του το

α σώμεν τη τρι α δι μο νο κρα τό ρι α

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρητων σων υ ψώσας με νο μων

α ρε ταις εκ λαμ πρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα

ξον με φρού ρησον μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ

τι ας Δόξα και Νυν.

Α γι ω Πνεύ μα τι πα σα η Κτι σις και

νοῦρ γει ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον

σο σθε νε ες γαρ ε σπι Πα τρικαι Λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄

π

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω

μεν εις τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φραν θη

μουτοπνευμα συ γχαιρει η καρ δι α

Ε πι οι κον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πα

σαι αι φυ λαι της γησ και γλώσσαι Δόξα και νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νη σιν

δο ξαν και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω

ω δειπρο σφerein μο νας γαρ ε στιν η Τρι ας τη

φυ υ σει αλλ ουπρο σω ποις Προκειμενον.

Νυ να νη στησσαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω παρρη σι α σομαι εν αυ τω

Τὸ τρίτον.

Νυν α να στη σομαι λεγει Κυ ρι ος θη σομαι
εν σω τη ρι ω παρ ρη σι α α σομαι εν αυ
τω ω ω ω

Ὁ Κανὼν

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰσμός ζ π

Σου η τροπαι ου χος δε ξι α θε ο πρε
πως εν ι σχυ ει δε δο ξασται αυ τη καρ α θα να
τε ως παν σθε νης υ πε ναν τι ους ε θραυσε τοις
Ι σρα η λι ταις ο δονβουθουκαινουργη η σα α σα
Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Ο χερ σιν α χραντοις εκ χο ος Θε ουρ γι κως κα
ταρχας δι α πλασας με χειρας δι ε πε τα σας εν τω

σταυ ρω εκ γης α να κα λουμενος το φθα ρεν μου σω
μα ο εκ Πορθε νευπο ρει ει λη η φας

Νε κρω σιν υ πε στη δι ε με και την ψυ χην
τω θα να τω προ δι δω σιν ο εμ πνευ σει θει α
ψυ χην μοι εν θεις και λυ σας α ω νι ι ων δε
σμων και συν α να στησας τη α φθα ρσι α ε δο ο
ξα α σε Θεοτοκίον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Χ αι ρε η της χα ρι τος πη γη χαι ρε η
κλι μαξ και πυ λη ου ρα νι ος χαι ρε η λυ χνι
α και στα μνος χρυ ση και ο ρος α λα το μη
λον η τον ζω ο δο την Χρι στον τω κο σμω κυ
η η σα α σα

Ὦδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός

π
q

0 μο νός· εἰ, δὴς τῆς τῶν βρο τῶν οὐ σι· ἀς τῆν
 ἀσθε νεῖ· ἀν· και· σι· μ· πα· θῶς αὐ τῆν μορφῶ σα μενος
 πε· ρι· ζῶ· σον με· εἰ· υ· ψους· δυ· να· μιν· του· βο
 αν· σοι· Ἀ· γι· ος· ο· Να· ος· ο· εμ· ψυ· χος· της· ἀ· χραν
 του· σου· δῶ· ξης· φι· λα· αν· θρώ· ω· πέ

Θ ε· θς· μου· υ· παρ· χων· Ἀ· γα· θε· πε· σον· τα
 κα· τῶ· κτει· ρη· σας· και· κα· τα· βῆ· ναι· προς· με· ην·
 δο· κη· σας· ἀ· νυ· ψῶ· σας· με· δι· ἀ· σταυ· ρῶ· σε
 ὡς· του· βο· αν· σοι· Ἀ· γι· ος· ο· της· δο· ξης· Κυ· ρι· ος
 ο· ἀ· νει· κα· στος· εν· ἀ· γα· θο· ὁ· τη· η· τι

Ζ ὡ· η· εν· υ· πο· στα· τος· Χρι· στε· υ· παρ· χων· και·
 φθα· ρεν· τα· με· ὡς· συμ· πα· θης· Θε· ο· ὅς· εν· δυ· σα· με

vos· εἰς· χουν· θα· να· του· κά· τα· βα· ρς· Δε· σπῶ· τα· το
 θνη· τον· δι· ερ· ρη· ξας· και· νε· κρους· τρι· η· με· ρος· ἀ· να
 στας· ἀ· φθα· ρ· σι· αν· ημ· φι· ι· ἀ· ᾠ· σας· Θεο· τοκίον

Θ ε· ὄν· συλλα· βου· σά· εν· γα· σί· τρι· Παρ· θε· νε· δι·
 ἀ· Πνευ· μα· τος· του· Πα· να· γι· ου· ε· ε· μιν· ἀς· ἀ·
 φλεκ· τος· ε· πι· σε· βα· τος· τῶ· νο· μο· θε· ε· τη· Μω
 ση· φλε· γο· με· νην· ἀ· καυσ· τα· σα· φῶς· προ· ε· μη· νυ· σε
 Ὦδὴ δ'.
 την· το· πυρ· δε· ξά· με· νην· το· ἀ· ᾠ· στε· εκ· τῶν· Ὁ Εἰρμός q

0 ρος· σε· τη· χα· ρι· τι· τη· θει· ἀ· κα· τα· σκι
 ὄν· προ· βλε· πτι· κοις· ο· Ἀβ· βα· κουμ· κα· τα· νο· η· σας
 οφθαλ· μοις· εκ· σθου· εἰς· ε· λευ· σε· σθαι· του· Ι· σρα· ηλ· προ· ἀ
 νε· φῶ· νει· τογ· Ἀ· γι· ον· εἰς· σω· τη· ρι· αν· ημῶν
 και· ἀ· να· ἀ· πλα· α· σιν

Τ¹ ις | ου τς Σω τηρ ο | εξ Ε δωμ-α φι κο με
 νος ^Αστε φη φο ρων εξ | ακαν θων πε φαινιγ με
 νος τηνστολην¹ εν | ξυ λω κρε μα μενοστου Ι | σρα
 ηλ υ παρχει ου τος ο | Α γι ος ¹ εις σω τη ρι αν
 η μων και α να α | πλα α σιν ^Α

I δε τε λα ος των | α πει θων και αι σχυν θη
 τε¹ ον ως κα κουρ γον γαρ υμεις | α ναριτη¹ θη ναι εν
 Σταυρω¹ Πι¹ | λα τω η τη σα σθαι φρενο βλα βως θα
 να του λυ σας την | δυ να μιν ¹ Θε ο πρε πως εξ
 α νε στη του μνη η | μα α τος Θεοτοκίον ^Α

E υ λον σε Παρ θε νε της ζω ης | ε πι στα με
 θα ^Α ου γαρ της βρω | σε ως καρ πος θα να τη φο
 ρος τοις βρο τοις¹ | εκ σου α νε βλα στησεν αλ λα ζω

ης η α ι δι ου α | πο λουσιν¹ εις σω τη ρι
 αν¹ η μων των υ μνου ουν | τω ων σε ¹ 'Ωδη ε'
 0 φω τι σας τη | ελ λαμ ψει της σης πα ρου
 σι ας Χρι στε ^Α και φαι | δρυ νας τω Σταυ ρω σου του Κο
 ο σμου τα πε ρα τα τας | καρ δι ας φω τι σον φω τι
 της σης Θε ο | γνω σι ας ^Α των ορ θο δο ξως
 υ μνου ουν | τω ων σε ^Α

T ον Ποι με | να των προ βα των τον με γαν και Κυ
 ρι ον ^Α Ι ου δαι οι δι α ξυ λου Σταυ ρου ε θα
 να τω σαν | αλλ αυ τος ως προ βα τα νε κρους εν Α
 δη τε θάμ με νους ^Α κρα τους θα να του ερ ρυ υ
 σα α τό ^Α

T ω Σταυ ρω σου την | ει ρη νη / ευ αγ γε λι σα

με νος και κη ρυ ξας αιχμα λω τους Σω τηρ μου
 την α φε σιν⁹ τον κρα τουν τα η σχυ νας Χρι στε γυ
 μνον η πο ρη με· νον^Δ δει ξαστη θει α ε γε
 ερ σει ει σου Θεοτοκίον.

Τας αι τη σεις των πι στως αι του με νων Πα νυ
 μνη τε^Δ μη πα ρι δης αλ λα δε χου και τα αυ
 τας προ σα γα γε⁹ τω Υι ω σου Α χραν τε Θε ω
 τω μο ο νω ευ ερ γε τη σε³ γαρ προ στα
 την κε κτη η με ε θα^π 'Οδῆς. 'Ο Εἰρμός.

Ε κυ κλω σεν ημάς εσχατη α βυσσος ουκ
 ε σιν ο ρυ ο με νος¹ ε λο γι σθη μένως προ
 βα τα σφα γης^Δ σω ω σον τον-λα ον σου ο Θε ος
 ημων^Δ συ γαρ ι σχυς των α σθε νουν των και ε πα

νο ορ θω ω σις

Τω πται σμα τι του Πρω το πλα στου Κυ ρι ε
 δει νως ε τραυ μα τι σθη μεν¹ τω δε μώ λω πι ι
 α θη μεν τω σω^Δ ω υ περ υ μων ε τραυ μα
 τι ι σθης Χρι στε συ γαρ ι σχυς των α σθε νουν των
 και ε πα νο ορ θω ω σις

Α νη γα γες ημας εξ Α δου Κυ ρι ε τῶ κη
 τος χει ρω σα μένος¹ το παμ φα γον Πα ν το δυ να
 με τω σω κρα α τει κα θε λων αυ του την δυ να
 μιν^Δ συ γαρ ζω η και φως υ παρ χεις και η α να α
 στα α σις Θεοτοκίον

Ε υ φραι νον ται εν σοι Παρ θε νε Α χραν τε του
 γε νους οι προ πα το ρες⁹ την Ε δεμ α πο λα βον

τες δι' α σου ην εκ πα ρα βά σε ως α πώ λε

σαν συ γαρ Α γνη και προ του το κου και με τα γε εν

νη η σιν 'Ωδή Ζ'. 'Ο Ειρμός.

Σ ε ε νο η την Θε ο το κε κα μι

νον κα τα νο ου μεν οι πι στοι ως γαρ παι δας ε σω

σε τρεις ο υ περ υ ψου μενος ο λον με τον αν

θρω πον εν τη γα στρι σου α νε πλασεν ο αι

νε τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν

δο ο ξος

Ε φρι ξε γη α πε στρα φη Η λι ος και

συν ε σκο τα σε το φως δι ερ ρα α γη το

του Να ου θει ον κα τα πε τα σμα πε τραι δε ε

σχισθη σαν δια α σταυρου γαρ η ηρ ται ο δι κάι ος

ο αι νε τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

δο ο ξος

Σ υ υ γε γο 'νωσ ω σει α βο η θη τος

και τραυ μα τι ας εν νε κροις ε κου σι ως το κα θη

μας ο υ πε ρυ ψου μενος παντας η λευ θε

ρω σας και κρα ται α χει ρι συν α νε στη σας

ο αι νε τος των Πα τε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

δο ο ξος Θεοτοκίον.

Χ αι ρε πη γη α ει ζω ου να ματος Χαι

ρε Πα ρα δει σε τρυ φης χαι ρε τει χος το των πι

στων Χαι ρε Α πει ρο γα με Χαι ρε η παγ κο σμι

ος χα ρα δι ης η μιν εξα νε τει λεν ο αι

νε τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

δο ο ξός Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

Εν κα-μι νω Παιδες Ἰσρα ηλ ως εν χω νευ

τη ρι ω τω καλ λει της ευ σε βει ας κα θα ρω

τε ρον χρυ σου α πε στιλβον λε γοντες ευ λο γει

τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ

μνει τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας τουσαι ω νας

Ο βου λη σει α παν τα ποι ων ο και με

τα σκευ α ζων εκ τρε πων σκι αν θα νά του εις αι

ω νι ον ζω ην τω πα θει σου λο γε Θε ου σε α

παυ στως παν τα τα ερ γα ως Κυ ρι ον υ μνου μεν

και υ περ υ ψου μεν εις παν τας τουσαι ω ω νας

Συ κα θει λες συν τρι μα Χρι στε και την τα

λαι πω ρι αν εν πυ λαις και ο χυ ρω μα σι του

Α δου α να στας εκ τα φου τρι η με ρος σε

α παυ στως παν τα τα ερ γα ως Κυ ρι ον υ

μνου ου και υ περ υ ψου σιν εις παν τας τουσαι

ω νας Θεοτοκίον.

Την α σπο ρος και υ περ φυ ως εξ α στρα

πης της θει ει ας τε κου σαν τον Μαρ γα ρι την τον

πο λυ τι μον Χρισ τον υ μνη σω μεν λε γοντες ευ λο

γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ

μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας τουσαι

ω ω νας Ὡδή Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τυ ον της α γνης λο χει ας σου πυρ πο

λου με νη βα τος ε δει ξεν α φλε κτος και νυν καθ

η μων των πει ρα σμων α γρι αι νου σαν κα τα

σβεσαι του ου μεν την κα μι νον ι να σε Θε ο

το ο κε α κα τα παυστως με γα λυ υ νο ο μεν δ

Ω πως ο λα ος ο α νο μος ο α πει

θεις και πο νη ρα βού λευ σα με νος τον α λα

στο ρα και α σε βη ε δι κάι ω σε τον δε δι

και ον ξυ λω κα τε κρι νε τον Κυ ρι ον της δο

ξης ον ε πα ξι ως με γα λυ υ νο ο μεν

Σ ω ω τερ ο α μνος ο α μωμος ο την του

Κο σμου α μαρ τι αν α ρα με νος σε δο ξα

ζο μεν τον α να σταν τα τρι η με ρον συν Πα

τρι τε και τω θει ω σου Πνευμα τι και Κυ υ ρι ον

της δο ξης θε ο λο γουντες με γα λυ υ νο ο μεν

Σ ω ω σον τον λα ον σου Κυ ρι ε ον περ

ε κτη σω τω τι μι ω σου αι μα τι κατ εχ

θρων ισχυν τω Βα σι λει χα ρι ζο με νος και ταις

σαις Εκ κλη σι αις φι λαν θρω πε πα ρα σχου την

ει ρη νην της Θε ο το κου ταις εν τε ευ ξε ε σιν

Ὡδὴ Θ'. Ἡ Τιμιωτέρα π ρ

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

γαλ λι α σε το πνευμα μου ε πι τω Θε

ω τω Σω τη ρι μου

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κου σαν

σεν την ογ τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο

μεν

Εἰς τοὺς Ἀγγους

q

Π α σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει
τε τον Κυ ρι ον εκ των Ου ρα νων αι νει ει τε αυ
τον εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω
ω Θε ε ω

Α ι νει τε αυ τον πα ρν τεσ οι Αγ γε λοι αυ
του αι νει τε αυ τον πασαι αι Δυ να α μεις
αυτου σοι πρεπαι υ μνος τω ω Θε ε ω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα
πτον δοξα αυ τη εσται πασι τοις οσι
ι οις αυ του

Υ μνου μεν σου Χρι στε ε το Σω τη η
ρι ον πα α θος και δοξα ζο μεν σου την α να

α στα α σιν
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ
να με ως αυ του

Ο Σταυ ρον υπο μει νας και τον θα α α να τον
κα ταρ γη σας και α ναΐστας εκ των νε κρων
ει ρη νευ σον η μων την ζω ην Κυ ρι εως μο
νος Παν το δυ υ να μος

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ υ νης αυ του

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον α αν θρω
πον α να στη η σας τη α να στα σει σου Χρι

στε ^Α α ξι ω σον η μας εν κα θα ρα καρ

δι ι α: υ μνειν και δο ξα α ζειν σε ^π ^η

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πύ γος ^Α αι

νει τε αυ τον ^Α εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα ^Α

^Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο

ξα ζον τες υ μνου μεν σε Χρι στε ^Α ε τε ε χθης

εκ παρ θε νου και α χω ρι στος υ πηρ χης

τω Πα τρι ^Α ε πα θες ως αν θρωπος και ε κου σι ως

υ πε μει νας Σταυρον ^Α νε στης εκ του τα α α

φου ως εκ πα στα δος προ ελ θων ^Α ι να σω

σης τον κο σμον Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^π ^η

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^Α αι

νει τε αυ τον ^Α εν χορ δαι αις και ορ γα νω ^Α

^Ο τε προ ση λω θης τω ξυ λω του Σταυ ρου ^Α το

τε ε νε κρώ ω θη το κρα τος του εχθρου ^Α η κτι ι

σις ε σα λε ευ θη τω φο βω σου ^Α και ο α

δης ε σκυ λε ευ θη τω κρα τει σου ^Α τους νε κρους

εκ των τα φων α νε στη σας ^Α και τω λη στη

τον Πα ρα α δει σον η νοι σας ^Α Χρι στε ο θε ος

η μων δο ο ξα α σοι ^Α

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις εν η χοις ^Α

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλα λαγ μου ^Α πα

σα πνο η ^Α αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ^Α

^Ο δυ ρο με ναι με τα στυ ξης το μη η α ρου

κα τε λα βον αι τι μι αι γυ ιαι αι ρες ^Α

ευ ρουσαι δε τον τα α φον α νε ω με νον ^Α

και μα θουσαι πα ρα του Αγ γε λου το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαυ αυ μα α πηγ γει λαν τοις
 α πο στο λοις ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος
 Α να στη θη Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
 τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 εις τε ε λος
 Τ ην των πα θων θει αν μω λω πω σιν σου προ
 σκυ νου μεν Χρι στε ο Θε ος και την εν τη Σι
 ων δε σπο τι κην Ι ε ρουρ γι αν την εν τε ε
 λει των αι ω νων θε ο φα νως γε γε νη με
 νη τοις γαρ εν σκο ο τι κα θευ δοντα ο Η λι
 ος ε φω τι σα ας της δι και ο συ υ νης

προς α νε σπε ρον χει ρα γω γων ελ λα αμ ψιν Κυ ρι
 ε δο ο ξα α σοι
 Ε ξο μο λο γη σομαι σοι Κυ ρι εν ο λη καρ
 δι α μου δι η γη σομαι παν τα τα θαυ μα
 σι α α σου
 Το φι λο τα ρα χον γε ε νος των Ι ου
 δαι ων ε νω τι σα σθε που ει σι εν οι Πι λα τω
 προ σελ θον τε ει πω σιν οι φι λα ασ σον τε
 στρα τι ω ω ται που ει σιν αι σφρα γι δε ς του
 μνη μα τος που με τε τε θη ο τα φεις που ε
 πρα θη ο α πρα τος πως ε συ λυ υ θη ο θη
 σαυ ρος τι συ κο φαν τει ει τε την ε γερ σι
 ιν του σταυ ρω θεν τος πα ρα α νο

μοι Ι ου δαι αι οι α νε ε στη ο εν νε
 κροις ε λευ θε ε ρος και πα ρε χει τω κο σμω το
 με γα ε ε λε ε ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ Β' ΗΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέραις Π.

Κυ ρι ε ε κε κραξα προς σε ει σα ακουσον μου
 ει σα κουσον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κραξα
 προς σε ει σα ακουσον μου προσχες τη φω νη της δε
 η σε ωμου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει
 σα κουσον μου Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σεδ χη μου ως θυ
 μι α μα ε νω πιον σου ε ε παρσις των χει
 ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα κουσον
 μου Κυ ρι ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χην μου του ε
 ξο μο λο γη σα σθε το ο νο μα τι
 ι ι σου

Τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γε εν νη θεν τα
 το θε ον λο γον σα ρ κω θεν τα εκ Πα ρ θε
 νου Μα ρι ι ας δευ τε προ σκυ νη σω μεν Σταυ ρον
 γαρ υ πο μει νας τη τα φη πα ρε δο ο θη ως αυ
 τος η θε λη σε και α να στ ας εκ νε κρων
 ε σω σε με τον πλα νω ω με νο αν θρω πον

Ε με υ πο με νου σι θι κοι οι ε ως
 ου αν τα πο δο σμοι

Χρι στος ο Σω τηρ η μων το καθ η μων χει ρο
 ο γρα φον προ ση λω σα ας τω Σταυ ρω ε ξη λει

ψε και του θα να του το κρα ατος κα τηρ γη σε
 προ σκυ νου ου μεν αυ του την τρι η η με ρον ε
 γερ σιν

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
 ει σα α κου σον της φω νης μου

Συν Αρ χα γ γε λους υ μνη σω μεν Χρι στου την Α
 να στα σιν αυ τος γαρ λυ τρω της ε στι και
 Σω τη η ρ των ψυ χων η μων και εν δο ξη φο βε
 ρα και κρα ται α δυ να μει πα λιν ερ χεται
 κρι ναι κο ο σμον ον ε πλα σεν

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
 εις την φω νη ην της δε η σε ω ω ως μου

Σ ε τον σταυ ρω θεν τα και αι τα φεν τα Αγ γε

λος ε κη ρυ ξε Δε σποτην και ε λε γε ταις

γυ ναι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε κει το ο

Κυ ρι ος α νε στη γαρ κα θως ει πενωσ Παν το

δυ γαμος δι ο σε προ σκυ νου μεν τον μο νον α

θα να τον ζω ο δο ο τα Χρι στε ε λε η

σον η μας

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται Χ ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη σας την του ξυ υ

λου κα τα ραν εν τη τα φη σου ε νε κρω

σας του θα να α του το κρα α τος εν δε ε τη

ε γερ σει σου ε φω τι σας το γε νος των

ανθρωπων δι α του το σοι βο ω μεν ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν Χ η ψυ χη η

μου ε πι τον Κυ ρι ον

Η νοι γη σαν σοι Κυ ρι ε φο βω πυ υ λαι

θα να του πυ λω ρι δε α δου ι δοντες σε ε

πη ξαν πυ λας γαρ χαλ κας συ νε τρι ψας και μο

χλους αι δη ρους συν ε θλα σας και ε ξη γα γες

η μας εκ σκο ο τους και σκι ας θα να α

του και τους δε σμους ημων δι ερ ρη ξας

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λά κης πρω ι ας % ελ πι σα τω

Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τον σω τη ρι ον υ μον α δον τες εκ στο μα

των α α να μελ ψω μεν δευ τε παν τες εν οι κω ω Κυ

ρι ου προ σπε ε σω ω μεν λε γοντες ο ε ε πι

ξυ λου σταυ ρω θεις και εκ νε κρω ν α να στας

και ων εν κολ ποις του Πα τρος ι λα σθη τι ταις

α μαρ τι αις η μων

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Πα ρηλθεν η σκι α του νομου της χα ρι

τος ελ θου σης ως γαρ η βα τος ουκ ε και ε το κα

τα φλε ε γο με νη ου τω Παρ θε νος ε τε κες και

Παρ θε νος ε μει νας αν τι στυ υ λου πυ ρος

δι και ο συ νης α νε ε τει ει λεν Η λι ος αν

τι Μω υ σε ε ως Χρι στός η σω τη ρι α των

ψυ χων η μω ω ν Εις τον Στιχον.

Η Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα

σαν ε φω τι σε τη ην Οι κου με νην και α να

κα λε σω το ι δι ι ον πλα σμα Παν το δυ να

με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι

Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν

ε νε δυ σα το ε νε δυ σα τω ο Κυ ρι

ος δυ να μιν % και πε ρι ε ζω σα το

Δ ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την
του ξυ υ λου κα τα ραν κρα τος θα να α του τη
τα φη η σου ε νε κρωσας ε φω ω τι σας δε το
γε νος η μω ων τη η ε γερ σεισου δι ο βο ω
μεν σοι ζω ο δο ο τα Χρι στε ο Θε ο ος
η μων δο ξα σοι

Χ και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η τις
ου ου σα λευ θη σε ται

Ε ν τω Σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος
ηλ λοι ω σας καλ λο ος κτι σματων και το μεν α
παν θρω πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χηπλευ
ρα αν σου ε κεν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι
σαι τα α φον η τη σαν το την σην ε ξου σι αν ουκ ε ε

πι στα με νοι αλλ ο δι οι κτον σπλαγχωνσου κα
τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η ημε ρος α
να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι
Χ Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε **Χ** εις
μα κρο τη τα η με ρων

Ζ ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα
θος υ πο στας δι α θνητους εν α δη δε κα α
τελ θων ως δυ να τος τους ε κει την ε λευ σιν
με νον τας την σην α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κρα
ται ου Πα ρα δει σον ανθ α δου οι κειν δε δω
ρησαι δι ο και η μι ν τοις δο ξα ζου σι
την σην τρι η η με ε ρον ε γερ σιν δω ρησαι ι
λα σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Δόξα και νῦν.

Ω θαι· μα· τος· και· νου· παν· των· των· πα· α·
 λαι· θαι· μα· των· τις· γαρ· ε· γνω· Μη· τε· ε· ρα·
 α· νευ· αν· δρο· ος· τε· το· κυ· αν· και· εν· αγ· κα· λαις·
 φέ· ρου· σαν· τον· α· πα· σαν· την· κτι· σιν· πε· ρι· ε·
 χον· τα· Θε· ου· ε· στι· βου· λη· το· κυ· η· θεν· ον· ως·
 βρε· φος· πα· να· γνε· σαις· ω· λε· ε· ναις· βα· στα· σα· σα· και·
 μη· τρι· κην· παρ· ρη· σι· αν· προς· αυ· το· ον· κε· κτη· με·
 νη· μη· παυ· ση· δυ· σω· που· σα· υ· περ· των· σε· ε· τι· μων·
 των· του· οι· κτει· ρη· σαι· και· σω· σαι· τας· ψυ· χας· η· μω·
 ω· ων·

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἦχος ᾠχ

Θ ε· ο· ο· ο· θος· Κυ· υ· ρι· ος· και· ε· πε· φα·
 νεν· η· μιν· ευ· λο· γη· με· νος· ο· ερ· χο· ο· με· νος·

εν· ο· νο· μα· τι· Κυ· ρι· ι· ι· ου· ου·
 Θ ε· ος· Κυ· υ· ρι· ος· και· ε· πε· φα· νεν· η· μιν·
 ευ· λο· γη· με· νος· ο· ερ· χο· ο· με· νος· εν· ο· νο· μα·
 τι· Κυ· ρι· ι· ι· ου·
 Θ τε· κα· τη· ηλ· θες· προς· τον· θα· να· τον· η· ζω·
 η· η· α· θα· α· να· τος· το· τε· τον· Α· δην· ε·
 νε· ε· κρω· σας· τη· α· στρα· πη· της· Θε· ο· τητος·
 τε· δε· και· τους· τε· θνε· ω· τας· εκ· των· κα· τα· χθο·
 νι· ων· α· νε· ε· σθη· σας· πα· σαι· αι· Δυ· να· μεις·
 των· ε· που· ρα· νι· ων· ε· κραυ· γα· ζον· Ζω· ο· δο·
 τα· Χρι· στε· ο· Θε· ος· η· μων· δο· ο· ο· ξα· σοι·
 Π αν· τα· υ· περ· εν· νοι· αν· παν· τα· υ· περ· εν·
 δο· ξα· τα· σα· Θε· ο· το· κε· μυ· στη· ρι· α· τη· α·

γίει· α· ε· σ· φ· ρ· α· γι· ε· μ· ε· λη· και· Παρ· θε· υι· α· φυ·
λατ· τό· με· ε· νη· Μη· τηρ· ε· γ· νω· σ· θης· α· ψ· ευ· δ· ης·
Θ· ε· ο· ν· τε· κου· σα· α· λη· θι· νον· αυ· τον· ι· κε· τευ·
ε· σω· θη· ν· αι· τας· ψ· υ· χ· ας· η· μ· ω· ω· ν·

Μετὰ τὴν Ἀ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα

0 ευ· σ· χη· η· μων· Ι· ω· σ· ρ· φ· α· πο· του· ξυ·
λου· κα· θε· λων· το· α· χ· ρ· αν· τον· σου· Σω· ω· ω· ω· ω· ω· μα·
σιν· δ· σ· νι· κα· θα· ρ· α· ει· λη· σας· και· α· ρω· ω·
μα· σιν· εν· μνη· μα· τι· και· νω· κη· ξ· ευ· σας· α· πε· ρε· το·
αλ· λα· τρι· η· με· ρος· α· νε· σ· της· Κυ· υ· ρι· ε·
πα· ρε· χων· τω· Κο· σ· μω· το· με· γα· ε· ε· ε· λε· ος·

Ταις Μυ· ρο· φο· ο· ρις· Γυ· ναι· ξι· πα· ρα· το·
μνη· μα· ε· πι· σ· τας· ο· Αγ· γε· λος· ε· βο· ο· ο· ο· ο· ο·

α· τα· μυ· ρα· ταις· ε· ι· η· τοις· υ· περ· χει· ρ· ο· ο·
δι· α· Χρι· σ· τος· δε· δι· α· φ· θ· υ· ρ· ας· ε· δει· χ· η· αλ· λο·
τρι· ος· αλ· λα· κραυ· γα· σα· τε· α· ι· ε· στη· ο· Κυ· υ·
ρι· ος· πα· ρε· χων· τω· κο· σ· μω· το· με· γα· ε· ε· ε·
λε· ος·

Υ· περ· δε· δο· ξα· σ· με· ε· νη· υ· παρ· χεις· Θε· ο·
το· κε· Παρ· θε· νε· υ· μνου· μεν· σε· δι· α· γαρ· του· Σταυ·
ρου· του· Υι· ου· ου· σου· κα· τε· βλη· θη· ο· Α· δ· ης· και·
ο· θα· να· τος· τε· θνη· κεν· νε· κρω· θεν· τες· α· νε· ε·
στη· μεν· και· ζω· ης· η· ξι· ω· θη· μεν· τον· Πα· ρα·
δι· σον· ε· λα· βο· μεν· τη· ν· αρ· χαι· αν· α· πολ· αυ· σιν· δι· ο·
ευ· χα· ρι· σ· τουν· τε· δο· ξο· λο· γου· ου· μεν· ως· κρα· ται·
ον· Χρι· σ· τον· τον· Θε· ο· ν· η· μων· και· μο· νον· πο· λυ· ε· ε·

Ε λε ον Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθῆναι μη κω
λυ υ υ υ υ υ υ σας την πετραν της πι ι
στε ως α να στας πα ρε σχεις πα σι Κυ ρι ε δο ο
ο ξα σοι

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφοροις
Γυναιξιν αγαλλεται συμφω ω ω ω ω ω νως
κοινην γαρ εορτην συν αυτοις εορτα α ζο
μεν εις δοξαν και τιμην της σης Α να στα σε ως και
δια των φιλιαν θρωπε Κυ υ ρι ε τω λα
ω σου πα ρα οχου το με γα ε ε ε λε ος

Υπερ ευλογημε ε νη υπαρχεις θε ο το
κε Παρ θε νε υ μνου μεν σε δι α γαρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α της ηχ μα λω πι σται ο Α δαμ
α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται
η Εὐ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα
να α τω τε και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος
Χριστος ο θε ος η μων ο ου τω σε δο κη σας δο

ο ο ξα σοι Οί Αναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'. Βου. χ

Εν τω Ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ
πω μου της καρδι ας προς σε Σω τηρ σω σον με ση
ε πι λαμψει

Ελεησον η μας τους πταιοντας σοι πολ
λα καθ ε κα στην ω ραν ω Χρι στε μου και δος
προ τε λους τρο πους του με τα νο ει ειν οσι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το βασι λευ ει ν πε
λει το α γι α ζει ν το κι νει ν την Κτι σιν Θε
ο ος γαρ ε στι ν ο μο ου σι ος Πα τρι
και λο γω

· Αντίφωνον Β'.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι ν
τις ι κα νο ος σω ος φυ λαχ θη ναι εκ του
εχ θρου α μα και αν θρω πο κτο ο νου

Τ οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως
Σω τερ τον σον δουλον λε ε ο ν τος τροπον κατ ε
μου κι νου σουν ται και γαρ οι εκ θροι οι μου

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και
γε ε ρα σ παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δου
να μει συν τη ρει εν Πα τρι ι δι Υι ου ου δε
· Αντίφωνον Γ'.

Ο ι πε ποι θο τε ς ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μω ς σα λευ
ον ται προ σβο λαι ς του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αι ς χει ρα ς αυ των μη εκ
τει να τω σαν οι θει ω ς ζω ντε ς ου γαρ ε α Χρι
στος τη ρα βδω τον κλη ρον αυ του

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει
πα σα σο φι α εν θεν χα ρι ς Α α πο στο λων και
τοι ς α θλοι ς κα τα στε ε φον ται Μαρ τυ ρε ς και Προ

φη η ται ο ρω σι Προκείμενον β χ

Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν προ
σταγ μα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λα ων κυ κλώ σει σε Τό Γ' β

Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ σταγ μα τι ω ε νε τει λω και
συ να γω γη λα ων κυ κλώ σει σε ε ε

Ὁ Κανὼν Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός

Εν βυ θω κα τε στρω σε πο τε την φα
ρα ω νι τι δα πανοτρα τι αν η υ πε
ροπλος δυ να μις σαρ κω θεις ο λο γος δε την
παμ μο χθη ρον α μαρ τι ι αν ε ξη λει ψεν ο
δε δο ξα σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξω σγαρδε

δο ξα σται ε

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα α σει σου

Κυ ρι ε ε

Ο του κο σμου αρχων α γα θε ω α πε

γρα ψα με θα τη εν το λη τη ση μη πει θα ρ χη

σαν τες τω Σταυ ρω σκυ κε κρι ται προ σβα λω ων

γαρ σοι ως θνη τω ω πε ρι πε πτω κε τω της

ε ξου σι ας κρα τει σου και α σθε νης δε η

λ ε γ κται β

Α υ τω της του γε νους των βρο των και της α

κη ρα του ζω ης αρχ η γος εις τον κο σμον ε λη

λυ θας τη γαρ Α να στα σει σου δι ε σπα αρα

ξας του θα να α του τα σπα ρ γα να ην δο ξο λο

γουμεν α παντες εν' δα ξως γαρ δε δα ξασται

Θεοτακίον.

Υ περ α γι α θε ο το ο κε σω σον η μας

Υ περ τε ρα πε φυ κας Α γνη πα σης α ο

ρα του τε και ο ρα της Α ει παρ θε νε κτι

σε ως τον γαρ Κτι στην τε το κας ως ηυ δο ο

κη σε σαρ κω θη η ναι εν μη τρα σου ω συν παρ

ρη σι α πρε σβευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Ώδη Γ'. 'Ο·Ειρμός

Ε ξη θη σεν η ε ρημος ω σει κρι νον

Κυ ρι ε η των ε θνων στει ρευ ου σα Εκ κλη

σι α τη πα ρου σι α σου εν η ε στε ρε ω

θη η καρ δι α μου

Η κτι σις εν τω πα θει σου ου ηλ λου ου τω

βλε που σα εν ευ τε λει προ σχη μα τι υπ α

νο μων μυ κτη ρι ζο με νον τον ε δρα α σαν τα

παν τα θει ω νευματα

Ε κ χο θς κα τει κο να με ε τη χει ρι σου

ε πλα σας και συν' τρι βεν τα πα λιν εις χουν θα

να του δι α μαρ τι αν Χρι στε συγ κα τα

βας εις Α δην συν α νε στη σας

Τ α τα γ μα τα ε ξε στη σαν των Αγ γε λων

Πα να γνε και των αν θρωπων ε φρι ξαν αι

καρ δι αι ε πι τω τε κω σου δι ο σε θε

ο το κον πι στει σε βο μεν Ώδη Δ'. 'Ο·Ειρμός.

Ε λη λυ θας εκ Παρ θε νου ου πρε ε σβυς ουκ

Αγ γε λος αλλ αυ τος ο Κυ ρι ος σε' σαρ κω με

νος και ε σωσας ο λον με τον αν θρω πον δι ο
κραυ γα α ζω σοι δο ξα τη δυ να α μει σου
Κυ ρι ε

Πα ρι στα σαι ως κρι τος ο Θε ο ος μου τω
βη μα τι ου κραυ γα ζων Δε σπο τα κρι σιν ε
ξα γων τοις ε θνε σι ην δι α του Πα θους σου
τη οι κου με ε νη ειρ γα σω σω τη ρι αν Χρι στε

Τω πα θει σου του ε χθρου αι ρομ φαι αι αι ε
ξε λι πον των υ πε ναν τι ων δε εν τη εις Α
δου κα θο δω σου πο λεις κα θη ρε θη σαν και
του τυ ρα αν νου το θρα σος κα τα βε βληται

Θεοτοκίον

Σε λι με να σω τη ρι ας και τει ει χος α

κρα δαν τον Θε ο το κε Δε σποι να παν τες πι
στοι ε πι στα με θα συ γαρ ταις πρε σβει αις σου
εκ των κιν δυ υ νων λυ τρου σαι τας ψυ χας ημων

Ώδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Με σι της Θε ου και αν θρωπων γε γο
νας Χρι στε ο Θε δς δι α σου γαρ Δε σπο τα την προς
τον αρ χι φω τον Πα τε ρα σου εκ νυ κτο ος α
γνω σι ας προ σα γω γην ε σχη κα μεν

Ως κε δρος Χρι στέ των εχ θρων το φρυ αγ μα ου
νε τρι φας ε κου σι ως Δε σπο τα εν τη κυ πα
ρισω ως ηυ δο κη σας και τη πευ κη και κε
δρω σαρ κι συ να νυ ψου με νος

Εν λακ κω Χρι στε κα τω τα τω ε θεν το

σε α πνουν νε κρον αλλ οι κει ω μω λω πι ε πι
 λε λη σμε νους τραυ μα τι ας Σω τηρ τους εν
 τα α φοις υ πνουν τας σου τω συ νε ξα νε στη σας
 Θεοτοκion

Α υ σω πει τον σον Υι ον και Κυ ρι ον Παρ θε
 νε Α γνη αιχ μα λω τοις λυ τρω σιν τοις εξ ε
 ναν τι ας πε ρι στα σε ως ε πι σοι πε
 ποι θο σιν ει ρη νι κην δω ρη σας θαι
 'Ωδη ΣΤ'. 'Ο Ειρμός.

Ε ν α βυσ σω πται σμα α των κυ κλου με νος
 την α νε ξι χνι α στον της ευ σπλα χνι ας σου
 ε πι κα λουμαι α βυσ σον εκ φθο ρας ο Θε
 ο ος με α να γα γε

Ως κα κουργος ο δι ι και ος κε κρι ται

και με τα α νο μων τω ξυ λω προ ση λω ται τοις
 υ πευ θυ νοις α φε σιν τω οι κει ω δω ρου
 ου με νος αι μα τι

Δ ι ε νος μεν αν θρω που του πρω του Α δαμ πα
 λαι εις τον κο σμον ει σηλ θεν ο θα να τος και
 δι ε νος Α να στα σις του Υι ου και Θε ου
 ου πε φα νε ρω ται Θεοτοκion.

Α πει ραν δρως Παρ θε ε νε ε κυ η σας και
 δι αι ω νι ζεις Παρ θε νος εμ φαι νου σα της
 α λη θους Θε ο τη τος του Υι ου και Θε ου
 ου σου τα συμ βο λα 'Ωδη Ζ'. 'Ο Ειρμός.

Α ν τι θε ον προ σταγμα πα ρα νο μουν τος
 τι ραν νου με ταρ αι ον την φλο γα α νε ρ ρι

6
 πι σε Χρι στος δε ε φη πλω σε θε ο σε βε
 6
 σι παι σι δρο σον την του Πνευ ματος ο ων ευ λο
 6
 γη με νος και υ πε ρεν δο ξος
 0
 υκ ε φε ρες Δε σπο τα δι ευ σπλαγχνιαν
 6
 θα να τω τον αν θρω πο ον κα θο ραν τυ ραν
 6
 νου με νον αν ηλ θες και ε σω σας ι δι ω αι
 6
 μα τι αν θρωπος γε νο με νος ο ων ευ λο γη
 6
 με νος και υ πε ρεν δο ξος
 1
 δον τες σε ε πτη ξαν ημ φι ε σμε νον
 6
 στο λην εκ δι κη σε ως οι πυ λω ροι του Α δου
 6
 Χρι στε α γνω μο να τυ ραν νον οι κε την δε
 6
 σπο τα ηλ θες γαρ χει ρω σασθαι ο ων ευ λο γη
 6
 με νος και υ πε ρεν δο ξος Θεοτοκion.

6
 Α γι ων Α γι αν σε κα τα νο ου μεν ως
 6
 μο νην κυ η σα σαν θε ον τον α ναλ λοι ω τον
 6
 Παρ θε ε νε α μο λυν τε Μη τηρ α νυμ φευ τε
 6
 πα σι γαρ ε πη γας πι στοις την α φθαρ σι αν τω
 6
 θει ω το κω σου 'Ωδη Η'. 'Ο Ειρμός.
 6
 Κ α μι νος πο τε πυ ρος εν Βα βυ λω νι
 6
 τας ε νε ργει ας δι ε με ρι ξε τω θει ω προ
 6
 σταγ μα τι τους Χαλ δαι ους κα τα φλε γουσατους δε
 6
 πι στουςδρο σι ζου σα ψαλ λοντας ευ λο γει τε
 6
 παν τα τα ε, ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
 6
 Α ι μα τι Χρι στε τω Σω πε φοι νι γ με
 6
 ε ε νην την της σα ρκος σου κα θο ρω ωντα στο
 6
 λην ελ τρο μω ε ξι stan το την πολ λην μα κρο

θυ μι αν σου τα των Αγ γε λων τα γμα τα κρα ζοντα
 ευ λο γει τε παν τα τα ε εργα Κυ ρι ι ου
 τον Κυ ρι ον

Σ υ μου το θνη τον ε νε δυ σας οικ τρ μων
 α θα ια .σι αν τη ε γερ σει σου . δι ο α γαλ
 λο με νος ευ χα ρι στως α να μελ πει σοι
 ο εκ λε κτος λα ος Χρι στε κρα ζων σοι κα τε πο
 θη ον τως εις . νει ει κος ο θα νατος Θεοτοκίον

Σ υ τον του Πα τρος α χω ρι στον εν μη τρα
 Θε αν δρι κως πο λι τευ σα με νον α σπο ρως
 συ νε λα βες και α φρα στως α πε κυ η σας Θε
 ο γεν νη τορ Πα να γνε ο ο θεν σε σω τη
 ρι αν παν των η μω ων ε πι στα με θα

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Α ναρ χου γεν νη το ρος Υι ος Θε ος και
 Κυ ρι ος σαρ κω θεις εκ παρ θε νου η μιν ε
 πε φα νεν τα ε σκο τι σμε να φω τι ι σαι
 συ να γα γειν τα ε σκο ρ πι σμε ε να δι ο
 την πα νυ μνη τον Θε ο το κον με γα λυ νο μεν

Ως εν πα ρα δει σω φυ τευ θεν εν τω κρα
 νι ω σω τηρ το τρι σολ βι ον ξυ λον του σου α χρα
 αν του σταυρου αι μα τι και υ δα τι θει ει ω
 ως εκ πη γης της θει ας πλευ ρα ας σου Χρι στε
 αρ δευ ο με νος την ζω ην η μιν ε ξην θησεν

Κα θει λε δυ να α στας σταυ ρω θεις ως παν το
 δυ ναμος και την κα τώ κει με νην εν τη του α δου

φρου ρα φυσιν των αν θρωπων υ ψω ω σας τω
πα τρι κω ε νι δρυ σας θρο ο νω με θεις σε
ερ χο με νον προ σκυ νουντες με γα λυ νο μεν

Τριαδικόν.

Μο να δα τρι σα ρι θμον τρι α δα ο μο
ου σι ον ορ θο δο ξως υ μουντες πι στοι δο
ξα σω μεν α τμη τον υ περ θε ον φυ υ σιν τρι
σο φεγ γη α νε σπε ρον αι αι γλην την μο νην
α κη ρα τον την το φως η μιν εκ λαμ ψα σαν

Ὁδὴ Θ'. Ἡ Τιμιωτέρα.

Χ Βου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δε ξο ττ ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα
ρειμ την α δι α φθο ρως Θε ον λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον
αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των Κυ ρα ιων
αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει
υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παντες οι Αγ γε λοι αυ
του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ να α
μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω
Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα ε γρα πιον

δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο οι οις Αυ του
Π α σα πνο η και πα σα κτι σις σε δο ξα
ζει Κυ ρι ε ο τι δι α του Σταυρου τον θα να τον κα
τηρ γησας ι να δειξησ τοις λα οις την εκ γε κρων σου α

να στα οινως μο ο νος φι ι λανθρωπος
 Αι νει τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
 του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της
 δυ να με ως αυτου

Ει πα α τωσαν Ι ου δαι οι πως οιστρα
 τι ω ται α πω λεσαν τη ρουν τεστον Βα α σι λε
 α δι α τι ι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ
 λα ξε την πε τράντηςζώης η τον τα φεντα δο τω
 σαν η α να σταν ταπροσκυ νη τω σαν λεγοντεςουν η
 μιν δο ξα τω πλη η θει των οι κτιρ μών σου Σω

τη ηρ η μω ων δο ξα σοι,
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του Αι νει ε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γαλω συ νης αυ του
 Χαι ρε τε λα οι οι και α γα λι α σθε Αγ γε
 λος ε κα θι σεν εις τον λι θοντου μνη μα τος
 αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα το ει πών Χρι
 στος α νε στη εκ νε κρων ο Σω τηρ του κο σμου
 και ε πλη ρω σε τα συ υμ παν τα ευ ω δι ας
 χαι ρε τε λα οι οι και α α γαλ λι α σθε
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε
 αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Α αγ γε λος μεν το χαι ρε προ της σης
 ουλ λη η ψε ως Κυ ρι ε τη κε χα ρι τω με νη
 νη η ε κο μι σεν Α αγ γε λος δε τον λι θον
 του εν δο ξου σου μνη μα τος εν τη σή α να στα

ασειει εκυλυσεν ο μεν αν τι της λυπης
 ευφροσυνης συμβολα μηνυων ο δε αν
 τι θανατου δεσποτην ζωοδοτην κηρυτ
 των ημιν διοβωμεν σοι ευεργε
 τατω απαντων Κυριε δοξασοι
 Αι νειτε αυτον εν τυμπα νω και χορωαι
 νειτε αυτον εν χορδαισιν και οργα νω
 Ερραναν μυυραμετα δακρυων ε
 πιτομνηημα σου ου αι γυναικες και επλησθη
 χαρας το στομα αυτων εντω λεγειν ανε
 εστη ο Κυριος
 Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις
 Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλλα λαλουμεν πα

σαπνοη και νεσαατω τον Κυριον
 Αι νεσατωσαν εθνη και λαοι Χριστο
 τον Θεον ημων τον εκουσιως διημας
 σταυρον υπομειναντα και εντω αδητρι
 η ημερευσαντα και προσκυνησατωσαν αυτου
 την εκ νεκρων αναστασιν διης πεφωτισται
 παντα του κοσμου τα απερατα
 Α ναστηθι Κυριε ο Θεος μου υψω
 θητω η χειρ σου μη επιλαθη των πενη
 των σου εις τέλος
 Εσταυρωθης εταφης Χριστε ως η βου
 λη της εσκληλευσας τον θανατον ως Θεος και
 αι δεσποτης δωρουμενος τω κοσμω ζωην αι

ὦ νι' ον' και το' με γα ε λε' ος

Ε ξα μο λο γη σο μαι·σαι Κυ ρι ε εν ο λη·

καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα·σι α σου

0 ον τως πα ρα νο μοι σφραγι σαν·τες τον

λι θον· μει ζο νος η μας θαυ ματος η η ξι ω σα

τε ε χου·σι την γνω·σιν οι φυ λα κες ση με·ρον

προ η ηλ θε του μνη μα·τος και ε λε γον· ει

πα τε ο τι η μω·ων κοι μω με·νων η ηλ θον οι

μα θη·ται και ε κλε ψαν·αυ τον και τις κλε ε·πτει

νε κρον μα·λι στα δε και γυ μνον αυ·τος α·νε

στη αυ·τε ξου·σι ως ως θε·ος κα·τα

λι πων και εν τω·τα α φω·τα εν·τα φι

α αυ του· δευ τε·ι δε τε·ι ι ου·δαι οι

πως ου δι ε·ερ ρη ξε·τας σφρα·γι·δας ο·τον

θα·να τον πα·τη·σας και τω·γε νει των αν

θρω·πων την α·τε λευ·τη τον ζω·ην δω·ρου με

νο·ος και το με γα ε λε·ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ Γ' ΕΧΟΥ

Τῷ Σ β' ατῷ Ἑσπέραις ᾠδὴ Γα.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ σε ει σα κου
 σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ
 ρι ε ε κε κρα ξα προ σε ει σα κου σο ον μου
 προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω κε
 κρα γε ναι με προ σε ει σα κου σον μου Κυ ρι
 ε
 Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ως θυ
 μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παριστων χει ρων
 μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου

ΤΡΙΤΟΣ

- 85 -

Κυ ρι ε
 Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου
 του ε ξο μο λο γη σασθε τω ο νο μα τι ισου
 Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα
 τος λε λυ ται και δι α βο ολου η πλα α νη
 κα α τηρ γη η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στεισω
 ζο με νον υ μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε
 ρει ει
 Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
 ου αν τα πό δως μοι
 Π ε φω τι σται τα συμ παν τα τη α να στα
 σεις σου Κυ ρι ε και ο Πα ρα δει σος πα α λιν
 η νε ω κται πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου

σα σε υ μνονσαι καθ ε κα στη προ σφε ρει ει

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

Δο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ

να μιν και πνευ μα τος α γι ου υ μνω την

ε ξου σι αν α δι αι ρε τον α κτι στον

Θε ο τη τα Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον την

βα σι λευ ου σαν εις αι ω να αι ω νοος

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

εις την φω νην της δε η σε ω ως μου

Τον Σταυρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου

μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου υ

μνου μεν και δο ξα ζο ο μεν τω γαρ μω λω πι σου

η μεις οι πα αν τες ι α α θη η μεν

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο

τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Υ μνου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Πα ρθε

νου σα ρ κω θεν τα δι η μας γαρ ε σταυ ρω

ω ω θη και τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στή

δω ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε

μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι το ον Κυ υ ρι ι ον

Τοις εν α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ

γε λι σα το θαρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η

κα ε γω ει μι η α να στα σις ε γω

η μας α να ξω λυ σας θα να του τας πυ

λα ας

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ι σρα ηλ ε πι το ν Κυ υ ρι ο ν

Ο ι α να ξι ως ε στω τες εν τω α χραν

τω σθου οι κω ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ

πο ο μεν εκ βα θε ων κραυ γα ζον τες Χρι στε

ο θε ος ο φω τι σας τον κο ο σμον τη

τρι η με ρω α να στα σει ει σου ε ξε λου τον λα

ο ο ν σου εκ χει ρος των εκ θρω ων σου φι

λα αν θρω ω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα

α τι

Κ αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Π ω ως μη θαυ μα σω μεν τον θε αν δρι

κον σου το κον παν σε ε βα σμι ι ε πει ραν γα ρ αν

δρος μη δε ξα με ε νη πα να μω με ε

τε κες α πα το ρα Υι ον εν σα ρ κι τον προ

αι ω νων εκ Πα τρος γε νη θε εν τα α μη το

ο ρα μη δα μω ως υ πο μει ναν τα τρο πη ην

η φυ ρ μο ο ν η δι αι ρε ε σιν αλλ ε κα τε

ρας αυ σι ας την ι δι ο τη τα σω ω αν φυ

λα ξα ν τ α δι ο μη τρο πα αρ θε νε Δε σποι
 να αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας των
 ορ θο δο ξως Θε ο το κον ο μο λο γουν των σε ε
 ε - ε.

Εἰς τὸν Στίχον ᾠή

Ο τώ πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας
 τον Η λι ι ον και τω φω τι της ση ης α να
 στα σε ως φαι δρυ νας τα συμ παν τα προσ
 δε ξαι η μων τον ε σπε ρι νον υ μνον φι λα
 αν θρω π πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ευ πρε πει
 αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ
 ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα α το

Η ζω ο δο χος σου ε ε γερ cis Κυ ρι
 ε την οι του με ιην πα σαν ε ζω τι σε και το
 ι δι ον πλα α σμα φθα ρεν α ιε κα α λε σα α το
 δι ο της κα τα ρας του Α δαμ α παλ λα γε εν
 τες βο ω ω μεν παν το δυ να με Κυ υ ρι
 ε δο ο ξα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
 η τις ου ου σα λευ θη σε ε ται

Ε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τος σαρ κι
 πα ασχων ηλ λοι ω ωσαι ον η κτι σις μη φε ρου
 σα κρε μα με νον ο ραν τω φο βω ε
 κλο νει το και στε νου σα υ υ μνει την σην μα
 κρο θυ με αν κα τελ θων εν α ξη δε τρι

η με ρος α νε στης ζω ην τω κο σμω δω

ρου με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τη τα η με ρων

να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι

στε λυ τρω σης θα να τον υ πη νε εγκας και

τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας σε αυ τω

συν α νε στη σης τους σε θε ο ον ε πι γνον τας

και κοσμεν ε φω τι ρας Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Δόξα και ιϋν.

Α σπο ρως εκ θει ου πνευ μα τος βου λη

σει δε Πατρος συ νει λη φας Υι ον του Θεου εκ Πα

τρος α μη το ρα προ των αι ω ω νων υ παρχο

ον τα δι η μας δε εκ σου α πα το ρα γε γο νο

τα σαρ κι α πε κυ η σας και βρε φος ε γα λουχη

η σας δι ο μη παυ αυση πρε σβευ ειν του λυ

τρω θη η ναι κιν δυ νωντας ψυ χας η μω ω ω ν

Εις το Ὄρθρον.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου ου

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ

λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκιον

Ευ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι

α σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα

τος εν βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι σς ε
πα τη σε τω θα να α τω τον θα α να α τον
πρω το το κος των νε κρων ε γε νε το εκ και
λι ας α δου ερ ρυ σα το η μας και πα ρε
σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Θεοτοκίον

Σε την με σι τευ θα σαν την σω τη ρι
αν του γε ε νους η μων α νυ μνου μενθε ο το ο
κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη
φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η μων το δι
α Σταυ ρου κα τα δε ξα α με νος πα α θος ε λυ
τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι λαν θρω πο ο σς

Μετά την Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα

Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α

παρ χη των κε κει μη με ενων ο προ το το
κος της κτι σε ως και δη μι ουρ γος παν των των
γε γο νο των την κα τα φθα ρει σαν φυ σιν
του γε ε νους η μων εν ε αυ τω ω α νε και νι
ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ευ εις ο γαρ των
ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα τε ε λυ
υ σε

Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με γος Κυ
ρι ε το πι κρον του θα να του ε ξε τε
μες τη ε γερ σει ει σου και τον αν θρω πον κατ αυ
του ου ε νι σχυ σας της αρ χαι σς κα τα ρας
την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ πε ρα σπι
στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Θεοτοκίον.

ᾠ

Τὴν ὠ ραί ο τη τα α τη; παρ θε νι α ας
σου καί το υ πέρλαμπρον το της α γνει ει ας
σου ᾠ ο Γα βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α
θοι θε ο το ο κε ᾠ ποι ον σοι εγ κώ μι ο ον
προ σα γα γω ε πα α ξι ον ᾠ τι ξε ο νο
μα σω ω σε α πο ρώ ω καί ε ξι στα μαι ᾠ δι ο
ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε η κε
χα ρι τω με νη Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν ᾠ

Το α να λοι ω το ον το της θε ο ο τη τος ᾠ
και το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις
ε αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δης ε πω δυ ρε ε το ᾠ
τρε μω τὴν του σω μα το ος μη φθα ρεί σάν υ πο ο στα

σιν ᾠ βλε πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε
μουν τα με ᾠ δι ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου
σι δο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου ᾠ
Το α κα τα α λη πτο ον το τη σταυ ρω
ω ω σε ως ᾠ και α νερ μη νευ το ον το
της ε γε φρ σε ως ᾠ θε ο λο γου μεν οι πι
στοι α πορ ρη τον μυ ὀ στη ρι ι ον ᾠ ση με ρον γαρ
θα α να το ος και ο α δης ε σκυ υ λευ ται ᾠ
γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι α αν εν δε δυ
ται ᾠ δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα ζο
μεν ᾠ δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου

Θεοτοκίον.

ᾠ

Τον α κα τα α λη πτο ον και α πε ρι ι

γρα πτον ὁ τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε
 ευ μα τι ὁ εν τη γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη
 σας θε ο μη τωρ ὁ μι αν και α συ γχυ το εν
 της Τρι α δος ε νε ρ γει αν ὁ ε γνω μεν τω
 το κω ω σου βεν τω κο σμω δο ξα ζε σθαι ὁ δι ο
 και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι χα ι αι ρε η
 κε χα ρι τω με νη

Οι Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τ ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξ ει λου
 εκ Βα βυ λω ω νος και με εκ των πα θων
 προς ζω ην ελ κυ σον Λο γε

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν
 εν θε οις θε ρι ου αι στα χυ ας εν χα ρα

α ει ζω ι ας
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι
 Και νυν και α ει χ και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι
 α ως Πα τρι ι και Υι ω ω συν α στρα α
 πτει ὁ εν ω τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β'.

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον
 των α ρε των μα την κο πι ω μεν ὁ την δε ψυ
 χην σκε πον τος ου δεις η μων πορ θει ται αι την
 πο λι εν

Του καρπου ου της γαστρος τω Πνευματι υι
ο ποιη τως σοι τω Χριστω ως Πατρι οι
Αγι οι παν το τε ει σι Δόξα, και νυν.

Αγι ω Πνευματι εν θεω ρειται πα
σα αγι ο ο της σοφια ου σι οι πα
σαν γαρ κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ ω μεν
θε ος γαρ ως Πατρι τε και λο γω Αντίφωνον Γ.

Οι φοβου μενοι τον Κυριον μακαρι οι
τριβους βαδιουνται των εν το λων φαγονται
ζωη ραν γαρ παγκαρπι αν

Κυ κλω της τρα πε ζης σου ευ φρανθη τι κα θο
ρων σου ποι με να αρχα τα εγ γο να φε ρον
τα κλαδους α γα θο ερ γι ας Δόξα και νυν.

Αγι ω Πνευματι ο πας πλουτος της
δοξης εξ ου χαρις και ζωη παση τη κτι
ι σει συν Πατρι γαρ ανυμνεται και τω
Λο γω Προκειμενον.

Ειπατε εν τοις εθνεσιν ο τι Κυ
ριος ε βασιλευσε και γαρ κατω θω σε
τηνοι κου μενην η τις ου σα λευθη σε ται
Το Τριτον. η τις ου σα λευθη σε ται αι αι

Ο Κανων Ώδη Α. Ο Ειρμος
Οταυδατα παλαινευματι θειω
εις μι αν συ να γω γην συ να θροι σας και
τεμων θαλασσαν Ισραηλι τη λαω
ουτος ο θεος ημων δε δοξα αμε ενος υ

παρχει | αυ τω μο νω α σω μεν. ο ο τι δε

δο ο ξα α σται

Δο ξα τη α γι α α να στα α σει σου Κυ

ρι ι ε

Ο την γην κα τα κρι νας τω πα ρα βαν τι

ι δρω τος φε ρειν καρ πο ον τας α καν θα ς α

καν θων στε φα νον εκ πα ρα νο μου χει ρος ου

τος ο Θε ος ημων σω μα τι κωως δε δεγ με

νος την κα τάρ αν ε λυ σεν ο ο τι δε δο

ο ξα α σται

Νι κη της τρο παι ου χος κα τα θα να του

ο θα νατος δε δοι κωως α νε δει χθη

πα θη την σαρ κα γαρ εμ ψω χω με νην λα βων

ου τος ο Θε ος ημων και συμ πλα κειεις τω τυ

ραν νω παν τας συ να νε στη σεν ο ο τι δε

δο ο ξα α σται Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α λη θη Θε ο το κον παν τα τα ε θνη δο

ξα ζει σε την α σπο ο ρως τε κου σαν

πο δυς μη τραν γαρ η γι α σμε νην την σην

ου τος ο Θε ος ημων το καθ η μας ου αι

ω θη και Θε ος και αν θρωπος εκ σου γε

γε εν νη η ται 'Ωδη Γ'. 'Ο Ειρμός.

Ο εκ μη ον των τα παν τα πά ρα γα γων

τω λο γω κτι ζο με να γε λει ου ου με να Πνευμα

α τι Παν το κρα τωρ Δε σπο τα εν τη α γα

πη τη ση στε ρε ω σον με

Α-α σταυ ρου σου η σχυν θη ο α σε βης

ειρ γα σα το βο θρον γαρ ον ο ρυ υ ξας ει σπε πτω

ω κε τα πει νων ψ ψω θη δε Χρι στε το κε

ε ε ρας εν τη ση α να στα σει

Της ευ σε βει ας το κη ρυγμα των ε θνων

ως υ δωρ ε κα λυ ψε τας θα λα ας σας φι λαν

θρω ω πε α να στας εκ τα φου γαρ το της Τρι

α δος α πε κα λυ ψας φεγ γος Θεοτοκίον

Δε δο ξα σμε να λε λα λη νται πε ρι σου η

πο λης η εμ ψυ χος του α ει ει βα σε λευ ο ον

τος δι α σου γαρ δε σποι να τοι ε πι γης Θε

ος συ να α νε στρα φη 'Ωδη Δ' 'Ο Ειρμός

Ε θουπρός η μας κρα ται αν α γα πη σιν Κυ

ρι ε τον μο νο γε νη γαρ σου Υι ον υ περ η

μων εις θα α να τον δε δω ω κας δι ο σοι κραυ

γα ζο μεν ευ χα ρι στουν τες δο ξα τη δυ να

α μει σου Κυ υ ρι ι ε

Σ τιγ μα τα Χρι στε συμ πα θως και μω λω πας

η νεγκας υ βριν ρα πι σμα τω καρ τε ρων και μα

κρο θυ μως φε ε ρων ε εμ πτυ σμα α τα δι ων κα

τειρ γα σω μοι την σω τη ρι αν δο ξα τη δυ

να α μει σου Κυ υ ρι ι ε

Σ ω μα τι θνη τω η ζω η θα να τω ω μι λη

σας της τα λαι πω ρι ας των πτω χων και στε ναγ

μου πε νη η των σου ε νε ε κεν και φθει ρας τον

φθειραν τα δε δοξασιμε νε παντας συν α νε

στησας μο ο νε φιλα ανθρωω πε Θεοτοκίον

Μνησθητι Χριστε ης εκτισω ποιμνης τω πα

θει σου της δε δοξασιμε νησου μη τρος τας συμ

παθεις εν τε ευξεις δεξαμε ενος και επι

σκεψαμενος κεκακωμενην ρυσαι τη δυ

να αμεισου Κυ υρι ε Ωδη Ε' Ο Ειρμός. ἦ

Προς σε ορθριζω τον του παντος δημιουργον

την υπερεχουσαν παντα νουν ειρηνην

διοτι φως ταπροσταγματα σου εν οισ με

καθ οδη ηγη ησόν

Κριτη αδικω εβραιων φθονω προδοθεις

παντε ποπτης και απασανδικαιως κρινων

την γην τον Αδαμ της παλαιερ ρυσωκα

τα κρι ισεεως

Την σην ειρηνηνταις Εκκλησιαις σου Χριστε τη

αητη ητωδυναμει του Σταυρου σου

εκνεκρων αναστας παρα ασχου και σωσον

τας ψυχας η ημων Θεοτοκίον

Σκηνη αγια και πλατυ τερα ουρανων ως

τον εν πααση αχωρητον τη κτισει

γον θεου δεξαμενη μονη εδειχθης αει

πααρθε ενος Ωδη Σ' Ο Ειρμός. ἦ

Αβυσσος εσχατη αμαρτιων εκυκλω

σε με και εκλειει πει το πνευμα μου αλλ εκτει

νας Δεσποτασον υψηλον βραχιονα ως τον

Πε τρον με κυ βερ νη η τα δι α α σω ω σον π q

A βυσ σος ε λε ους και οι κτιρ μων ε κυ κλω σε

με τη ευ υπλα α χνω κα θο δω ω σου q σαρ κω

θεις γαρ Δε σπο τα και γε γο νως εν δου ου λου μορ φη q

ε θε ουρ γη σας και σαυ τω ω συν ε δο ο

ξα α σας π q

N ε κρω σιν υ πε στη ο νε κρω της τον νε

κρω θεν τα ζω ο θεν εν τα θε ω με ε νος q της

οης α να οτα σε ως τα υια Χριστε τα ουμ βο λα q

και του πα θους σου του α χρα αν του τα ε ε

πα α θλα Θεοτοκίον. q

Π α να γνε η μο νη τω Πλαστουρ γω και

τοις αν θρω ποις υ περ νου ουν με σι τευ οα α σα q

τον Υι ον σου ι λε ων τοις ε πται κο σι δου λαις

σου q και υ περ μα χον χρη μα τι ι σαι θυ

σω ω πη η σον 'Ωδη Ζ'. 'Ο Ειρμός. q

Ω ς πα λαι τους ευ σε βεις τρεις Παι αι δας εδρο

σι σας q εν τη φλο γι ι τη Χαλ δα ι κη τω

φω τι σσι κω της Θε ο τη τος πυ ρι και η μας

κα ταυ γα σον q ευ λο γη τος ει κρα ζον τας, ο

Θε ος ο των Πα τε ε ρων η μων π q

E ρ ρα γη το του να ου φαι δρο ον κα τα πε τα

σμα q εν τω Σταυ ρω του Δη μι ουρ γου την εγ

κε κρυμ με νην τω γραμ μα τι δη λουν τοις πι στοις

α λη θει αν q ευ λο γη τος ει κρα ζου σιν ο Θε

ος ο των Πσ τε ε ρων η μων π q

N υ' γει σης σου της πλευ ρας ρα νι ι δεσ θε ορ ρυ
 τοι ζω ο ποι ου αι μα τος Χρι στε οι κο νο μι
 κως α πο στα ζουσαι εις γην τους εκ γης α νε πλασας
 ευ λο γη τος ει κρα ζον τας ο θε ος ο
 των Πα τε ε ρων η μών
A γι α τρι ας ο Θε ος ε λε η σον και
 σω σον η μας
T ο Πνευ μα το α γα θον Πατρι συν δο ξα σω
 μεν και τω Υι ω τω μο νο γε νει μι αν εν τρι
 αι πι στοι σε βοντες α ρ χην και μι ι αν Θε ο τη η
 τα ευ λο γη τος ει κρα ζον τες ο θε ος ο
 τω Πα τε ε ρων η μων Ωδ η Η'. Ο Ειργός.
A στε κτω πυ ρι ε νω θεν τες οι Θε ο δε

βει α προσεστω τες νε α νι αι τη φλο γι δε
 μη η λω βη θεν τες θει ον υ μνον ε με ελ πον ευ
 λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου το Κυ
 υ ρι ι ον
E ρ ρα γη Να ου η φαιδρο τη ης ο τε ο σται
 ρο ας σου ε πα γη εν κρα νι ω και η
 κτι ι σις συ νε κλο νει το φο βω α να μελπουουσα
 εν λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον
 Κυ υ ρι ι ον
A νε στης Χρι στε εκ του τα φου και τον πε
 πτω κο τα τη α πα τη δι α ξυ λου α
 νωρ θω σθαι α δυ να μει κρα ζοντα και λε γον οντα
 ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον

Κυ υ ρι ι ον

Ν α ος του Θε ου α νε δει χθης εμ ψυχον χω

ρι ον Κι βω τος τε τον ποι η την τοις βρο

τοις γαρ Θε ο γεν νη τωρ α χραν τε κα τη λ α α ξας

και α ξι ως παν τα τα ερ γα υ μνου μεν

σε και υ περ υ ψου ου μεν εις παν τας τους αι

ω νας

Ώδη Θ'. Ο Ειρμός.

Κ αι νον το θαυ μα και θε ο πρε πες της Παρ

θε νου γαρ την κε κλει σμε νην πυ λην σα φως δι ο

δευ ει Κυ ρι ι ος γυ μνος τη ει σο δω και σαρ

κο φο ρος ω φθη εν ε ξο ο δω Θε ος και με

ε νει η πυ λη κε κλει σμε νη ταυ την α φρα

στω ως Θε ο μη το ρα με γα λυ ι νο ο μεν

Φ ρι κτον ι- δε σθαι σε τον ποι η την ε πι

ξυ λου α ναρ τη θεν τα Λο ο γε Θε ου σαρ κι

κως δε πα σχοντα Θε ον υ περ δου λων και εν

μνη μει ω απνουν κα τα κει με ε νον νε κρους δε του

Α δου λε λυ κο ο ο τα ο θεν Χρι στε ε σε ως

Παν το δυ να μον με γα λυ υ νο ο μεν

Φ θο ρας θα να του ε σω σας Χρι στε τους προ

πα το ρας κα τα τε θεις εν τα α φω νε κρος και

ζω ην ε ξην θη σας νε κρους α να στη σας χει

ρα γω γη σας φυ σιν την βρο τει ει αν προς φως και

θει ει α νενδυ σας α φθαρ σι αν ο θεν πη γην

σε φω τος α ει ζω ου με γα λυ υ νο ο μεν

Θεοτοκion

Ν α ος και θρο νος ω φθη του Θε ου εν ω

ω κησεν ο εν υ ψι στοις πελων τε χθεις α πει
ρανδρως Πανα α γνε σαρ κος μη α νοι ξας ο λως σου πυ
λας ο θεν ταις α ληκ τοις Σε μνη λι ται αις σου τα
φυ λα των βαρ βα ρων θατ τον εις τε λος τω
βα σι λει η μων καθ υ πο ο τα α ξον

Ωδη Θ'. 'Η Τιμιωτέρα.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ
νο ο μεν

Εις τούς Αϊνους.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον
αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των Ου ρα νων

αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε
πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τεσ οι Αγ γε
λοι αυ του αι νει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να μεις
αυ του σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

Χ Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυτου

Δ ευ τε πα αν τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυ
στη ρι ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω

τηρ η μων ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω
θη δι η μας και ε κων ε τα φη και α νε

στη εκ νε κρων του σω ω θαι τα συμ παν τα αυ
τον προ σκυ νη η σω ω μεν

Αἰ νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι' της δυ
να με ως αυ του
Δ ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι
φυ λα κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι
ον της μα ται ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε
ξι αν αυ των κρυ πτειν ε νο μι ζον την α να στα
σιν σου ην ο κο σμος δο ξα α α ζει ε
λε η σον η μας
Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ του
Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α
γαρ η Μαγ δα λη νη ε πι το μνη μα ηλθεν
ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη με
νον τοις ι μα τι οις ε ξα στρα πτον τα και λε
γο ντα τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των
νε κρων ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γερ ται
κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γοσαι
νει τε αυ τον εν ψαλτη ρι ω και κι
θα ρα
Ε ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με θα φως φι
λαν θρω πε α νε στηγαρεκ των νε κρων σω τη
ρι αν τω γε νει των αν θρω πων δω ρου με ε νος

ι να σε πα σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α

να μαρ τη τον ε λε η σον η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαίαισκαί ορ γα νω

μον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι

κες τα δα κρυ α προ σε ε φε ρον Κυ ρι ι ε

ευ ω δι ας γαρ α ρω μα τα κα τε χουσαι

το μνη μα σου κα τε λα βον το α χραν τον σου

Σώ ω μα μυ ρι ισαι σπου δα ζου ουσαι Αγ

γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον αυ ταις ευ

ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων τα

με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ πα τη

σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου

πα σα πνο η η αι νε σα α τω τω ον Κυ υ ρι ι ον

Ε ξα στραπτων Αγ γε λος ε πι το μνη μας ου

πο ζω ο ποι ον ταις μυ ρο φο ραις ε λε ε γεν

ε κε νω σετους ταφους ο Λυ τρω της ε σκυλευσε

τον α δην και α νε στη τρι η με ρος ως μο

νος Θε ος και Παν το δυ υ να α μος

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα α θη των πε νη

των σου εις τε ε λος

Ε ις το μνη μα σε ε πε ζη τη σεν ελ θου

σα τη μι α α των σαβ βα των ¹ Μα ρι α η Μαγ δα
 λη νη η μη ευ ρου σα δε ω λο φυ ρε το
 κλαυ θμω βο ω ω σα ⁹ οι μοι Σω τηρ μου πως ε
 κλα πης παν των Βα σι λευ ⁹ ζευ γος δε ζω η
 φο ρων Αγ γε λων εν δο θεν του μνημει ου ε βο
 α ⁹ τι κλαι εις ω γυ ναι κλαι ω φη σιν ⁹
 ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του τα φου ⁹ και
 ουκ οι δα που ε θη καν αυ τον ⁹ αυ τη δε στρα φει
 ει σα ο πι σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως
 ε βο ο α ⁹ ο Κυ ρι ο ο ος μου
 και ο Θε ος μου δο ο ξα α σοι ⁹

Τὸ παρὸν παρὰ τοῦ ἐκδότης

Ε ⁹ ις το μνη μα σε ε πε ζη τη σεν ⁹ ελ

του σα τη μι α των Σαβ βα α α των Μα ρι
 α η Μαγ δα λη νη ⁹ μη ευ ρου σα δε ω ω
 λο φυ ρε το κλαυ θμω βο ω σα οι οι οι οι
 μοι Σω τη ηρ μου ⁹ πως ε κλα πης παν των Βα σι
 λευ ⁹ ζευ γος δε ζω η φο ρων Αγ γε ε λων
 εν δο θεν του μνημει ου ε βο α ⁹ τι κλαι αι
 αι αι εις ω γυ υ υ υ υ ιαι ⁹ κλαι αι ω φη
 σιν ο τι η ραν τον Κυ ρι ο ο ον μου του τα
 α α φου ⁹ και ουκ ρι οι δα που ε θη καν αυ τον ⁹
 αυ τη δε στρα φει σα ο πι ι σω ⁹ ως κα
 τει δε ε σε ευ θε ε ως ε βο ο ο α ⁹ ο
 Κυ ρι ο ο ος μου και ο Θε ος μου δο ο ξα
 α σοι ⁹

Ε ξο μὸ λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν
τα α τα θαυ μα σι α α σου
Ε βραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φωτηνω
ην λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσση την τρυφην
κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταυ
ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του ξυ
λου και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου
τω Πα τρι ι συγ κα θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι
Χρι στος ο Θε ος η μων ο ε χων το με
γα ε ε λε ε ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ Δ' ΗΧΟΥ

Τῷ Σ β' αὐτῷ Ἑσπέρῳ ᾠδὴ τοῦ Βου.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο
ον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον μου προ ρχες
τη φω νη της δε η σε ω ως μόν εν τω κε
κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ ρι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ως θυ
μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των χει
ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον
μου Κυ ρι ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθε τω ο νο μα τι σου

Τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον α παυστως προ

σκυ νουν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με

ρο ον σου α ναστα οιν δο ξα ζο μεν δι αυ της

γαρ α νε και νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν

των αν θρω ω πων φυ σιν παν το δυ να με και την

εις ου ρα νους α νο δον κα α θυ πεδει ξας

η μιν ως μο νος α γα θος και φι λανθρωπος

Ε με υ πο με νου σι δι και αι οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον

ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε κου σι ως

προσηλω θεις και εις α δου κα τελ θωνδυ νατε του ου

θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την εκ νε κρων

σου α να στα σιν εν α γα λι α σει βο ων τες

Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Πυ λας α δου συ νε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε

και τω σω θα να α τω του θα να του το βα

σι λι ον ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πινον

εκ φθο ρα σ η λευ θε ρω σας ζω ην και α φθα ρσι

αν τω κο σμω δω ρη σα μενος και το με γα ελεος

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

εις την φω νην της δε η σεως μου
 Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω
 τη ρος τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης ε λυ
 τρω ω θη η μεν των του α δου α λυ των δε
 σμων και α α φθαρ σι αν και ζω ην παν τες ε
 λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις και τα φεις
 και α να στας σω σον η μας τη α να στα
 σει σου μο νε φι λαν θρω πε
 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα α
 ρα σοι ο ι λα σμος ε στι
 Α γ γε λοι και αν θρω ποι Σω τηρ την σην υ
 μνου σι τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης κα τη

γα α οθη της οι κου με νης τα πε ρα τα και αι
 αι της δου λει ας του εχ θρου παν τες ε λυ τρω
 θη μεν κρα ζο ον τες ζω ο ποι ε παν το δυ να
 με Σω τηρ σω ω σον η μας τη α να στα σεις σου
 μο νε φι λαν θρω πε
 Ε νε κεντου ο νο μα τος σου υ πε μει να
 να σε Κυ ρι ε υ πε μει νε η ψυ χη μου εις τον
 λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε
 πι τον Κυ ρι ον
 Π υ λασ χαλ κας συ νε τρι ψα σκαι μο χλους συ νε θλα
 σας Χρι στε ο θε ος και γε νος αν θρω ω
 πων πε πιω κος α νε στη σας δι α του το
 συ μ φω νως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι ι

στρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Κ υ ρι ε η εκ Πα τρος σου γεν νη σις α χρο νος

υ παρ χει και α ι δι ος η εκ παρ θε

νου σαρ κω σις α φρα στος αν θρω ω ποις και α

νερ μη νευ τος και η εις α δου κα θο δος

φο βε ρα δι α βο ο λω και τοις αγ γε λοις αυ

του θα να τον γαρ πα τη σας τρι η με ρος α

νε ε ε στης α φθα ρσι αν πα ρε χων αν

θρω ω ποις και το με γα ε λε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ο δι α σε θε ο πα τωρ Προ φη η της Δα βιδ με

λω δι κω ως πε ρι σου προ α νε φω νη σε τω

με γα λει α σοι ποι η σαν τι πα ρε στη

η Βα σι λισσα εκ δε ξι ων σου σε ε γαθ

Μη τε ρα προ ξε νον ζω ης α νε δει ξεν ο α

πα α τωρ εκ σου ε ναν θρω πη σαι ευ δο κη

σας θε ος ι να την ε αυ του α να πλα ση ει

κο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα θε σι και το

πλα νη θε εν ο ρει α λω τον ευ ρων προ βα

τον τοις ω μοις α να λα βων τω Πα τρι ι προ σα

γα γη και τω ι δι ω θε θη μα α τι ταις

ου ρα νι αϊς συ να α ψη δυ να με σι
και σω ση θε ο το κε τον κο σμον Χρι στος ο
ε χων το με γα και πλου ου σι ον ε λε ο ο ο
ο ος

Εἰς τὸν Στίχον

Κυ ρι ε α νελ θων εν τω Σταυ ρω την προ γο
νι κην η μων κα τα α ραν ε ξη λει ψας
και κα τελ θων εν τω α δη τους απ αι ω νος
δε σμι ους η λευ θε ρω σας α φθα ρ σι αν δω
ρου με νος των αν θρω πων τω γε νει δι α
του το υμνουντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ον
και σω τη ρι αν σου ε γε ρ σιν

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι

ος Χ. δυ να μι ιν και πε ρι ε ζω σα το
Κρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε Δυ να τε
πα σαν κτι ι σιν ε σα λευ σας τε θεις εν
τα φω δε τους κα τοι κου ντας εν τα α φοις α
νε στη σας α φθα ρ σι αν και ζω ην δω ρου με
νος τω γε νει των αν θρω πων δι ο υ μνου ντες
δο ξα ζο ο μεν την τρι η με ρον σου ε γε ρ σιν
Χ και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου ου σα λευ θη σε ται
Λα ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι
λα τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω
ω μων πε ρι τον ευ ερ γε την φα νεις
κων υ πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως α

νε στης τρι η με ρος ως Θε ος δω ρου με νος

η μιν α τε λευ τη τον ζω η ην και το με

γα ε λε ος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τη τα η με ρων

Με τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα

βου σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν μη

ευ ρου σαι δε ο λο φυ ρο με ναι με τα κλαυθμου

βο ω σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ η μων

Βα σι λε ευ των α παν των πω ε κλα πης ποι

ος δε το πος κα τε ε χει το ζω η φο ρον

σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α

πε κρι να το μη κλα ε τε φη σιν αλλ α πελ

θου ου σαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε στή ο Κυ ρι ος

πα ρε χων η μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο

νος ευσπλαγχνος Δόξα και νυν

Νευ σον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των πα

να μω με παυ ου σα δει νων η μων ε πα να στα

α α σεις πα σης θλι ψε ως η μα ας α παλ

λατ του σα σε ε γαρ μο νην α σφα λη και βε βαι

αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν και την σην προ στα σι

αν κε κτη με θα μη αι σχυν θω μεν Δε σποι να σε

προ σκα λου με νοι σπευ σον εις ι κε σι ι αν

των σοι πιστω ς βο ω ν των χαι ρε Δε σποι να η

πα αν των βο η θει α χα ρα και σκε ε πη και σω

τη ρι α των ψυ χων η μω ω ω ω ν

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἦχος δὲ ζ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου

Ἀπολυτίκιον.

Τ ο φαι δρον της α να στα σε ως κη ρυγ μα εκ του
αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη
τρι αι και την προ γο νι κην α πο φα σιν
α πορ ρι ι ψασαι τοις α πο στο λοις καυ χω με
ναι ε λε γον ε σκυ λευ ται ο θα να τος η
γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου με νος τω

κο σμω τω με γα ε λε ος Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους
α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το
κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν
α συγ χη τω ε νω σεισαρκουμε νος και Σταυ ρον ε
κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου
α ναστησας τον προ το πλαστον ε σω σεν εκ θα νατου
εας ψυ χας η μω ω ω ν

Καθίσματα εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τὴν Α΄ Στιχολογίαν Δι

Α να βλε ψασαι του τα φουτην ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λου μηφερουσαι αι μυ ρο
φο ροι συν τρο μω ε ξι σταν το λε γουσαι α
ρα ε κλαπη ο τω λη στη α νοι ξας πα ραδειςον α

ρα η γερθη ο και προ πα θουςκη ρυ ξαστην ε γερσιν
α λη θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν
α δη πα ρε χων ζω ην και α να στα σιν
Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Ε κου σι α σου ουβου λη Σταυρον υ πε μεινας
Σω τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι
ε θεν το θνη τοι τον δι α λο γου τα πε ρα
τα συ στη σα με ε νον ο θεν δε σμευ θεις ο αλ
λο ο τρι ι ος θα να τος δει νω ως εσκυ λε ευ
ε ε το και οι εν α δη α παν τες ε κραυ
γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου Χρι
στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με
νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Κ α τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε
ω ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι
πο κον υ ε τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου
Θε ε ο το ο ο κε βα τον εν πυ ρι α κα
τα φλε κτον ραβ δον Α α ρω ων την βλα στη η
α α σαν και μαρ τυ ρων ο μνηστω ρου και φυ
υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε Παρ
θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον
πα λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετά την Β'. Στιχολογίαν.

Δι.

Α νε στης ως α θα να τος α πο του α δου σωτηρ
συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα
σει τη ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας εν ι

σχυι του θα να του το κρατος ε δει ξας ελε
 η μων την Α να στα σιν πασι δι ο σε και
 δοξαζο μεν μο νε φι λαν θρω πε

Κατεπλάγη 'Ιωσήφ

Εκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των
 Γα βρι ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η
 πετρα της ζω ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε
 ταις κλαι ου ου ουσαις παυσασθε υ μεις της θρη γω ω
 δου κραυγης ε χουσαι α ει το ευ συμπα α θη η
 τον ον γαρ ζη τει τε κλαι ου ουσαι θαρ σει τε ως α
 λη θως ε ξε γη η γε ρ ται αι δι ο ο
 βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο λοις ο τι α νε
 στη ο Κυ υ ρι ος

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παντες Α γ γε λων οι
 χο ροι το μυ στη ρι ον τη σης κυ ο φο ρι
 ας το φρι κτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα
 τι μο ο ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταιςσαις
 συ νε χεται και δε χεται αρ χην ο προ αι ω ω
 νι ι ος και γα λου χει ται συμ πα σαν ο τρε
 φων πνοην α φα τω χρη στο ο τη η τι και σε
 ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε ε ρα ευ φη
 μουντες δο ξα α α α ζου σι

Οι 'Αναβαθμοί. 'Αντίφωνον. Α'.

Εκ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει τα
 πα α θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον
 Σω τηρ μου

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο
του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α
πε ξη ρα με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι καίνυν και α ει και εις τους αι ω νας νων
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λομ πρυ νε ται τη Τρι
α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β'.

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χη μου κα μοι γε νε σθω προ υ πα κο
ην ταθει ει α σου ω ω τα

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κεκτη
με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν τωντωνλει
που ουν των Δόξα και Νδν.

Α γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την
κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν Ἀντίφωνον Γ'.

Η καρ δι α μου προ σε Λο γε υ ψω θη τω
και ου δεν θελ ξει με των κο ο σμουτερπνων προς χα
μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χειτιστοργην
ε πι τω Κυ ρι ω θε μο τε ρον φιλ τρον χρε ω
στου μεν Δόξα και Νδν.

Α γι ω Πνευμα τι θε ο γνω αι ας πλουτος

θε ω ρι ας και σο φι ας παντα γαρ εν του τω
τα πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και
λυ τρω sai η μας ε νε κεν της δο ο ξης
του ο νο μα τος σου

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω sai η μας ε νε κεν της δο ο ξης του
ο νο μα το ο ος σου ου ου ου

Ὁ Κανὼν Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός.

Θ α λα ας της το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο
χοις ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα
ηλ Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα
ληκ την δυ να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Υ ψω ω θης την η με τε ραν εκ πτω σιν ε πα

νορ θου με νος εν τω α χραν τω Ξυ λω του Σταυ

ρου την εν Ξυ λω ι ω με ε νος πα νω λε

θρι αν Δε σπο τα ως α γα θος και παν το δυ να μος

Ε ν τα φω σμα τι κως εν Α δου δε με τα ψυ

χης ως Θε ος εν Πα ρα δει σω δε με τα λη' στου

και εν θρο νω υ πηρχες Χρι στε με τα Πα τρος και

Πνευ ματος πα αν τα πληρων ο α πε ρι γραπτος

Θεοτακίον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α σπω ω ρως τω του Πα τρος βου λη μα τι εκ θει

ου Πνευ ματος τον του Θε ου συν ει λη φας Υι ον

και σα ρ κι α πε κυ η η σας τον εκ Πα τρος Α μη

το ρα και δι η μας εκ σου Α πα το ρα

Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε υ φραι νεται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου

Χρι στε κρα ζου σα σου μου Ι σχυς Κυ ρι ε και

κα τα φυ γη και στε ρε ω μα

Τ ο ξυ λον το της ζω ης η νο η τη και α

λη θης αμ πελος ε πι Σταυ ρου κρε μα ται πα σιν

αμ βρο σι αν πη γα ζου σα

Ω ς με γας ως φο βε ρος ως το του Α δου κα θε

λων φρυαγμα και ως Θε ος α φθαρτος νυν σω μα τι

κως ε ξε γη γερ ται

Σ υ μο νη τοις ε πι γης των υ περ φυ σιν α γα

θων προ ξε νος Μη τηρ Θε ου γε γο νας ο θεν σοι

το χαι ρε προ σα γο μεν

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε παρθεν τα σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι ι

α ε πι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ νης

ε στη εν τη τα ξει αυ της ει κο ο τως κραυ

γα ζου σα δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Α νε λη λυ θας τα πα α θη μου θε ρα πευ

σων ε πι Σταυ ρου τω πα θει της α χρα αν του

σαρ κος σου ην ε κων ε φο ρε σας δι ο ο σοι

κραυ γα ζο μεν δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Α να μαρ τη του ο θα να τος γε γευ με νος

ζω ο ποι ου τε σω μα τος του σου ε πα ξι ιως

Δε σπο τα νε νε κρω ται η μει εις δε βο ω μεν

σοι δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Α πει ρο γα μως ε κυ υ η σας ω Παρ θε

νε και με τα το κον ω φθησπαρ θε νε ευ ου σα
πα λιν ο θεν α σι γη τοις φωναις το χαι αι ρε σαι
Δε σποι να πι στει α δι στα κτω κραυ γα ζο μεν

ᾠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σ υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε ληλυ υ
θας φως α γι ον ε πι στρεφων εκ ζο φωδους
α γνοι οι ας τους πι στει α νυ μνου τας σε

Σ υ Κυ ρι ε προς γην συμ πα θως κα τε ληλυ υ θας
συ υ ψω σας την πε σου σαν των αν θρωπων ου σι ι
αν εν ξυ λω αν αρ τω με νος

Σ υ η ρας μου Χρι στε των πται σμα των το εγ κλη
η μα συ ε λυ σας τας ο δυ νας του θα να του
οι κτι ιρ μων τη θει α Α να στα σεις σου

Θεοτοκίον.

Σ ε ο πλον αρ ρα γες κατ εχ θρων προ βάλ λο με ε

θα π σε αγ κυ ραν και ελ πι δα της η μων σω
τη ρι ι ας Θε ο νυμφε κε κτη με θα
ᾠδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρμός.

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ
ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μωνων
λυ υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ
της πλευ ρας σου ρευ σαγ τι αι μα τι

Α νη ηλ θε ες εν σταυ ρω δυ να στει ει ε
α αν ζω σα με νος και συμ πλα κεις τω τυ ραν
νω ως Θε ος εξ υ ψους κα τερ ρα ξας τον Α δαμ
δε α ητ τη τω πα λα μη α νε στη σας

Α νε ε στη ης ε ξα στρα πτων ω ραι ος εκ
τα φου Χρι στε και δι ε σκε δα σας παν τας
τους εχ θρους τη θει α σου δυ να στει ει α και τα

παν τα ^πως Θε ος ευ φρο συ νης ε πλη ρω σας :

Θεοτοκίον.

Θαυμα α των α παν των θαυ μα των και νο

τε ρον ^κο τι Παρ θε νος εν μη τρα τον τα συμπαν

τα πε ρι ε χόν τα α πει ρανδρως ^πσυλ λα βου σα

ουκ ε στε νο χω ρη σεν ^κΏδηΖ'. 'Ο Ειρμός.

Ε ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παιδες τη Περ

σι κη πο θω ευ σε βεια ας μαλ λον η τη φλο γι

πυρ πο λου με νοι ε κραυ γα α ζον ^πευ λο γη με

νος ει εν τω Να ω της δο ξη σου Κυ ρι ε ^κ

Π ρος α φθα ρσι αν η αν θρω πο της α να κε κλη

ται ^κθει ω λου σα με νη αι μα τι του Χρι στου ευ

χα ρι στως α να μελ που σου α ^πευ λο γη με νος

ει εν ω Να τω της δο ξη σου Κυ ρι ε ^κ

Ω ς ζω η φο ρος ως Πα ρα δει σου ω ραι ο τε

ρος ^κον τως και πα στα δος πα σης βα σι λι κης ^κ

α να δε δει κται λαμ προ τε ε ρος Χρι στε ο τα φος

σου η πη γη της η μών α να στα σε ως Θεοτοκίον ^κ

Τ ο του Υ ψι στου η γι α σμε νον θει ον σκη νώ

μα χαι αι ρε δι α σου γαρ δε δο ται η χα ρα

Θε ο το κε τοις κραυ γα ζου ου σιν ^πευ λο γη με

νη συ εν γυ ναι ξι υ παρ χεις Πα να μω με Δε σποι να

Ώδη Η'. 'Ο Ειρμός.

Χ ει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των

χα σμα τα εν λα κω ε φρι ξε ^κπυ ρος δε δυ

να μιν ε ο βε σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι ^π

οι ευ σε βει ας ε ρά σται Παι δες κραυ γα ζον τες

ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον ^κ

Χει εἰ ρας εκ πε τας εν Σταυ ρω τα ε θνη
 α παν τα ε πι συ νη γα γεσ και μι αν ε
 δει ξας Δε σπο τα Εκ κλη σι αν α νυ μνου σα αν σε
 τοις ε πι γης και ου ρα νου συμ φω νως ψα λου σιν
 ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ριον
 Λευ χει ει μων ω ρα θη Γυ ναι ξι τω α προ
 σι ι τω φω τι της Α να στα σε ως κα τα
 στρα πτο με νος Αγ γε λος τι τον ζων τα εν τω
 τα φω βο ων ε πι ζη τει τε ως θνη τον ον τως η
 γερ θη Χρι στος ω βο ω μεν παν τα τα ερ γα Κυ
 ρι ου τον Κυ ριον Θεο το κιον.

Συ μο ο νη εν πα σαις γε νε αις Παρ θε νε
 ρα χραν τε Μη τηρ ε δει χτης Θε ου σου της Θε

ο τη τος γε γο νας εν δι αι τη μα Πα να μω με
 μη φλο γι σθει σα τω πυ ρι του α προ σι του φω
 τος ο θεν παν τες σε ευ λο γου μεν Μα ρι α Θε ο νυμφε
 Ώδη Θ' Ειρμός.

Λι θος α χει ρο τη τος ο ο ρους εξ α λα ξευ
 του σου Παρ θε νε α κρο γω νι αι ος ε τη τη
 Χρι στος συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ υσεις
 δι ο ε πα γα λλο με νοι σε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν

Ολον με α νει λη φας ο ο λος εν συ να
 φει α ασυ χυ τω ξυ λω μοι δι δους ο Θε
 ος μου την σω τη ρι ι αν δι α του πα
 θους σου ου εν Σταυ ρω υ πε μει νας σω μα τι
 κως δι ευ σπλα χχνι αν πο λλην

Οι σοι Μα θη ται κα θω ρω ων τες α νε

ὡγ με νον σούτον τα φον και τας θε ο φο ρουσιν
 δο νας κε κε νω με ε νας τη Α να στα σει
 σου συν τω Αγ γε λω ε λε γον ο ον τως ε γη
 γερ ται ο Κυ ρι ος Τριαδικόν

Μ ο να δα μεν θει ας ου σι ας αλλ υ πο στα
 σε ων Τρι α δα παν τες οι πι στοι προ σκυνουν
 τες εν α συγ χυ τοις ταις υ πο στα σε σιν
 σθε νη ο μο τι μον η ηνευ σε βουντες μεγα λυ νο μεν

‘Η Τιμιωτέρα ‘Ωδη Θ’.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την
 α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την
 ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Ψάλλεται και οὕτω.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
 δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την
 α δι α α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 ου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
 γα λυ νο μεν Εις τούς Αἰνους

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
 αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω νου ρα νων
 νει τε αυ τον εν τοις πιστοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε
 λοι αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις
 αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω
 Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα ε γ γρα πτον δο
 ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οι οις αυ του

Ὁ Σταυρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε

δο ξα ζο μεν σου την α να στα σιν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρ χαι αι ας κα

τα ρας η λευ θε ρω σας η μας και εν τω θα

να τω σου τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη

σαντα δι α βο λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε

γερ σει σου χα ρας τα πα αν τα ε πλη ρω σας δι

ο βο ω με εν σοι ο α να στας εκ των νε κρων

Κυ ρι ε δο ξα σοι

Αι νει τε αυ τον, ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ υ νης αυ του

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη, γη σον η

μας ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υ

σαι η μας των πα γι δων του εκ θρου ο α να στας

εκ των νε κρων α να στη σον η μας πε σοντας τη α

μαρ τι ι α εκ τει νας την χει ρα σου φι λα αν

θρω πε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γο ραι νει τε

αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις Μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι

α φι λανθρωπι αν θρωπος γε νο με νος

α τρε επιτως και Σταυρον και θα να τον υ πε μει

νας σαρ κι ο α πα θης τη θε ο τη τι α να στας δε

εκ νε κρων α θα να σι αν πα ρε ε σχεις τω γε

νειτων αν θρωπων ως μο νος Παν το δυ να μος

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις και ορ γα αν

α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η μι να θα να

σι αν πρα γμα τευ σα με νος Σω τηρ και εν τα φω

ω κη η σας ι να η μας του α α δου ε

λευ θε ρω σης συ να α να στη σας ε αυ τω

πα θων μεν ως αν θρω ω προς αλλ α να στας ως

θε ος δι α του το βο ω ω μεν δο ο ξα

σαι Ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νεφι λανθρωπε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σαπνο η η αι γε σα α τω τον Κυ ρι ον

Πε τραι ε σχι θη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω Κρα

νι ι ω ο Σταυρος σου ε πα γη ε φρι ξαν

α δου πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω

ως θνη το ος κα τε τε θης και γαρ του θανα του

κα ταρ γη σας την ι σχυν τοις τε θνε ω σιν πα

σιν α φθα σι ι αν πα ρε ε σχεις τη Α ναστα σει

σου Σω τηρ Ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα σοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα α θη των πε

νητών σου εις ⁶τελος

Επεθυμῶσαν γυναικες ἰδεῖν σου τὴν Ἀ

νάστασιν Χριστέ ὁ Θεός ⁶ἡλθε προλαβούσα

Μαρία ἡ Μαγδαληνή ^Δεὗρε τὸν λιθὸν ἀπο

κυλισθέντα τοῦ μνημάτων καὶ τὸν Ἀγγέλον κα

θεζόμενον καὶ λέγοντα ⁶τι ζητεῖς εἰτε

τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν ἀνέστης ὡς Θεός

ἵνα σώσῃ τὰ σὺμπαντα ⁶

⁶Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὀλῃ

καρδία μου διηγήσομαι ⁶Πάνατα τὰ θάνα

μάσια σου ⁶

Ποῦ ἐστίν Ἰησοῦς ὃν ἐλογίσασθε φυ

λάα αὐτὸν εἰεῖπατε ⁶ἰδοὺ οἱ

ποῦ ἐστίν ὃν ἐβήκατε ἐν τῷ μνημάτι τὸν

λιθὸν σφραγισάντες ⁶δοτε τὸν νεκρὸν οἱ τὴν

ζωὴν ἀρνήσαμε ἐνοῖ ⁶δοτε τὸν ταφέντα α

ἡπιστεύσατε τῷ ἀνάστασι ⁶κάνυμεις

αἰγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἐγερσίν ⁶οἱ λί

θοὶ κεκραῶνται μαλιστὰ ὁ ἀποκύ

λισθείς ἐκ τοῦ μνημάτων ⁶μεγά σου τὸ ἔλε

ος μεγάλο μυστήριον τῆς οἰκονομίας

σου Σωτήρη μὴν δοξάσαι

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ ΠΛ. Α'. ΒΧΟΥ

Τῷ Στεβλάτῳ Ἐστέρας ἐκ τοῦ Κε.

Κυριε ε κε κρα ξα προ σε ει σα κου σο ον
μου ει σακου σον μου Κυριε Κυριε ε κε
κραξαπροσε ει σα κου σο ον μου προσχες τη φω νη
της δε η σε ω ωςμου εν τω κε κρα γε ναι
μεπροσε ει σα κουσον μου Κυριε
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου ως θυ
μι α μα ε νω πι ον σου ε παρσιςτων χει ρω
ων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κουσον μου
Κυριε

ΗΛΑΓΙΟΣ Α'.

—161—

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου
του ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι σου
Δι α του τι μι ου σου Σταυ ρου Χρι στε δι α
βο λον η σχη νας και δι α της α να στα σε
ω ως σου το κε εν τρον της α μαρ τι ας η μ βλυ
νας και ε σω σας η μας εκ των πυ λω ων του θα
να του δο ξα ζο μεν σε Μο νο γε νες
Ε με υ πο με νου σι δι και οι χ ε ως
ου αν τα πο δω ω ως μοι
Ο την α να στα σιν δι δους τω γε νει των αν
θρω πων ως προ βα τον ε πι σφα γην η χθη και ε φρι
ξαν του τον οι αρ χον τες του α α δου και ε πηρ
θησαν πυ λαι ο δυ νη ραι ει σε λη λυ θε γαρ

ο Βα σι λειψτης δο ο ξης Χρι στος λε
γων τοις εν δε σμοις ε ξελ θε τε και τοις εν τω σκο
τει α να κα λυ πτε ε σθε
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω νη ης μου
Μ ε γα θαυ μα ο των α ο ρα των Κτι ι στης
δι α φι λαν θρω πι αν σαρκι πα θων α νε στη ο
α θα να τος δευ τε πα τρι αι αι των ε θνων του τον
προ σκυ νη σω μεν τη γαρ αυ του ευ πλα γχι α εκ
πλα α νης ρυ σθεν τες εν τρι σιν υπο στα σε σιν ε
να θε ον υ μνει ει ν με μα θη κα α μεν
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νη ην της δε η σε ως μου

Ε σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο με εν
σοι τω α νε σπε ρω φω τι τω ε πι τε λει των
αι ω ω νων ως εν ε σω πτω δι α σαρ κος
λαμ ψαντι τω κο ο σμω και με χρι σα δου κα τελ θοντι
και τω ε κει σε σκοτος λυ σαν τι και το φω της
α να στα σε ω στοις ε θνε σι δει ξαν τι φω
το δο τα Κυ υ ρι ε δο ξα α υ οι
Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε
Κ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι
ο ι λα σμος ε στι
Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χριστον δο
ξο λο γη σω μεν αυ του γαρ εκ νε κρων α να
στα αν τος κο σμος εκ πλα νης σε σω σται χαιρει χορος

Αγ γε ε λων φευ γει δαι μο νων πλα νη Α δαμ
 πε σων α νι στα ται δι α βο λος κα τηρ γη η ται
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
 σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον
 λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
 Κυ ρι ον

Ο ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των πα
 ρα νο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γερ σιν
 και λα βετε αρ γυ ρι α και ει πα τε ο τι η
 μω ων κοι μω με ε νων εκ του μην μει ου ε συ
 λη θη ο νε κρος τις ει δε τις η κου σε νε κρον
 κλα πτε εν τα πο τε μα λι στα ε σμυρ νι σμε νον και
 γυ μνον κα τα λι ποντα και εν τω τα α φωτα εν τα

φι α αυ του μη πλα να σθε ι ου δαι αι οι μα θε τετας
 ρη σεις των Προ φη των και γνω τε ο τι αυ τος ε στι ιν
 α λη θως ο Λυ τρω της του κο σμου και Παν το
 δυ να α μος
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
 πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι ορα
 ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
 Κυ ρι ε ο τον α α δηνσκυ λε ευ σας και τον
 θα να τον πα τη σας Σω τηρ ημων ο φω τι σας τον
 κο σμον τω σταυρω τω μι ι ω ε λε ησον η μας
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω νων α μην

Ε ν τη ε ρυ θρά θα λα σσ η της α πει ρο γα
 μου Νυμ φης ει κών δι ε γρα φη πο τε ε κει Μω υ
 σης δι αι ρε της του υ δα τος εν θα δε Γα βρι
 ηλ υ πη ρε της του θαυ μα τος το τε τον βυ θον
 ε πε ζευ σεν α βρο χως Ι σρα ηλ -νυν δε τον Χρι
 στον ε γεν νη σεν α σπο ρως η Παρ θε νος η θα
 λασ σα με τα την πα ρο δον του Ι σρα ηλ ε ε
 μει νεν α βα τος η α μεμ πτος με τα την κυ
 η σιν του Εμ μα νου ηλ ε ε μει νεν α φθο ρος
 ο ων και πρ ων και φα νεις ως αν θρω πος Θε ος ε
 λε η σον η μα α α α ας Είς τόν Στίχον.
 Σ ε τον σα ρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και
 των Ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ας

μα των με γα λυ νο μεν ο τι Σταυ ρον και θα να τον
 κα τε δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α
 αν θρω πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας α δου πυ υλα στρι
 η με ρος α νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων
 Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν ε
 νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος
 δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το
 Ν υ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα
 κρου νους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης
 και Σω τη ρι ι ας σα ρ κι δε θα να τον κα τε
 δε ξω α θα να σι αν η μιν δω ρου με νος
 κη σας τα φω δε η μας η λευ θε ρω σας συν α
 να στη σας σε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος δι

α του το βο ω ω μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι

ε δο ξα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ωσαι την Οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου κα

θο δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ

αυ τον και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη

σας σε αυ τω εν δο ξως ως θε ος τον πα ρα

δει σον α νοι ξας α πο λα βειν του του η ξι ω

σας δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι την σην

τρι η η με ρον ε γε ριν δω ω ρησαι ι

λα σμον α μαρ τι ων πα ρα δει ει ει σου οι κη

το ρας κα τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα αγ χνος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σια Κυ ρι ε Χ

εις μα κρο ο τη τα η με ρων

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος και

τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η

μων τα πα α α θη θε ρα πευ στον και α να

στη σον εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και

σω σον η μας Δόξα και νυν.

Ν α ος και πυ υ λη υ πα αρ χεις πα λα τι ον και

θρο νος του Βα σι λε ως Παρ θε νε παν σε με νε

δι ης ο Λυ τρω της μου Χρι στος ο Κυ ρι ος

τοις εν σκο ο τει κα θευ δου σιν ε πε φα νεν

Η λι ος υ πα ρ χων δι και ο συ νης φώ τι σαι

θε λωνους ε πλα σε κατ ει κο ο να ι

διαν χει ρι τῇ ε αυ του [✕] _q δι ο πα νυ μνη
 τε ^q ως μη τρι κην πα ρ ρη σι αν προς αυ το ον κε κτη
 με ε νη α δια λει πτωσ πρεσβευ ε σω θη ναιτας
 ψυ χας η μω ω ω ω ων

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἦχος πλ. ^q Πη. Κε.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ι ι ι ου [✕] _q

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν [✕] _q ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ι ι ι ι ου [✕] _q

Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι [✕] _q
 τον εκ Πα ρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η

μων α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω
 μεν [✕] _q ο τι ηυ δο κη σε σα ρ κι α νελ θειν εν τω
 σταυρω και θα να τον υ πο μει ναι [✕] _q και ε γει ραι
 τους τε θνε ω ω τας εν τη εν δο ξω α να
 στα σει αυ του Θεοτοκίον. [✕] _q

Χ αι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος [✕] _q
 χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις σε [✕] _q
 χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με [✕] _q
 η τε κου σα εν σα ρ κι τον Ποι η την σου και
 θε ον [✕] _q πρε σβευ ου σα μη ελ λι πης υ περ των
 α νυ μνου ουν των [✕] _q και προ σκυ νουν των τον το
 κον σου ου ου ου ου

Καθίσματα εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τὴν Α'. Στιχολογίαν Ἦχος πλ. ᾠ Πα. Κε.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκώμιον ᾠσωμεν
 τὴν ταφὴν τὴν ἀγιαν ὑμνοῖς τιμῶμεν καὶ
 τὴν ἀναστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν
 οἱ σὺ νηγείρε νεκρὸς ἐκ τῶν νημάτων ὡς θεός
 σκυλευσας κρατὸς θανάτου καὶ ἰσχυρὸς διὰ βο
 ῦ τοῦ καὶ τοῖς ἐν ἀδηφῶς ἀνείκει λέ

Κυριε νεκροπροσηγορευθῇς ὡς κρῶσας
 τὸν θάνατον ἐν μνήματι ἐτεθῇς ὡς κενώ
 σας τὰ μνηματα ἀνώστρατιώται τὸν ταφόν
 ἐφύλατον καὶ τῶν ἀπαιώνιος νε
 κρῶσας ἐξήνεστησας παντοδυνα
 με καὶ ἀκατάληπτε Κυριε δοξαῖ σοι

Θεοτοκίον

Χαίρε ἀγιὸν ὁρὸς καὶ θεοβαδίστον
 χαίρε ἐμψυχέ βατὴ καὶ ἀκατάφλε κτε
 χαίρε ἡ μόνη πρὸς θεὸν κόσμου γεφυρά
 μετὰ γούσα θνήσκουσας πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωήν
 χαίρε ἀκηράτε κορη ἡ ἀπειράνδρος τε
 κου σου σάτην σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡ ἡμῶν
 Κυριε μετὰ τὴν τριήμερον σου ἀναστασιν
 καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων προσκύνησιν
 ἐβοᾶ σοι γυναικες ἀπετολμήσαντες γὰρ
 εἰ δειλιάσας ληστής ἐθεόλογησε καὶ γὰρ
 νησάμην σε ἀρακαλεσεις με τοῦ ποῦ
 θῇ τὴν ἡπαλιν δειξῇς με ἀλιεαβού
 λὰ μετὰ νοούντα με δεξαι ὁ θεός καὶ σω

σον με

η
q

Κυριε εν μεσω σε προσηλωσαν οι παρανο

μοι των κα τα δικων και λογη την πλευραν

σου εξε κεντησαν ωε λε η ημων τα φην

δεκα τε δε εξω ο λυσας α δουτας πυλας και α

νεεεστης τρι η μερος εδραμον γυναικες

ι δει ειν σε και απηγειλαν απο στοσο

λοις την ε γερσιν υπερ υψου μενε σωτηρον

υμνουσιν αγγελοι ευ λογη μενε Κυριε δο

ξα α σοι

η
q

Απειρογαμενυμφηθεογεννητρια

η της Ευας τηνλυυπην χαροποιησασα

α νυμου μεν οι πιστοι και προσκυνου μεν σε οτι

α νη γαγες η μας εκ της αρχαιας αρας και νυν

δυσω πει α πα αυστωσπα νυ μνη τε πα να γι

ι α εις το σωθη ναι η μας

Ευλογητάρια Ειρημολογικά Ἦχος πλ. α. Κε ως Πα.
ὕπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι και

ω ματα σου

Των Αγ γελων ο δημος κατεπλα α γη ο

ρων σε Εννεκροις λογισθεντα του θα να

του δε Σωτηρ την ισχυν καθε λοοντα και συν

ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξ Α

δου πααντας ελευθερωσαντας

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσιν ωμαθη

τραι αι κιννα τε οα στραπτων εντωτα φω

Αγ γε λος προ σε φθεγ γε το ταις Μυ ρο φο ροις ♪

ι δε τε υ μεις τον τα φον και η οθη τε ο Σω

τηρ γαρ ε ξα νε στη του μνη μα α τος ♪

Α ι αν πρω ι Μυ ρο φο ροι ε δραμον προς το

μνη μα σου θρη νο λο γουσαι ♪ αλλ ε πε στη

προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος

ος πε παυ ται μη κλαι ε τε την Α να στα σιν δε Α

πο στο λοις ει ει ει πα α τε ♪

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι κες με πα μυ ρων ελ

θου ου σαι προς το μνη μα σου ου Σω τερ ε νη χουν

το ♪ Αγγε λος δε προς αυ τας ε φη λε ε γων

τι με τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε ♪ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε στη του μνη μα α τος ♪

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευματι ♪

Π ρο σκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι

ον ο ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα ♪ την

α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α ♪

συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζοντες το Α γι ος α

γι ο ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε ♪

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ♪

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα τον Α δαμ αμαρ τι

ς ε λυ τρω ω σω Παρ θε νε ♪ χαρ μο νην δε

τη Ευ α ν τι λυ πης πα ρε ε σχες ♪ ρευ σαν τα

ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρκω

θεις Θε ος και αν θρω ω πος ♪

Α λ λη λcu ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
δο ξα σοι ο Θε ός

Α λ λη λcu ι α ολ λη λου ι α Αλ λη λου ι α δο
ξα σοι ο Θε %
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Οι 'Αναβαθμοί. 'Αντίφωνον Α'.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω τη
ηρ μου ρυσαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι ι
ι ι ας

Τ οis ε ρη μι κοis ζω η μακα ρι α ε στί
θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου με νοis

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι %
ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα τα ο

ρα τα τε ε συν τοis α ο ρα τοis %
αυ το κρα τες γαρ ον
της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στωs
'Αντίφωνον Β'.

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε κει
ει ει ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε νη
σκευ ω ρι ας παση ης πε ρι φυ λα ξα τω Δόξα και νυν

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν %
ει Θε ος ζω η ε ρως φωνους συ χρη στο ο της συ
βα σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας 'Αντίφωνον Γ'.

Ε πι τοis ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ
βω μεν Κυ ρι ι ου %
χα ρας πολ λης πλησθεις ευ χαs α
να πε ε ε ε εμ πω

Ε πι οι κον Δα βιδ τα φς βε ρα τε λε σι

οὐρ γείται ^q πυρ γαρ εκει φλε εγον α παντα αι
σχρο ο ο ο ον νου Δόξα και νθν. ^q

A γι ω Πνευμα τι ζω αρ χι κη α ξι ι α ^q
εξ ου πανζω ον εμ ψυ χουται ^q ως εν Πα τρι α
μα τε και Λο ο ο ο ο γω Προκειμενον. ^q %

A ναστη θι Κυ ρι ε ο θε ο ος μου ^q ο τι συ
βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^q Το Τριτον. ο τι συ
βα σι λευ εις εις τους αι ω νας α α ας

‘Ο Κανών ‘Ωδή Α’. ‘Ο Ειρμός. ^q Κε.

I π πον και α να βα την εις θα λασσαν ε ρυ
θραν ο συν τρι βων πο λε ε μους εν υ ψη λω βρα χι
ο νι Χρι στος ε ξε τι να ξεν ^q Ι σρα ηλ δε ε σω
σεν ε πι νι κιον υ μνον α δον τα ^q %

A ο ξα τη α γι α % Α να στα σει σου Κυ ρι ε ^q

Σ ε η α καν θη φο ρος Ε βραι ων συ να γω γη ^q
ου στορ γην ευ ερ γε τα προς σε φυ λα α α ξα
σα μη τρι κην ^q Χρι στε ε στε φα νω σε τον γεν ναρ
χην λυ ον τα της α καν θης το ε πι τι μι ον ^q

H γει ρας με πε σον τα τω βο θρω ε πι κλη θεις
ζω ο δο τα α πω ω τως και της ε μης δυ σω
δους φθο ρας Χρι στε α να σχο με νος α πει ραστως ^q
θει ας ου σι ας μυ ρω με ευ ω δι ι ας Θεοτοκίον ^q

Y πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^q

A ε λυ ται η κα τα ρα η λυ πη πε παυται ^q η
γα ρ ευ λο γη με νη και κε χα ρι τω με ε νη πι
στοις χα ρα αν εξ α νε τει λεν ^q ευ λο γι αν πα
σιν αν θη φο ρου σα Χρι στον τοις πε ρα αι ν ^q

Ὡδή Ε'. Ὁ Εἰρμός.

✠
ᾠ

Ο πη ξας επ ου δε νος την γη ην τη προ στα ξει

σου ᾠ και με τε ω ρι σας α σχε τως βρι θουσαν ᾠ

ε πι την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των εν το

λων σου ᾠ την εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε

α γα θε και φι λαν θρω πε ᾠ

Χ ο λην μεν οι εκ πε τρας το με ε λι θη λα

σαν τε ς ᾠ τω εν τη ε ρη μω τε ρα του ρ γη σαν τι ᾠ

σοι προ σε νη νο χα σι Χρι στε ο ξος αν τι του

μαν να ᾠ ευ ερ γε σι αν σοι η μει ψαν το παιδες Ι σρα

η ηλ οι α γνω μο ο νε ς ᾠ

Ο ι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε πο με νοι ᾠ

την ζω ην σε εν τα α φω Χρι στε κα τε θεν το ᾠ

αλλ αυ τε ξου σι ω ρα να στας πα σι πι στοις πα

ρε σχε ς ᾠ την μυ στι κως ε πι σκι α ζουσαν α ω θεν

του Πνευ μα τος ελ λα αμ ψιν Θεοτο κιον ᾠ

Σ υ Μη τηρ Θε ου α συνδυ α α στως γε γε νησαι ᾠ

του εξ α κη ρα του πα τρος εκ λαμ ψαν τος ᾠ α νευ

θεν ω δι ων μη τρι κων ο θεν σε Θε ο το

κον ᾠ σε σαρ κω με νον γαρ ε κυ η σας Λο γον ορ

θο δο ο ξως κη ρυι το ο μεν Ὡδή Δ' Ὁ Εἰρμός ᾠ Κε.

Τ ην θει αν εν νο η σας σου κε νω σιν προ βλε πτι

κως ο Αβ βα κουμ Χρι στε εν τρο ο μω ε βο α σοι ᾠ

εις σω τη ρι αν λα ου ου σου του σω σαι τους χρη

στού ους σου ε λη λυ θα ς ᾠ

Τ ης Μερ ρας τα πι κρο τα τα να μα τα ως εν ει

κο νι προ τυ πων τον α χραν τον σου Σταυ ρον α γα θε ᾠ

της α μαρ τι ας νε κρου ουν τα την γευ σιν δι α

ξυ υ λου ε γλυ κα α νας

Σ ταυ ρον κα τα του ξυ λου της γνω σε ως κα τα γλυ

κει ας ε δω δης χο λην Σω τη ηρ μου προ σι εσαι κα

τα φθο ρας δε θα να του το αι μα σου το θει ει ον

ε ξε χε ε ας Θεοτοκίον.

Ε κ τος μεν συ να φει ας συ νε λα βες α δι α

φθο ρω σεν γα στρι και πρι ν ω δι νη σαι τε το κας

και με τα το κον Παρθε ε νος Θε ον σα ρκι τε κου ου σα

πε φυ λα α ξαι 'Ωδη Ε'. 'Ο Ειρμός

Ο α να βαλ λο με νος φω ως ως ι μα τι ον

προς σε ο ρ θρι ζω και σοι κραυ γα ζω την ψυ χην

μου φω τι σον την ε σκο τι σμε ε νην Χρι στε ως μο

νος ευ σπλαγγνος

Ο της δο ξης Κυ ρι ος εν α δο ξι ας μο ρ φη

ε πι τω ξυ λου η τι μω με νος ε κου σι ως

κρε μα ται την θει αν μοι δο ο ξαν α φρα στως προ μη

θου με ε νος

Σ υ με με τημ φι α σας προς α φθα ρ σι αν Χρι στε

φθο ρα θα να του α δι α φθο ρως τη οαρ κι γευ

σα με νος και ε ξα να τει ει λας του μνη μα τος τρι

η με ε ρος Θεοτοκίον.

Σ υ δι και ο συ νην τε και α πο λυ τρω σιν η

μιν τε κου σα Χρι στον α σπο ρως ε λευ θε ραν

ε δρα σας ρας Θε ο το ο κε την φυ σιν του προ

πα το ο ρος 'Ωδη ΣΤ'. Ειρμός

Μαι νο με νην κλυ δω νι ψυ χο φθο ο ρω Δε σποτα
Χρι στε την πα θων την θα λασ σαν κα τευ να
σιν και εκ φθο ρας α να γα γε ε με ως ευ σπλαγχνος

Εις φθο ραν κα τω λι σθεν ο Γεν να αρ χης Δεσπο
τα Χρι στε πα ρη κο ου βρω σε ως γευ σα με νος
και προς ζω ην α νηκται δι α του πα θου ους σου

Ηζω η κα την τη σας προστον α α δην Δε σπο
τα Χρι στε και φθο ρα τω φθει ρον τι γε νομενος
δι α φθο ρας ε πηγασα την α να στα α σιν Θεοτοκ.

Η Παρ θε νος ε τε κεν και τε κου ου σα ε μει
νεν Α γνη εν χερ σι τον φε ρον τα τα συμ
παντα ως α λη θως Παρ θε νος Μη η τηρ βα στα

σα α σα
Ὁδὴ Ζ'. Ὁ Εὐμῶς.

Ου πε ρυ ψου με νος των Πα τε ρων Κυ ρι ος
την φλο γακα τε σβε σε τους παί αι δας ε δρο σι
σε συμ φωνως με λω δου ουν τας ο Θε ος ευ λο γη
το ο ο ος ει

Σαρ κα πε ρι θε με νος ως αγ κυστρω δε λε αρ τη
θει α δυ να μει σου τον ο ο φιν καθ ειλ κύσας
α να γων τους βο ω ων τας ο Θε ος ευ λο γη
το ο ο ο ος ει

Οτης γης την α πλετον ου σι ω σας συ στασιν εν
τα φω κα λυ πτε ται. σαρ κι ι ο α χω ρη τος
ω παντες με λω δου ου μεν ο Θε ος ευ λο γη το
ο ο ο ος ει

Μι αν μεν υ πο στα σιν εν δυ οι ταις φυ σε σι

Πα να μω με τε το κας Θε ο ον σω μα του με νόν
 ω παντες με λω δου ου μεν ο Θε ος ευ λο γη
 το ος ει

Ωδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Σ οι τω παν τουρ γω εν τη κα μι νω παιδες παγ
 κο σμι ον πλε ξαν τες χο ρει αν ε μελπον παν τα
 τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω ω ω νας

Σ υ το θε λη τον του σω τη ρι ου παθους α ηη
 ξω πο τη ρι ον ως περ α βου λη τον δυ ο θε λη
 σεις δυ σι γαρ κα τα λη η λαις φε ρεις ταις ου σι
 ι αις Χρι στε εις τους αι ω ω ω ω νας

Σ ου του παν τουργου τη κα τα βα σει α δης Χρι
 στε κα τα γε λα στος γε γο νως η με σε παν τας

τους πα λαι τη πλα νη νε κρω θεν τας σε υ περ υ
 ψου ουν τας εις παν τας τους αι ω ω ω ω νας
 Θεοτοκion.

Σ ε την υ περνουνθε αν δρι κως τω Λογω τεκουσαν
 τον Κυ ρι ον και παρ θε νευ ου σαν παν τα τα ερ γα
 παρθε νε ευ λογουμεν και υ πε ρυ ψου ου μεν
 εις παντας τους αι ω ω ω ω νας Ωδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός

Η σα ι α χο ρευ ε η παρ θε ε νος ε σχεν
 εν γα στρι και ε τε κεν υι ον τον Εμ μα νου ηλ
 Θε ον τε και αν θρωπον Α να το λη ο νο μα αυ
 τω ον με γα λυ νον τες την παρ θε νον μα
 κα ρι ζο ο μεν

Τ ον πε σον τα αν θρω πον α νε δε ε ξω Δεσπο
 τα Χρι στε εκ μητρας παρθε νι κης ο λο σουν α φθεις

μο νος α μαρ τι ας δε μη με τα σχώνω λονεκ φθο ρας
 συ η λευ θε ρω σας τοις α χραντοισσου πα θη
 μα α σοι

Θ ε ορ ρυ τω αι μα τι κε νω θεν τι Δε σποτα Χρι
 στε εκ της α χραν του πλευ ρας και ζω ο ποι ου
 θυ υι αμεν πε παυται ει δω λι κη πα σα δε η
 γη σου της αι νε σε ως την θυ σι αν α να φε
 ρο ο μὲν Θεοτοκίον.

Ο υ θε ον α σώ μα τον ου δε πα α λιν αν
 θρω πον ψι λον προ σηγαγεν η Α γνη κο ρη και σε
 μνη αλλ αν θρω πον τε λει ον και α ψευ δη τελειον
 Θε ον ον με γα λυ νο μεν συν Πα τρι τε και
 τω Πνευ μα α τι

Ἡ Τιμιωτέρα

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τω των Σερα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γοντε κου ουσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο ο μεν Εις τους Αι νους.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει
 τε τον Κυ ρι ον εκ των Ου ρα νων αι νει τε αυ τον εν
 τοις υ ψιστοις σοι πρεπει υ μνος τω Θε ε ω

Α ι νει ει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ
 του αι νει τε αυ τον πασαι αι Δυ να μεις αυ του
 σοι πρεπει υ μνος τω Θε ε ω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον
 δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οις αυ του

Κ υ ρι ε ε σφρα γι σμε νου του τα α φου υ πο των

πα ρα νο ο μων προ ηλ θες εκ του μνη ματος κα
 θως ε τε χθηης εκ της Θε ο το κου ουκ ε γνωσαν
 πως ε σαρ κω ω θης οι α σω μα τοι σου Αγγελιοι
 ουκ η σθον το πο τε α νε ε στης οι φυ λασσον τες
 σε οτρα τι ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφραγισται
 τοις ε ρευ νω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαυ
 μα τα τοις προ σκυ νου ου σιν εν πι στει το Μυ στη
 ρι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μι ν α γαλ
 λι α σιν και το με γα ε λε ε ος
 Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
 αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
 με ως αυ του
 Κυ ρι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συν

τρι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξαστου μνη μα τος α
 νε ε στης κα τα λι πων σου τα εν τα φι α
 εις μαρ τυ ρι ον της α λη θους τρι η με ε ρου τα
 φης σου και προ η γες εν τη Γαλ λι λαι αι α ο
 εν σπη λαι αι ω τη ρου με νος με γα σου το ε λε ος
 α κα τα λη πτεσω τηρ ε λε η σον η μα
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
 αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νης αυ του
 Κυ ρι ε αι Γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το
 μνη η μα του ι δειν σε ταν Χριστον τον δι η
 μας πα θοντα και προ σελ θου σαι ευρον Αγγελων
 14

ε πι τον λι ι θον κα θη μενον τω φο βω κυ

λισ θεν τακαι προς αυ τας ε βο η σε λε ε γων α

νε στη ο Κυ-ρι-ος ει πα τε τοις Μαθη ταις ο τι α-νε

στη εκ νεκρων ο σω ζωντας ψυ χας η η μων

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Κυ ρι ε ως περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε νου

του τα α-φου ου τως ει ση-ηλ θες και των θυ ρων

κε κλεισμενων προς τους Μα-θη τας σου δει κνυ ων αυ

τοις τα του σω-μα-τος πα-θη-α-περ-κα-τε-δε-ξω-σω

τηρ-μα-κρο-θυ-μη-σας-ως-ε-σπερ-μα-τος-Δα

βι-ιδ-μω-λω-πας-υ-πη-νεγκας-ως-Υι-ος

δε του θε ου κο σμον η λευ θε ρωσας με γα σου

το ε λε ρς α κα τα λη πτεσω τηρ ε λε ησον και

σω-σον η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Κυ ρι ε ο Βα-σι-λευς των αι-ω-ων και

Ποι-η-της των α-πα-αν των ο-δι-η-μας

σταυρω-σιν και τα-φην-σαρ-κι-κα-τα-δε-ξα-με

νος ι-να η-μας του α-δου-ε-λευ-θε-ρω-σης-παν

τας-συ-ει-ο-θε-ος η-μων-εκ-τος σου αλ-λον-ουκ

οι-δα-α-μεν

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα-λοις ευ η-χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βαλοις α λα λαγμου πα

σαπνο η αι νε σα α τωτον Κυ ρι ον

Κυ ρι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυμα τα

τις δι η γη σε ται η τις α να γ γε λει τα

φρι κτα α α σου Μυ στη ρι α ε ναν θρω

πη σας γαρ δι η μας ωσαν τος η θε λησας το κρα

τος ε φα νε ρωσα α ας της δυ να με ωρσου εν

γαρ τω Σταυ ρω ω σου τω λη στη Πα ρα α δει σον

η νοιξας και εν τη τα φη η σου τους μοχλους του

α α δου συ νε τρι ψας και εν τη α να

στα σει σου τα συμπαντα ε πλουτι σας Κυ ρι ε

δο ξα α σοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θι των πε

νη των σου ου εις τε ε ε λος

Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου κα τα

λα βουσαι λι αν πρω ι ε πε ζη τουν σε μυ

ρι ισαι τον α θα να τον Λο γον και Θε ον και

του Αγ γε λου τοις ρη μα σιν ε νη χη θεισαι υ

πε στρε φον εν χα ρα τοις Α πο στολοις μη νυσαι εμ

φα νως ο τι α νε στη ης ζω η των α πα

αν των και πα ρε ε ε χεις τω κο σμω ι λα

σμο ον και το με γα ε λε ε ος

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε
εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν
τα θαυ μα σι α α σου

Τ ου θε ο δεγ μο νος τα α φου προς τους Ι
ου δαι ους οι φυ υ λα κες τε λε γον ω της υμων
μα ται ο φρο νος συμ βου λης φυ λαττειν τον Α πε ρι
γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο πι α σα τε
κρυ ψαι την α να στα σιν του σταυ ρω θεν τος βουλο
με νοι τρα νως ε φα νε ρω σα τε ω του η μων
μα ται ο φρο νος συ νε δρι ου τι πα λιν κρυ ψαι συμ
βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ται μα λλον δε παρ
η μων α κου σα τε και πι στευ σι θε λη σα τε

των γε νο με νων την α λη θει αν Αγ γε λος α
στρα πη φο ο ρος ου ρα νο θεν κα τελ θων τον
λι θον α πε κυ λι σεν ου τω φο βω νε κρω σει
συ νε σχε θη μεν και φω νη σας ταις
κρα ται ο φρο σι μυ ρο φο ροις ε ε ε λε
γε γυ ναι ξιν ουχ ο ρα τε των φυ λακων την
νε κρω σιν και των σφρα γι δων την δι α λυ
σιν του α δου τε την κε νω σιν τι τον το
νι κος του α δου κα ταρ γη σαντα και του
θα να του το κε ε εν τρον συν τρι ψαν τα
ως θνη τον ε πι ζη τει τε ευ αγ γε λι σα
σθε δε τα χυ πο ρευ θει ει σαι τοις α πο

στο λοις την α να στα σιν α φο ο ο βως κραυ
γα ζουσαι ον τως α νε στη ο Κυ ρι ος
ο ε χων το με γα ε λε ε ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ

ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Β' ΗΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Δι.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα ακουσον μου ει
σα κουσον μου Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε
ει σα ακουσον μου προσχεστη φω νη της δε η η σε ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κουσον μου Κυ
ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως θυ μι α
μα ε νω ω πι ον σου επαρ σις τω ω χειρων μου θυ σι α
εσπε ρι νη ει σα κουσον μου Κυ ρι ι ε ε
Ε ξα γα γε εκ ψυ λα κης την ψυ χην μου

του ε ξο-μο λο-γη σα'σθε τω ο νο μα τι
σου

Ν ι κην ε χων Χριστετην κα τα α του Α δου εν τω ζωοντω
α νηλ θες ι να τους εν σκο τειθα να του κα α θημι τους ου

να να στησης σε αυ τω ο εν νε κροις ε λευθερος
ο πη για α α ζων ζω ην εξ οι κει ου φωτος

παν το δυ να μεσω τηρ ε λε η σον ημας

Χ Ε με υ πο με νου σι δι και οι **Χ** ε ως ου
αν τα ποδω ως μοι

Σ η με ρον ο Χριστος θα να το οντα τηςας και θως ει

πε εν α νεστη και την α γαλ λι α σιν τω κοσμω ε δω

ρησα το ι να παντες κραυγαζον τες τον υμνον ου τως

ειλωμεν η πη γη η της ζω ης το α προ σε

τονπως παν το δυ να μεσω τηρ ε λε η σον ημας

Χ Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυρι ε

Κυ ρι ε ει σα α κουσονταις φω τη η της μου

Σ ε Κυ ρι ε τον οντα εν πα ση η τη κτισει α μαρ

τω λοι που φυγωμεν εν τω ου ρα τω αυ τοκρατοικεις

εν τω Α δη ε πα α α τη σας θανατον εις τα

βι α θη ια της θα λι α σσης ε κει η χειρ σου

Δεσπο τα πρὸς σε ε ε κα τα φευ γο μεν σοι πρὸς πι ι

ι πιον τες ι ι λε τευ ομεν ο α να στας εκ των

νεκρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι οι

Χ Γε τη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

τι εις την φω την της δε η σε ω ως μου

Ε ν τω θητω σου Χρι στε καυχωμεθα και την α να

στα σι εν σου υ μνούμεν και αι δοξαζομεν συγαρ ει θε

ος ημων εκ τος σου α αλ λον ουκ οι θα α μεν

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ ποστησε ται ο τι πα ρα σοι ο
ι λα σμος ε σιν

Δ ι α παν τος ευ λο γου ου ουν τες τον Κυ ρι ον

υ μνούμεν την α να στα σιν αυ του β σταυ ρον γαρ υ υ πο

μει νας δι η μας θα να τω θα α να τον ω λε ε
σε ε

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε

με να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η

η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ο ο τι κα τηρ ηη

σας τον το κριτος ε χοντα του ου θα να του β α νε και νι

σαι η μας δι α του ουστανου σου δω ρου μενος η μιν ζω

ην και α αφθαρ σι αν

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χει νυ κτος α πο

φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω ι σρα ηλ ε

πι τον Κυ ρι ον

Η τα φη σου Κυ ρι ε τα δε σματου Α α δου

συν τρι ψα σα α δι ερρηξεν η εκ νε κρων α να στασις

τον κο σμον ε φω τι σε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευματι

Κ αι νυ και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μη ν

Τ^{ις} μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α αλληθ^ς νε τις
 μη αν μη ση σου τον α λο ξε ευ τον το κον^β ο γαρ α χρο
 ο νως εκ Πα τρος εκ λαμψας Υι ος μο νο γε νης ο αν
 τος εκ σου της α γιη ης προ ηλθεν α φρα στως αφωθεις φυ υσει
 Θε ος υ πα αρχων^β και φυ σει γε νο μενος αν
 θρωπος δι ημας ουκ εις δυ α α α δα προ σω πων τε
 μνο μενος^Δ αλ εν δυ α δι φυ σε ων α συ γ χυτως γνωω
 ρι ζομενος αυ τον ι κε τευ ε σε μνηαμμα και ρι στε ε
 λε η θη ναιτας ψυχας η μω ω ων
 Τ^{ην} α να στα σι ι εν σου Χρι στε Σωτηρ Αγ γε λοι
 υ μνου σιν εν ουρα νοις και η μας ας τους ε πι γη ης κα
 τα ξι ωσον^Δ κα θα ρα καρδι α σε ε δο ξα ζειν
 Χ^Ο Κυ ρι ως ε βα σι λευ σεν ευ προ πα

αν ε νε δυ αι το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι
 ος^β δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το
 Π^υ λιας σην τριψας χαλκας και μο χλους του Δ δουουσιν θλασας
 ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος ανθρωπων πε
 πτω κος α νεστησας^β δι α του το και η μερι ουμ
 φω τω ως βο ωμεν ο α να στας εκ των νεκρων Κυ ρι
 ε δο ξα α σοι
 Χ^{Κα} γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
 η τις ου σα λευ θη σε ται
 Ρ^{ευ} σε ως η μαρτις πα λαι Χριστος ε πα νορ θω ωσαι
 θελων σταν ρω προσηγγυ ται και τα φω τεθειται ον μν ρο
 φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του ου
 ουσαι θρη γου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ τωι α λω των

πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κησαι οι κη σας δε θελων

πως ε κλα πης πως με τε τε της ^β ποι ος δε τοπος το

σον ζω η φο ρονκα τε κρυ ψε σωμα αλ λα Δε ε σπο τα

ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυσοναφ η μων

τον ο θυρ μον των ων δα κρυωι ^β θρη νου σαις δε αυ ταις

Αγ γελος προς αυ τα α ας απ ε βυ η σε των θρη

νων παν σα μεναι τοις α πο στο λοις ει πατε ο τι

α νε στη ο Κυ ρι ος τω κοσμω δω ρου με νος ι λα σμον

και το με γι ε λε ος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα

Κυ ρι ε ^Δ εις μα κρο τη τα η με ρων

Σ ταν ρω θεις ως η βου λη της Χριστε και τον θα να τον

τη τα φη σο οι σκευεσας ρι η με ρος α νε στης ως Θε ος

με τα δοξης τω κο ο ο σμω δω ρου με νος α τε

Δοξα και νυν Δ λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λεος

Ο ποι η της και λυ τρω της μου πα να γε Χρι στος

ο Κυ ριος εκ της σι ης ιη δυ ος προελ θων ε με εν

δυ σα με νος της πω ηνκα τα ρας τον Α δα αμ η λευ θε ρω

^β σε δι ο σοι και να γε ως του Θε ου ου μη τρι τε και

Παρ θε ιω αλη θως βο ω μεν α σι γητως το χαι ρε του

Αγ γελου χαι ρε Δεσποινι προ ζα σι α και σκελη και σω

Εις τους Αγγλους. ^Δ τη ρι αιων ψυχων η μω ω ων

Π α σα ντο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει ει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε αυ

τον εν ταις υ ψις σοι πρεπει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε ανθρωποι Αγ γε λοι αυτου αι νει ει

ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυτου σοι ηρε πει

υ . μνοστωθε ω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κριμα ε γραπτον δοξα

αυ τη εσται πασι τοις οσι ι οις αυ του

0 σταν ροςσου Κυ ρι ε ζω η και α ναστα σις υ

παρχει τω λα ω σου και επ αυ τωω πε ποι θοτες σε

τον ανα στα αν τα θε ον η μων υ μνου μεν ε

λε η σον ημας

Αι νει τε τον θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με

ως αυ του

Η τα φη σου δεσπο τα πα ρα δεισον η νοι ξε τω γε

νει των ανθρωπων και εκ φθο ρας λυ τρωθεν τες σε

τον α να σαν τα θε ον η μων υ μνου ου ου μεν

ε λε η σον ημας

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω

συ υ νης αυ του

Σ υν Πα τρι και Πνευμα τι Χρι στον ανυ μνησω μεν τον α

να σαν τα εκ νεκρων και προς αυ το ον εκ βο ω μεν

συ ξω η υ παρχεις η μων και α ναστα σις ε λε η

σον ημας

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Τ ρι η με ρος α νεστης Χρι στε εκ τα φου κα α θως

γεγραπται συ νε γε ει ει ρας τον πθο και το ρα ημων

δι ο σε και δο ξα α ζει το γε νος των ανθρωπων

και α νυ μνει σου την α να τ α α αν

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πι νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χορδαις και οργα α νω

Κ υ ρι ε με γα και φο βε ρον υ παρχει της σης α να

σα α σε ως το ο μν σηριον ουτω γαρ προ ηλ θες

εκ του ταφους νυμ φρι ος εκ πα ραδος θα να τω θα α να

τον λυσας ι να τον Α δαμ ε λευ θε ρωσης ο θεν εν ου

ρα τοις Αγγε λοι χο ρευ ου σι και ε πι γης ανθρω ποι

δο ξα ζου σι την εις η μας γε νο με μην ευ σπλαχνι αν

σου φι λανθρω ω πε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βι λοις εν η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βι λοις α λα λα γ μου πα σα πνο η

αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ω πα ρανο μοι Ι ου δαι οι που ει σιν αι σφρα γι δες

και τα αρ γυ ρι α α ε δω κα τε τοις σιρα τι ωταις

ουκ ε κλαπη ο θη σαν ρος αλ λα α νε ε στη ως

δυατο αυ τοι δε και τη σκην θητε αρ γη σα με

τοι Χρι στον τον Κυ ρι ον της δοξης τον πα θυ ον τα

και εα φε ε εν τα και α να σταν τα εκ νε κρων

αυ τον προ σκυ τη σω με εν

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη

τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε

ε λος

Σ φρα γι σθεντος του ινιηματος πως ε συ λη θη τε

Ι ου δαι οι φυ υ λα κας κα τα στη παντες και

ση μεί α θεντες ^β των θυ ρων κε κλει σμε νων προ η λ

θεν ο Βασιλευς ^β η ως νε κρο ον πα ρα στη σα τε η ως

Θε ον προσκυ νησα τε συν η μιν με λω δουντες δοξα Κυ

ρι ε τω σταν ρω σου και τη α να στασει ει σου

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη

καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαν μα

σι α σου

Τ ο ζω ο δο χον σου μνημα αι μυ ρο φο ροι γν

ναι κες ο δυ ρο με ναι κα τε ε ε λα βον Κυ ρι

ε και μυ υ ρα βα στα ζουσαι το σω μα σου το α

χραντα μυ ρισαι ε πε ζη τουν ευ ρον δε φω το φορον Αγ γε

λον εν τω λι θω κη θη με νον και προς αυ τας φθεν

γω με νο ον και λεγον τα α δι ρυ ε τε των εκ πλεν

ρας πη γασαν τα τω κο σμω την ζω ην τι ε πι ζη

τει τε ως περ θνηγονεν μνη η η μα τι το ον α θα

να τον δρα μουσαι δε μα αλ λον α πα γγει λα τε τοις αυ

του μα θηταις της αυ του εν δο ξου α να στασε ως την παγ

κο ο ο σμι ον χα ρμονην ^β εν η και η μιας Σω

τηρ φω τι σας δω ρησαι ι λα σμον και το με γα ε

λε ε ο υς Σημ. — Παραιρεφθέντα ἐκ τῆς σειρᾶς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἦχος λ π Βου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν ^β ευ λο γη με

ε νος ο ερ χο μενος ^α εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν ^β ευ λο

γη με ε νος ο ερ χο μενος ^α εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκιον

Ἀ γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα σου
 και οι φυ λισσοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το αχραντον σου
 Σωμα β ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπαντων
 υ πην τη σας τη Παρ θενω δω ρου μενος την ζω ην
 α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι
 Θεοτοκίον.

Ο την ευ λο γη με νην κα λεσαις σου ου Μη τε ρα ηλ
 θες ε πι το παθος ε κου σι α βουλη β λαμψας εν τω σταν ρω α
 να ζη τησαι θε λων τον Α δαι με λε γων τοις Αγ γε
 λος συγ χα α ρη τε μοι α ο τι ευ ρε θη η α πολ λη
 μενη δραχη α ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας δο ξα
 σοι οι οι

Εκδόματα εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν. Ἦχος λ Βου

Τ ου τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ
 ρο με νου η Μα ρι α ε βο α προς τους κε κρυμ μενους Α
 πο Στολου, β εξ ε ε ελ θε τε οι του αμ πε
 λο νος ερ γα ται α κη ρυ ξα τε τον της α να στα σε
 ως λογον α νε στη ο Κυ ρι ος πι ρε χων τω Κο σμω το
 με γα ε λε ε ος

Κ υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
 Μαγδα λη νη και εκλαι ε βο ω σα α και κη που ρον σε
 νο μ ε ι ζου - αμ - ε λε γε β που ε κρυψας την
 αι ω νι, ον ζω ην α που ε θηκας τον ε πι θρο
 νου Χερουβιμ β οι γαρ του ου ου τον φυ λισσοντες α πο
 του φο ο βου α πε νε κρω θησαν η τον Κυ ρι ον

μου δο τέμοι η συν ε μοι κραυγα σα τε ^Δ ο εν νε κροις

και τους νε κρους α να στη σας δο ξα οι οι ^Δ

Π ρο ι στο ρει ο Γε δε ων την ουλη ψιν ^Δ και ερ

μη νευ ει ο Δα βιδ τον τοκον σου Θε ο το κε κα τε

βηγαρ ως υ ε τος ε πι ποκον ο Λο γος εν τη γα

ρδισου ^β και ε βλα α α στη σας α νευ σκο ρας γη α γι

ι ι α ^Δ του κο σμου την σωτη ρι αν Χρι στον τον Θε ον

Εις την Β' Στιχολογίαν. ^Δ
η μων η Κεχα ρι τω με νη

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν

τω λι ι θω ε πε κειτο ^β ως βα σι λε α υ πνου

ου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λαι τον Χρι στον ^Δ και

τους ε χθρους αυτου α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε

στη ο Κυ ρι ι ο ος ^Δ

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον ταφον σου ^Δ και ερ

μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν Θε ον α θα

α να τε Κυ ρι ε ^β κα τε βης γαρ ω σει νε κρος

εν τω τα α α φω ο λυ σας ^β Δ δου τας πυλας ^β

α νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο

της ^Δ του κο σμου εις σωτη ρι αν Χρι στε ο Θε ος

η μων φω τι σias τους εν σκο τει ^Δ

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον σου

τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυρω ^β και α

για σταν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον ημων σω θη γαι

Οι 'Αναβαθμοί. ^Δ
τας ψυ χας η η μων 'Αντίφωνον Α'.

Ε ν τω ου ρα να του, σφθαλμους μον αι ρω προς σε Λο ο

γε οικτει ρον με ι να ζω σοι ^Δ

Ε λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη με νους κα

ταρ τι ζων ευ χρησασκευ η σου Λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω σι κη αι τι α ει τι

νι του των κατ α ξι αν πνευση ταχει ε ξαι αι ρει

των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α γω

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων α

τι σchein η δυ η να το ε χθρου πα λαιομα οι νι

παν τεσγαρ εν θεν υ ψουνται

Τ οις ο δου σιν αυτων μη μου λη φθει τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελλω των ε χθρων ρυ

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πιασιν ευ δο μι α

ου νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι σου ρ γον

γαρ τω Πα τρι ε σι και Λο γω

Ο ι πε κοι θη τεσ ε πι Κυ ρι ον ε χθροις φυ

βεροι και κα σιθανμασι κοι α νω γαρ ο ρωσιν

Ε ν α νο μι αις χει ρασαυτων ο των δι και ων

κληρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερ ουκ εκ τει νει

Α γι ω Πνευ μα τι το κρατος ε πι παν των ο περ αι

α γω στρα τη γι αιπροσκυ νου ου ου οι συν πα σι πνο

η των κατω Προκειμενον.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στειαν σου και

ελ θε εϊστο σωσαι ημας

Κυρι ε ε ξε γει ρον την δυ ναστιαν σου και
ελ θε εϊστο σωσαι η μα α ας

Ὁ Κανών.

Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἶμος. π Βου.

Ως εν η παι ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν α
βυσσω ι χνεσι τον δι ωκτηνηΦα ρα ω κα θε ρων πον
του μένον Θε ω ε πι ρι κι ον φ δην ε βο α α
σω ω με εν

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Εκ τε τα με ναις πα λαμαις ε πι Σταυ ρου πα τρι
κης ε πλη ρωσας ευ δο μι ας Α γα θε Ι η σου τα
συμπαρτα δι ο ε πι ρι κι ον φ δην ε βο α α

σω ω με εν

Φο βω σοι σς θε ρα παι ρις η τε λευ τη προ στα χθει
σα προ σει σι τω Δε σπο τη της ζω ης δι αυ της βρα βευ
ον τι η μιν α τε λευ τη τον ζω ην και την Α
θεοτοκίον.
ναστια α σιν

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τον ε αυ της δε ξα με νηΔη μι ουρ γον ως αυ
τος η θε λησεν εξ α στω ρου σου γαστρος υ περ νουν σου και
με ρον Α γνη των κτι σμα των α λη θως ε δει χθης.
Ὁδὴ Γ'.
Δεσποινι να

Ουκ ε σιν Αγι ος ως συ Κυ ρι ε ο Θε ος μου
ο υ ψωσας το κε ρα των πι στων σου Α γαθε και στε ρε
ω σας ημας εν τη πετρα της ο μο λο γι ας σου

Θ ε ον σταυρου με γον σαρ κι κα θο ρω σα η

κτιδς δι ε λυ ε το φο ο βω αλ λα τησυν ε κτι κη

πα λα μη του δι η μας Σταυρω θε ε εν τος κρη ται ως

ου νει χε ε το ο

Θ α να τω θα να τος λυ θεις κει τι δι λαι ος απανυτης ζω

ης γαρμη φε ε ρωτην εν θε ον προσβο λην νε κρου ται ο

ι σχυ ρος και δω ρεται πα σιν η α ναστα α σις
Θεοτοκίον

Τ ου θε ου το κου σου α γνη πα σαν φυ σε ως τα ξιν υ περ

βαι νει το θα αυ μα θε ον γαρ υπερφυ ως συ νε λα βες αγα

στρι και τε κου σα με νεις α ει πατρ θε ος

Ώδή Δ'. Ὁ Εισμός.

Χ ρι στος μου θυ νιμις Θε ος και Κυ ρι ος η σε πτη Εκ

κλη σι α θε ο πρε πως μελει α να κρη ζου σα ση ει

α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω ε ορ τα

ζουου σα

Τ ο ξυ λον ην θησε Χρι στευς οντως ζω ης ο σταν ρος

γαρ ε πα γη και αρ δευ θεις αι μα τι και υ δα τι

εξ α κη ρα του σου πλευ ρος την ζω ην η μιν

ε βλα σιη η σε εν

Ο νικ ε τι οφισ μοι ψευ δως την θε ω σιν υ πο βαλ

λει Χρι στω γαρ ο Θε ου ρος της αν θρωπων φυ σε ως

υν α κω λυ τως την τρι ι βον της ζω ης μοι α

νε πε τα ἄσεν
Θεοτοκίον.

Ω ς ον ιως αφθεγκτα και α κα τα ληπτα τα της σης

Θε ο το κε θε ο κρε πως πε φυ κε κυ η σε

ως τοις ε πι γης και Ου ρα νου Α ει πατρ θε

νε μν στηρι ι α Α
 Τω θει ω φθεγγει σου Α γα θε τας των ορθρι ζον
 των σοιην χις πυ θω κα τα αυ γα σον δε ο μαι σε ει δε
 ναι Αω γεθε ου τον οντως Θε ον εκ ζο φον των πται
 σμα α των α να κα λουμε ε νον Α

Υ πο χω ρει μοι τα Χε ρου βιμ νυν και η φλο
 γι νη ρομφαι α Δε ο ποτα νω ω ω τα μοι δι δω
 σι ^β σε ι δον τα Αω γεθε ου τον οντως Θε ον λη
 στη ο δο ποι η η σαν τα τον πα ρα δει ει σον Α

Ο υι ε τι δε δοικα την εις γην Δε σπο τα Χρι στε
 ν ποστρο φην ου γαρει γη η ης με α νη γαγες ε
 πι λε λη σμενον δι ευ σπλαγχνι α αν πολ λην προς
 ν ψος αφθα ρσι ι ας τη Α να στα σει ει σου Α

Θεοτοκίον.

Τους Θε ο το κον σε εκ ψυ χης Δε σποι να
 του κο σμου α γα θη ο μο λο, γου ου σον τας δι α
 σωσον σε γαρ προ στα σι αν α. κα τα μα χη τον κε κτη
 με θατην ο ον τως Θε ου γεν νη τρι ι α αν Α
 'Ωδη 5'. 'Ο Ειρηός.

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα θορων
 των πει ρα σμων τω κλιθω νι τω ευ δι ω λι με νι
 σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την
 ζω ην μου Πω λυ ε λε ε ε Α

Σ ταιν ρου με νος Δε σπο τα τοις μεν η λοις την α ραν
 την καθ η μων ε ξη λει ψας τη δε λογ χη νυι το με
 νος την πλευ ραν Α δαιμ το χει ρογρα φον δι α ρ ρη
 ξας τον κο σμον η λευ θεω ω ρας Α

Α δαμ κα τε νη νε κται δι α πα της περ νιαθεις
 προς το του **Α** δου βαρναθρον αλλ ο φυ σει θε ος
 τε και συμ πα θης κα τηλ θες προς ε ρεν ναν και επ ω
 μων βαστα σας συν α νεστη ηους Θεοτοκίον.

Η πα να γνος Δε σποι να η τε κου σα ται, βοτοις
 τον κυ βερ νητην Κυρι, ον των πα θων μου τον α στα
 τον και δει νον και τευ νασον τα ρα χον και γα λη νην
 πα ρα σχον τη καρ δι α α μου
 'Ωδη Ζ'.

Δ ρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Αγγελος
 τοις ο σι ος παισι τους Χαλ δαι ους δε και τα φλεγονηρο στα
 γμα θε ου τον τυ ραννον ε πει σε βο αν ευ λο γη
 τος ει ο θε ος ο των πα τερων η μω ων

Ο δυ ρο με νος γω παθει σου ο η λι ος ζο φον

πε ρι ε βαλ λε το και εν η με ρα ε πι πα σαν Δε
 σπο τα την γην το φως ου νε σκο τα σε βο αν ευ λο γη
 τος ει ο θε ος ο των πα τερων η μω ων
Η μι φι α σαν το Χριστε τη κα τα βασει σου φεγγος τα κα

τα χθο νι α ο προ πατωρ δε θυ μη δι ας ει πλε ως ο
 φθεις χι ρε ευ ων ε σκιρ τη σε βο ων ευ λο γη τος
 ει ο θε ος ο των Πα τερων η μω ων Θεοτοκίον.

Δ ι α σου Μητηρ Παρθε νε φως α νει λε πα ση τη Οι κου
 με νη παιδρον τον γαρ Κτιστην συ των α παντων το κα; θε
 ον ον αι τησαι Πα ναγνε η μιν και τα περι φθηναι τοις πι
 στοις το με γα ε λε ε ος
 'Ωδη Η'.

Ε κ φλο γος τοις Ο σι ι ι ος δρο σον ε πι
 γασας και Δι και ου θυ σι αν υ υ δα τι ε φλε ξα

α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο γωτω βουλεσθαι σε υ

περ υ ψουμενεις παντας τους αι ω νας

ου δαι ων τον πα λαι προ φη το κτο νον λα ον θε

ο κτο νον ο φθονος νυ υ υν α πειρ γα σα το σε

ε πι Σταυρου α γαρ τη σιν τα Λο γε Θε ου ον υ

πε ρυ ψουμενεις παντας τους αι ω νας

ο υ ρα νι ους α ψι ι δας ου κα τα λε λοιπας και εις

Α δην φοιτη η σας α λονσυν η γειρας κει με νον Χρι στε

εν σα πρι ατον αν θρωπον σε υ περ υ ψουν τα εις παντας

τους αι ω νας Θεοτοκλον.

Ε κ φω τος φω το δο ο ο την Λο γον συν ε

λα βες και τε κου σα α φραστως του ου ου τον δε δοξα

σαι Πνευμα γαρ εν σοι Κυ ρη θει εν ε σκηνωσεν ο θει σε υ

μιν ουμενεις παντας τους αι ω νας

θ ε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να τον ον

ου τολ μα Α γ γε λων α τε νι σαι τα τα γματα δι α σου

δε Πα να γνε ω ρι θη βρο τοις Λο γος σε σαρ κω με

νος ον με γα λινον τες σιν ταις ου ρα νι αις σιγατι

αις σε μι και ρι ξο ο με εν

Π α θων α με ε ε τοχος ου δι ε μεινας Λο γε

Θε ου σαρ κι προσο μι λη σας τοις πα θε σιν αλ λα λυ εις

των πα θων τον αν θρω πον πα θε σι χρη μα τι σας

παθος Σω τη ρη μων μο νος γαρ υ παρ χεις α πα θης

και Παν το δυ να α μο ος

Φ θο ραν θα να α α του κα τα δε ξα με νος δι

α φθο ρας ε τη ρη σας το Σω μα σου α γευτον η δε

ση ζω ο ποι ος και θει α ψυ χη Δε σποτα εν τω

Α δη ου κατα λε λειπται αλλ ως περ εξ υ πνου α

να στας η μας συν η γει ει ρα ας

Θ ε ον Πα τε ε ε ρα Υι ον συ ναναρχον παν τες

βρο τοι εν χει λε σι α γνοις μεν δο ξι ζομεν την δε αρ ρη

τον και υ περ εν δο ξον Πνευ μα τος πα να γι ου

δυναμιν σε βο μεν μο νη γαρ υ παρ χεις πανσθενης

Τρι ας α χω ρι ι στος

Ὡδή Θ'. Ἡ Τιμιώτερα λ. Βου. Ζ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των χε ρου βι μι και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τω των Σε ρα φει μ την α δι α φθο

ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κουσ αν την ο ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ νο ο με εν

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ

ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Γα.

Κ υ ρι ε ε κε κρι ξα προς σε ει σα κου σο ον

μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε κε κρι ξα

προς σε ει σα κου σο ον μου προσχες τη φω νη της

δε η σε ω ως μου εν τω κε κρι γε ναι

με προς σε ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου ως θυ

μι αμα ε νω πι ον σου παρ σις των χει ρων

ων μου θυ σι α εσπε ρι νη ει σα κουσαν μου Κυ υ
 ρι ι ε
 Ε ξι γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
 ξο μο λο γη σα σθε ε ε τω ο νο μα τι ι
 σου

Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι ω
 τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα ατος και φω
 τι σαν τian θρω ωπωντο γε ε νος με τα των
 α σω μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και
 Σω τηρ η μων δυ ο ξα α σοι

Ε με υ πο με νου σι δι και οι
 ου αν τα πο δω ως μοι

ταυ ρον υπε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι η

μιας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρωσας δι
 ο προ σκυ του ου μεν την τρι η με ρο ον σου
 Α να σταισιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
 Εκ βα θε ων ε με κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
 ε ει σα α κυ σον της φω νη ης μου

Α πο σι ο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του Δη
 μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ωντες την αι νε σιν την
 Αγ γε λι κην αυ τη η δυ ξα της Εκ κλη σι ι
 ας ου τος ο πλου ον ου τος της βα σι λει ει
 ας ο πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα
 α σοι

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
 φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Καν σὺν εὐληφθῇς Χριστέ ὑποάγο οὐ μὴν
 ἀνδρῶν ἀλλὰ σὺ μου εἰ θεός καὶ οὐκ αἰσχυρομαί
 εἰς ματαίᾳ θῆς τὸν νότον οὐκ ἀργον οὐ μὴν ἴσταται
 ὥς προσηλωθῇς καὶ οὐκ ἔχω πρὸς εἰς τὴν
 εὐχὴν σου καὶ χάωμαι ἥ οὐ γὰρ θαυμά
 τὸς σου ζωὴ ἡ μου Πάντοδύναμις καὶ φι
 λάνθρωπε Κύριε δόξα αἰσῶσι

Χ Εὐαγγέλιον ἡμῶν παρὰ τὴν ῥῆσιν Κυρίου
 Κυρίου ἐκ τῆς ὑποστίσεως τοῦ ὁτι καὶ αἰ
 οὐκ ἀλασμίως ἐστίν.

Δαβὶτι κληρονομήσει ἀνέκκλητον Χριστός μετὰ
 λαὸν ὁ ὅτι ἡ ἐν Σιών τῇ οὐκ αὐτὴν μαθηταίς
 ἐξ ἐκκλησίας αὐτῆς νεότητος δεικνύει αὐτὸν καὶ

δοξαζόμενον αἰετοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος
 ἁγίου ὡς ἡ προτερον μετὰ σαρκὸς ὡς Λόγος
 ὡς ὑστερον δεδιημάς σεσάρκω μετὰ ἡμῶν καὶ
 νεκρῶνθεν ὡς ἀνθρώπον καὶ ἀναστάντα καὶ
 ἔξουσιαν ὡς φιλανθρώπων

Χ Εὐαγγέλιον ὁ νόμος σου περὶ ναυ
 Κυρίου ὑπερβαίνει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 ἡλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον

Κατὰ τὴν θέσιν ἐν τῷ ἁγίῳ Χριστῷ ὡς ἡ βουλή ἡ
 θῆς ἡ ἐκ σπουδαίας τὸν θάνατον ὡς θεός καὶ
 Δεσπότης καὶ ἀνεσθῆς τῇ ἡμερᾷ συνάνα
 στήσας τὸν Ἀδάμ ἐκ τῶν τοῦ ἀδου δεσμών καὶ
 τῆς φθορᾶς κραυγάζοντάς καὶ λεγόντα ἡ δόξα τῇ Ἀ

να στα σεις σου μο νε φα λα αν θρω ω πε

ηη

Α πο φυ λα κης πρω ι υς με χει νυ κτος α πο

φυ λα κης πρω ι υς ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι

τον Κυ ρι ον

ηη

Ε ν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνων Κυ ρι ε

και α νεστης τη με ρος ως δυ να τος εν ι

σχυ υ ι συ να να στησας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του

θα να του ως Παν το δυ υ να μος

ηη

Α ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ νν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην

ηη

Μ η τηρ μεν ε γνω ω σθης υπερ φυ σιν θε ο το ο κε

ε μεινας δε Παρ θε ε νος υ περ λα ο γον και

εν νοιαν και το θυμι του το κου σου ερ μη γευσαι

γλω ως σα ουου δυ να ται ρ πα ρα δο ο ξου γαρ ου

ου σης της συλ λη ψε ως α γνη α κα τα

λη πτος ε σιν ο τροπος της κυ η σε ως ο πού γαρ βου λε

ται θε ως τι και ται φυ σε ως τα α ξις δι

ο σε πα αν τες μη τε ρα του θε ου γι νω σκω ον

τες δε ο μεθα σου εκ τε νως προσβε ε ευ ε του

σω θη και τας ψυ χας η μω ω ων

Εις τον Σιχον.

Α νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου

και αν νη γει ρις αν θρω πουσιν τη σαρ κι σου Κυ ρι

ε δο ο ξα α σοι

Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων λαι φω τι σαν τα πα αντα

F 08

δεν τέπρο σκυ νη-σωμεν ει της του α δου γαρ τυ ραν νι ι

δος η μας η λευ θε ρω σε q δι α της αυ του τρι η

με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δωρη σα με νος και

το με γα ε ε λε ε ος η

Υ πο τον α δην κα τελ θων Χρι στε θα να

τον ε σκυ λευσας η και τρι η με ρος α να στας η μας συ

να νε στησας q δο ξαζον τας την σην παν το δυ να -μου

ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λι αν θρω ω πε η

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει μενος ως

ο υ πνων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ να τος τον

Α δα αμ συ να νε στησας κραυ γα ζον τα δο ξατη Α να

στασει σου μο νε φι λι αν θρω ω πε Δόξα και νυν η

Υ πο την σην Δε σκυ να σκε ε πην η

παν τες οι γη γε νεις προ σε φευ γο ο ο τες δ^Α βο

ω με εν σοι Θε ο το κε η ελ πης ημων η ρυ σαι

η μιας εξα με ε τρων πται σμα α των η και σω σοντας

ψυ χας η μω ω ων

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Γ'α. Γ^Α

Θ ε ος Κυ ρι - ος και ε πε φανεν η μιν δ^Α ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου η

Θ ε σς Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο ματι Κυ ρι ι ου
 Ἀπολυτίκιον.

Κ α τε λυ σας τωσταν ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ωξας τω λη στητον πα ρα δεισαν των Μυ ρο φο ρων
 τον θρηνημι τε βα λες και τοις σοις Απο στολοις κηρυττειν ε
 πε ταξας η ο τι α νεστη Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε
 χωντωκοσμωτο με γα ε ε λε ε ος Ἐξερων

Κ α τε λυ σια: τωσταν ρω σου τον θα να τον η νε ωωξας
 τω λη στη η τον Πα ρα δεισαντων Μυ ρο φο ρων τον θρη ηνον
 με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυ υτ τεινε
 πε ταξας η ο τι α νεστη Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε
 χωντωκο ο σμω το με γα ε λε ε ο ος

Θεοτοκίον.

Ως της ημων α να στα σε ως θη σου ρι σμα τους
 ε πι σοι πε ποι θο ο τας πι νυ μνητε εκ λακ
 κου και βυ θου πταισμάτων α να γα γε σν γαρ τους υ πεν
 θυ νουστη μα ρ τι α ε σωσας τε κου σα την σω τη
 ρι ι αν η προ το κου παρ θε νος και εν το κω Παρ
 θε νος και με τας τοκων Παρ θε ε νο ο ο ος

Καθίσματα εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Ἦχος: ᾠδα.

Η ζω η εντω τα α φω α νε και το και σφρα
 γις εντω λι ι θω ε πε και το ως Βα σι λε α
 υ πνουουνταστρα τι ω ται ε φυ λαττον Χρι στον και Αγ
 γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον η γυ ναι
 κες δε ε κραν γα ζον α νε στη ο Κυ ρι ος

πα ρε χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος
 Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ
 σας τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρωπον τη ζω η
 φο ο ρω ε γερ σειςου η α να στη σας Χρι στε ε
 ο θε ος ως φι λανθρωπος δυ ο ξα α σοι
 Τ ον σταυρω θε εν τα υπερ η μων και α να σταν τα Χρι
 στον ον τον θε ον και κα θε λον τα του θα να του το κρα α
 τος α πανστως ι κε τευ ε θε ο το ο κε Παρ θε νε ι να
 σω ση τας ψυ χα ας η μων

Μετά την Β' Συναχολογίαν.

Ε σφαγι σμε ε νου του μη μι τος η ζω η εκ
 τα φου α νε τει λε Χρι στε ο θε ος και των θυ ρων κεκλει
 σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α
 να στασις πνευ μα ευ θες δι αυ των εγκα νι ι ζων η μιν

κα τα το με γα σου ε ε λε ε ος
 Ε πι το μη η μα ε δραμον γυ ναι αι κες με τα δα
 κρυων μυ ρα φε ρουσαι και σι ρα τι ω των φυλα σσον των
 σε τον τον ο λων βι σι λε α ε λεγον προς ε αυ
 τας τις α πο κρυ λι σαι η μιν τον λι ι θυν α νε
 στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τηρας τον θα
 νατον η παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
 Χ αι ρε κε χι ρι τω με νη θε ο το κε Παρ θε
 ε νε λι μην και ρα στα σι ι α του γε νους των αν θρω ω
 πων εκ σου γαρ ε σα ρ κω θη ο Λυ τρω της του κυ ο σμου
 μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τη ρ και Παρ θε ε νος α
 ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε βευ ε Χρι
 στω τω θε ω ει ρην ην δω ρη σαι σθι πα α ση τη Οι

κου με ε νη ᾠ
Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'

Την αι χμαλω σι αν Σι ων εκ πλανης ε πι στρε ε ψας
κα μεσω τηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο πα θει ει ας ᾠ

Ε ν τω νο ο τω ο σπει ρων θλι ι ψεις νη στει ας με
τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα τα δ
α ει ζω ο τρο φι α ας ᾠ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ᾠ

Κ αι νυν και α ει X και εις τους αι ω νας τω ναι ω
ω νων α μην ᾠ

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι σμα
α των εξ ου σο φι α συ γε σις φοβος αυ τω αι νε
σις δο ξα τι μη και Κρα α τος ᾠ
Ἀντίφωνον Β'

Ε ανμη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντοντης

ψυς χησματηνοπι ω ω μεν κληνγαραν του ου πα ρα ξις
ου λο ο γος τε λει ει ται ᾠ

Τ ου καρ που ου της γι στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στου σι πι τρω α δογμα
τα υι ο θε σι ι ας ᾠ
Δόξα και νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παντα τοι ειναι ε ε χει
προ παν των γαρ θε ος των ο λων κυ ρι ο της
Ἀντίφωνον Γ'. ᾠ
φως α προ σιτοι ζω των πα αν των

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον δ ο δους ζω ησεν ρο
ον τες νυγκαι α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη ρα α τω ᾠ

Κ υκλω της ιρα πε ξης σου ως σις λε χη βλε πων τα
εκ γο να α σου χαι ρε ευ φνι αι νου προ σα γων τα φη τα
Δόξα και νυν. ᾠ
πωχρ σ ω ω ποιμ γα αρ χα

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλου τος δο
 ο ξης και ματων βαθος με ε γα ο μο δο ξον Πατρι
 ι και Υι ω ω λατρευ το ον γαρ Προκειμενον. η ζ
 Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει εφ σου μη ε πι χ λα θητων πε νη των σου εις τε
 λος Α Τὸ τέλος Μ Μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λο ο ος

Ὁ Κανών.

Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἰμός.

Γα.

Ν ευ σει σου προς γε ω ω δη αν τι τυ πι ι αν με τη
 η χθη η πριν ευ δι α χυτος υ दा των φυσις Κυρι ε η
 ο θεν α βρο χως πε ζευ σας η δει Ισρα ηλ σοι ω δην
 ε πι νι ι κι ι ον η

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα α σει σου Κυ ρι ε η
 Κ ε κρι ται του θα να α του η τω αν ρι ις δι α ξη υ
 λου α δι κω θα να τω σου κα τα κρι θεντος Κυρι
 ο θεν ο αρ χων του σκου τους σου μη κα ι σκα α δ
 και ως εκ βε ε βλη η ται η
 Α δης σοι προσπε λα α σας και τοις ο δου ουσι μη σις ε
 νων συν τριψαιτο Σω μα σου τας σι α γο νας τε
 θλασται η ο θεν Σω τη τας ο δυ νας λυ σας του θα να του α
 νεστησιν η η με ε ρος Θεοτοκίον. η
 Υ πε ρα γι α Θε ο το ο κς σω σον η μας η
 Α ε λυν ται αι ο δυ ναι αι της προ μη η το ρος Ε ευ
 ας ο δυνας λα θου σα γαρ α πει ρο γα μως τε

το κας ᾧ ο θεν σα φως θε ο το κον πα να γνε ει δο τες σε
 παν τες δο ξα α ξυ ο μεν

Ο κατ αρ χας τους Ου ρα του το δυ να α μω σου

Λο ο γωστε ρε ω σας Κυ ρι ελω τηρ και τω

Παν τουρ γω και θειω πνευ μι τι λι ασαν την δυ να μιν

αν των εν α ου λευ τωμε πε τρι της ο μο λο

γι ας σου στε με ε ω σο

Σ υ ανελ θω ων ε πι ξυ υ λου υ περ η μω ων ο

δυ να α σαι ε κου σι ως ευσπλαγγεω τηρ και φε

ρεις πληγην ει ρη νης προ ξενον και σω τη ρι αν τοις

πι στοις δι ης τω ω ε ε η η μου λ ρ ε ε α τη λα

γη μετ γε νη η το ο

Σ υ με κα θη ρας της αλη γης ιουνηψυ χη η ιου η μω ε

νον δρα κον τει ω δη γμια Χρι στε και ε δειξα φως

εν σκο τει πα λαμμοι κα τω κι σμε να και φθο ρα

δι α σταν ρου γαρεις Α αδη κα τα βε βη κωσμεσυν

να νε ε στη σας Θεοτοκίον.

Τ ης α ρει ραν δρω σου Μη τρωταις ι κε σι ι αις τω

κο ο ομοιτην ε η την βρι βευσον Σω τηρ και τω

Βα σι λει την νικην δω ρησαι κα τα βαρ βα ρων δυ

σμε των και της α φρι στου σου δυ οξης τους δο ξο λο

γονν τες σε α ξι ι ω σου

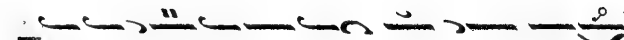

Ο Πα τρι κου ους παλ πους μη λι πων και κα τα

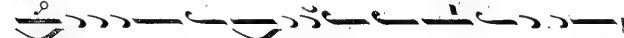

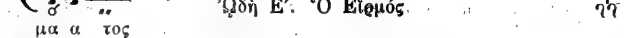
βας ε πι της γης Χρι στε ο Θε ος το Μυ στη ρι ον α

κη κο α της οι κε το μι ας σου και ε δο ξα σα

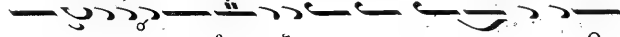

σε μο νε φι λα αν θρω πε

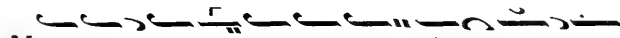

Τὸν ε αὐ τοῦ οὐ νό τον δε δω κώς ο εκ Παρ θε

 νουσαρκω θεις εις μα σιγας δου λου πται σαν τος αι κι ζε ται

 Δεσποτης α νευ θυνος δι α λυ ων μου τα εγ κλη η

 μα α τα

Πα ρε στη κως βη μα τι κρι των πα ρα νο μουν

 τωναςκρι τος ευ θυ νεται και ρα πι ζε ται πη λι ι

 νη χει ρι ο. πλασας τον αν θρωπον ως Θε ος και κρι νων δι

 και αι ως την γην Θεοτοκίον.

Ως α λη θω ως Μη τηρ του Θε ον τον Ποι η

 την σου και Υι ον ι κευ τευ ε προς σω τη ρι ον ι θυ

 ναι με λι με να Πα ρα μώμε του αν του εν δο ξου θε λη η

 μα α τος Ὡδή Ε'. Ὁ Ελεμός.

Νὺς ἀφεγ γη ης τοις α πι ι στοις Χρι στε τοις δε

 πι στοις φωτισμος εν τη τρυ φη των θει ων λο γων σου δι

 α του τορκοςε ορ θρι ι ζω και α νυ μνω σου την Θε

 ο ο τη η τα

Υπερ σων δου ου λων πι πρ α σκει Χρι στε και ρα

 πι σμονκαρτερεις ε λευ θε ρι ας προ ξενον τοις με λω

 δου σι προς σε ορ θρι ζω και α νυ μνω σου την Θε

 ο ο τη η τα

Τη θε ι κη η σου δυ να α μει Χρι στε δι α

 σθει νει ασσαρκος τον ι σχυ ρον κα τε βα λες και νι κη

 την με θανα του Σω ω τερ δι Α να στα σε ως α

 νε ε δει ξας Θεοτοκίον.

Θε ον ε γε εν νη σας Μη η τερ α γνη σε σαρ

 κω με νονεκ σου θε ο πρε πως Πα νυ μνητε ε ι πει ονκ

ε γνωσ αθ ρε νος ευ νην αλλ εξ Α γι ου κυ εις

Πνευ μα α τος Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός. ᾠή

Ν αυ τι ων τω σα α λω των βι ω τι κω ων με λη

μα α των συμ πλο οις πον του με νος α μαρ τι αις και ψυ-

χο φθορωθη ρι ι προς ρι πτου μενος ως ο Ι ω

να Χριστε βο ω σοι εκ θα να τη φο ρου με βυ θου α

να α γα α γε ᾠή

Ε μνη μο νευ ο ον σου αι κα τα κλει σθει

σαιτω Α α δη ψυ χαι και εκ λει πονσαι των δι και

αι ων και πα ρα σου σω τη ρι ι αν προ σην

χον το ην δι ασταν ρου Χριστε πα ρε σχες τοις κα τα χθο

νι οις ε πι βιας ως ε ευ σπλα αγχος ᾠή

Π ρος τον εμ ψυ χο ον σου και α χει ρο ποι οι η τον

δο ο μον λυ θεντι πα θη μαςιν Ὡ ε πι βλε ψαι

πα λιν χο ρος Α πο στο ο λων α πηλ πισεν αλλ

υ περ ελ πι διαρρο σκυ νη σας α νε γη γερ με

νονταν τα χου ε κη η ρυ υ ξαν Θεοτοκίον. ᾠή

Τ ου α φραστου το ο κου σου της Πανα μω ω μου τον τρο

ο πον Παρ θε νε θε ο νυμ φε του δι η μας τις ερ

μη νευ σειαν θρω ω πων δυ νη σεται ο τι ο θε ος

α πε ρι γρα πτως Λο γος ε νω θειεις σοι σαρκ εκ σου ε γε

νε ε το Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός. ᾠή

Κ α μινον Παι αι δες πυ ρι φλεκτον πα αλαι δρο σο

βο λου ου σαν υ πε δειξαν ε να θε ον αν νυμουντες και

λε γοντες ὁ ο υ περ υ ψου με νος των Πα τε

ε ρων θε ος και υ περ εν δο ξος ᾠή

υ λωνε κρου ου ται Α δαμ ε κου σι ι ως πα ρα
 κο η ην ερ γα σαι μενος υ πα. κο η δε Χρι στου
 α να πε πλασται δι ε με σταυ ρου ται γαρ ο Υι
 ος του Θε ου ο υ περ εν δο ξος

ε ανα στα αν τα Χρι στε εκ του τα α φου η κτι
 σις πα α σα α νυ μνησε συ γαρ ζω ην τοις εν Α δη ε
 ξην θησας τοις νε κροις α να στα σιν τοις εν σκο
 τει το φως ο υ περ εν δο ξος Θεοτοκίον.

Χ αι ρε θυ γαρ α τηρ Α δαμ του φθα ρε εντος χαι ρε η
 μο ο νη θε ο νυμ φος χαι ρε δι ης η φθο ρα ε ξω
 στρα η σται η Θε ον κυ η σα σα ον δυ σω πει
 α γνησω θη ναι πα αντας η μας

Α φλε κτος πυ ρι ι εν Σι να προ σο μι λουσα βα

ατος Θε ον ε γω ρι σε τω βρα δυ γλωσ σω και δυ ση
 χω Μω σει και παιδας ζηλος Θε ου τρεις α να λω τους εν πυ
 ρι υ μνω δους ε δει ξε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι
 ου τον Κη ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου τε
 εις παν τας τους αι ω ω νας

Α χραντος Α μνο ος λο γι κος υ περ του κο ο σμου
 σφα γι α σθεις κατ ε παν σε τα κα τα νο μον προ
 σφε ρο με να και θα ρας του τον χω ρις πα ρα πτω μα των
 ως Θε ος εις α ει κη ρι ζοντα παν τα τα ερ γα Κυ
 ρι ι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ
 υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω νας

Α φθα ρτος ουκ ου ου σα προ κα θους η λη φθει ει σα
 υ πο τον Κη στου σα ρξ ημων με τα το πα θες και την

ε γενοι α προσιτος τη φθορα κα τε σκευ α σθη

και θητουςκαι τουρ γει κρα ζοντας παν τα τα ερ για Κυ

ρι ι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ πε

υ ψου ου τε εις πιν ταςτους αι ω ω νας

Σ ου το κα θα ρο ον και πα να μωμον Παρ θε ε νε

το ρυ πα ρον και εμ μυσον της οι κου με νης α πε

κα θη ρε και γεγο νας της η μων προστον Θε ον και ταλ

λα γης αι τι α Πα να γνε παν τα τα ερ για δι ο σε

Παρ θε νε ευ λο γου ου μεν και υ περ υ ψου ου μεν εις

παν τας τους αι ω ω νας

Ὁδη Θ'. Ὁ Εἰρημός.

M η τησφθο ρα ας δι α πειραν κυ ο φο ρη σα σα

και παν τε χνημο νι Λο γωσαρακα δα νει σα σι Μητερ α πει

ρανδρε Παρ θε νεθε ο το ο κε ρρ δο χει ον του α

στεκτου χω ρι ον του α πει ρου Ιλαστουρ γου σου σε με γα

λυ υ νο ο μεν

O ι τη θε ο ο τη τι πα θη προ σε φωρ μο ζον

τες ε πι στο μι ξεσθε πα αν τες αλ λοτρι ο φρονες

Κυ ρι ον δο ξησγαρασ κι εσταν ρω με ε νον α σταυρω τον

δε φυ σει τη ρει α ως εν δυ ω ε να φυ σε οι λμε

γα λυ υ νο ο μεν

O ι των σω μα α των την ε γερ σιν α θε τη σαν

τες προς το Χρι στου πο ρευθεντες μνημι δι δα χθητε ρ ο

ο τι τε νε κρω ται και ε γη ηγερται πα α λιν ρρ

η σαρξτου Ζω ο δο του εις πι οτω οιν ε σχι τη, α να

στα σε ως ην ελ πι ι ζο ο μεν

Τριαδικόν. ρρ

Ο ου θε ρ. τη η των Τρι α διαλλ υ πο στα σε ων
 ον δε μο να δακρυ σω πων αλ λα θε ο τητος σε βοντες
 τεινο μεν τους ταυ την δι αι ρουντας συ υγ χε ο μεν δε
 πα αλιν τους συγ χυ σιν τολ μων τας κα τα ταυτης ην με
 γα λυ υ νο ο μεν

‘Ο Ν’ Ψ α λ μ ό ς.

Ήχος Ζω.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο θε ος κα τα
 το με γα ε λε ρ ο ος σου ἡ και κα τα το πλη θος
 των οι κτισμων σου ε ξα λειψον το α νο μη μα μου
 Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας
 μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον με
 Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι γω σκω q

και η α μαρ τι α μου ε νω πι ο ον μου ε στι
 δι α παν το ος
 { οι μο νω η ημαρτον q και το πο νη ρον ε νω πι
 ον σου ε ποι η σα ἡ ο πασαν δι και ω θης εν τοις
 λο ο γοις σου ἡ και νι κη σης εν τω κρι τε σθαι σε
 | δον γα υρ εν α νο μι αις συ νε λη η η
 η η φθην και εν α μαρ τι ι ι αις ε κησ ση σε με
 η μη η τηρ μου ου
 | δον γα αρ α λη θει αν η γα α πη σας ἡ τα
 α δηλα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη
 λω σα α α α ας μοι
 Ρ αν τι εις με υσ σωπω και κα θα ρι σθη σο μαι ἡ
 πλυ νεις με κα υ περ χι ο ναλευκαν θη σομαι

ΔΥΨΑ

A κου τι εις μοι α γαλ λι ασιν και εθ φρο ου
 νην ^α α γαλ λι α σονται ο σι ε α τε τα πεινω με ε ε
 να

A πο στρεψον το προ σω πόν σου α πο των α μαρ τι
 ων μου και πα' σαστας α νο μι ας μου ε ξα α λειψον

K αρ δι αν και θα ριν κτι σον εν ε μοι ο Θε
 ος ^α και πνευ μα' ευ θες εγ και τι σον εν τοις εγ κατοικησιν μου

M η α πο ρι ψησμε α πο του προ σω που σου ^α και
 το πνευ μα σου το Α γι ον μη αν τα νε λησιν ε μου

A πο δοσμοιτην α γαλ λι α σιν του σω τη ρι ου
 σου ^α και πνευ μα τι η γε μο νι κω σι η ρι ξον μοι

A ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου ^α και α σε βεις
 πι σε ε μι στρε ε ψου σι

P υσαι μαι εξ αι μα των ο Θε ος ^α ο Θε ος της σω
 τη ρι ας μου ^α η γαλ λι α σε ται η γλωσσα μου την δι
 και ο συ η νησ σου

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^α και το στο μι
 α α να γ γε λει την αι νε σι ι ιν σου

O τι ει η θε λησας θυ σι αν ε δω κα αν ^α
 ο λο καν τω μι τα ουκ ευ δο κη η η σας

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τοι με ε ε νον
 καρ δι αν συν τε τοι με νην και τε τα πεινω με
 νην ο Θε ος ουκ ε ξουδε νω σει

A γα θυνον Κυ υ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου τη
 Σι ων ^α και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι

ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δυ κη ρεις θυ σι αν δι και ο συ υ ης α

γα φο ραν και ο λοκαν τω ω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν π ε πι το θυ σι α στη ρι

ον σου μο ο σχους η και ε λε η σον με ο ε ο ος

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ω ω η και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α ι ι ι ταις των Α α

πυ ο στο ο ο λων πρε σβει ει αις Ε λε η η η η

μω ω ων ε ξα α λει ει ψον τα πλη η η θη η των

ε μω ω ω ω ων ε εγ κλη μα α α α των

Κ αι νυ νυν και α α ει π και εις τους αι ω ω ω

ω νας των αι ω ω νω ων α α α μη η ην

ταις της Θε ε ο ο το ο ο ο ο κον πρε σβει ει

αις ε λε η η η η μων ε ξα α λει ει ψον τα

πλη η η θη η των ε μω ω ω ω ων ε εγ κλη

μα α α α α των

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος η και

τα το με γα ε λε ο ο ος σου η και και τα το πλη

θος των οι κτις των σου ε ξα λει ψον τα α η νο ο μη

μα α α α α μου ου Α να στας ο ο Ι η η

σου ο ις α πο του τα α α φον και θως προ ει ει ει ει

πεν ε δω ω κε εν η η μι ιν την αι

ω νι ον ζω ω η ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ο ο ος

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ

Ἦχος Ψω.

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω ρη και Α
γι ι ω Πνευ μα α α τι

Τ ης με τα νοι α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ λα ας ω ο
ο δο ο ο τα α ορ θρι ζει γαρ το ο πνευ
μα α μου ου προς Να ον του ον Α α γι ο ο

ο ον σου Να ον φε ρω ων του ου σω α
μα α α τος ο ο ο λο ον ε σπι ι λω ω ω
με ε ε ε τον αλ λω ως οι οι κτιρ μω ων

κα α α α α α κα α α θα ρο αν ε σπλα αγ
γνω ω σου ου ε ε λε ε ε ει ει

Κ αι τυ υ υν και αι α α ει ρη και αι ει εις
τους αι αι ω ω ω τα ας ρη των αι ω ω ω τω
ων α α α μην

Τ ης σω τη ρι α ας ευ θυ υ τον μοι οι τρι βο νους θε ο
ο το ο ο κε ε αι σαραις γα ρκα τε ε ρυ πω

ω σα α η την ψυ χη η ην α α μαρ τι
αις ως ρα θυ μω ως το ον βι ο ο ον μου ρη
ο ο ο λο ον ει δα α πα α α η η η η

σας τας σαι αις προ ε οβι αι αις ρυ υ υ
σαι αι αι ρυ υ σαι αι με ε πα α α α α σης
α κα α θα ρσι ι ι ι ας

Ξ λε η μων ε λε η οορ με ο θε ος ρη κα

τα το με-γα-ε-λε-ος σου ἦ και κα-τα το πλη-θος των
 οι κτι-ων σου ε-ξα-λει-ψον το α-νο-ο-μη
 μα α-α μου

α-πλη-η-η-η-θη των πε-πραγ-με-ε-νω-ων μοι-οι
 δε-ει-νων εν-νο-ω-ω-ων ο-ο-ο-τα α-α
 λας-ι-ρε-ε-ε-ε-ε-ε-μω-την-φο-βε-ε-
 ραν-η-με-ε-ε-ε-ρα-αν-τη-ης-κρι-ι-ι-ι
 σε-ε-ως-αλ-λα-θα-α-ρω-ων-εις-το-ε-λε-
 ος-της-ευ-σπ-λα-γ-χνι-ι-α-ας-σου ἦ-ως-ο-Δα-α
 βι-ι-ι-ι-ι-δ-βο-ο-ω-ω-ω-σοι-οι-ε-
 λε-η-συν-με-ε-ο-ο-ο-Θε-ε-ος-κα-τα-το
 με-ε-γα-α-α-σου-ου-ε-ε-λε-ε-ε-ο-ο-ο-ος

Εἰς τοὺς αἶνους

α-σα-κνο-η-αι-νε-σαι-α-τω-τον Κυ-ρι-ον
 νει-τε-τον Κυ-ρι-ον-εκ-των-Ου-ρα-νων-αι-νει-ει-τε-αν
 το-ον-εν-τοις-υ-ψι-ι-στοις-σοι-πρε-πει-υ-μνος
 τω-ω-Θε-ε-ω
 νει-τε-αν-τον-παν-τε-ς-οι-Α-α-γ-γε-λοι-αν-του
 νει-τε-αν-τον-πα-σαι-αι-δυ-να-μεις-αν-του-σοι-πρε-πει-υ-
 μνος-τω-ω-Θε-ε-ω
 Του-ποι-η-σαι-εν-αν-τοις-κρι-μα-ε-γ-γρα-πον
 δο-ξα-αν-τη-ε-σται-πα-σι-τοις-ο-οι-ι-οις
 αν-του
 νει-ση-Χρι-στο-ος-εκ-νε-κρων-λυ-σας-θα-να-του-τα-δε-σμα-
 ευ-αγ-γε-λι-ζου-ου-γη-χα-ρι-με-γα-α-λην

νε ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να με ως αυ του

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ νη

σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μο νον

α να μα αρ τη του

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ υ νης αυ του

Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νουντες ου παν ο με

θα αυ τος γαρ ημας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην

Α να στα σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πη γος

αι νει ται αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και η θα

α ρα

Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι

παν των ων αν τα πε δωκεν η μιν δι η μα ας Θε

ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθι

ρει σαν φυ υ σιν ο Λο γος σα ρξ ε γε γε το και ε

σκη νω σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ιστους ο ευ ερ

γε ε της προς τους αιχ μα λω τους ο ε λευ θε ρω

της προς τους εν σκο τει κα θη με ενους ο Η λι ος

της Δι και ο συ υ νης επι τον Σπα ρον

ο α πα θης ε πι τον α δην το φω ε πι τον

θα να τον ηζω η η Α να στα σεις δι-α τους πε-
 σο ον τας ἡ προς ον βο η σω ω μεν ο Θε ο ος
 η μων δυ ο ξα α σοι
 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
 ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι ας και σρ
 γα α νω
 Π υ λας α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και θα
 να του το κριτος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ να μει
 σου ἡ και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι ω νος εν
 σκο ο τει κα θευδοντας τη θει α και εν δο ξω Α να
 στα σει σου ως Βα σι λε εϋς του παν τος και Θε ος Παν το
 δυ ν να α μος
 Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λαιγ
 μου ἡ πα σα πνο η αι γε σά α τω των
 Κυ ρι ον
 Δ ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ρι ω και
 ευ φραν θω μεν εν τη Α να στα σει αυ του ο ο
 τι συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α δου αλυ των
 δε σμων ἡ και ε δω ρη σα το τω κο σμω ως Θε ος ζω
 ην αι οι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος ἡ
 Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
 ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των
 πε νη των σου εις τε ε λος
 Ε ξε σιρακιων Αγ γε λος εν τω λι θω ε και θη το
 του ζω ο δο χου μητρεος και γυ ναι ξι μου ρου φο ο

ροις ευ ηγγε λι ι ξε το λε ε γων ᾠ α νεστη ο Κυ ρι ος
 κα θως προ ει ει πεν η μιν α παγ γει λα τε τοις μα θη
 ταις αυ του ο τι προ α γει υ μιν ας εις την Γαλ λι λαι
 αι αν ᾠτω δε χο στω πι ρει ζω ην αι ω νι
 ον και το μεγα ε ε λε ε ος

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι
 ε εν ο λει καρ δι α μου δι η γη σο
 μαι πα αν τα α τα θαν μα σι α α σου
 Ι α πε δο κα μιά σα γε τον λι ιθον τον
 α κρο γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι
 οι ᾠ ου ον τος ε στιν ο λι ιθος ον ε θε το ο
 θε ο ος εν Σι ω ν ο εκ πε τρας πη γα σας εν ε
 ρη μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ

της πλευ ρας αυ του α θα να σι ι αν ᾠ ουτος ε στιν
 ο λι θος ο εξ ο ο ρους παρ θε νι κου α πο
 τμη θεις α νευ θε λη μα τος αν δρος ᾠ ο Υι ος του
 αν θρω που ο ερ χι μενος ε πι των νε φε λων του
 Ου ρα νου προς τον πα λαι ον των η με ρων ᾠ κα
 θως ει πε Δα νι ηλ και αι ω νι ος αυ του η Βα σι
 λει ει α

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ

ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ' ΗΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρης. λη. Νη.

Κυριε ελεησεν ημες και ημετερος σου ον μου
 ξισαι και σου ον μου Κυριε και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου

Και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου
 και ημετερος σου ον μου και ημετερος σου ον μου

ΠΛΑΓΙΟΣ Δ'

201

μου θυσιαι εσπερι νη ει σα κουσονμου Κυ υρι ε

Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην μου

του εξομολογησαι σθαι τω ο νομα

τι σου

Εσπερι νοον υμνον και λογι κη λατρεει αν

σοι Χριστε προσπερουμεν ο ο τι ην δοκησας του ε

λε ησαι ημας δι α της Α να στα α σε ε ως

Εμεν πομενου σι δι και σι ε ως

ου ου αν τα ποδως μοι

Κυ υρι ε Κυρι ε μη απορει ψης η μας α

πο του προσωπου σου αλ λα ευδοκησοντου ε

λε ησαι ημας δι α της Α να στα α σε ε ως

Εὐ βα θε ὦν ε κε κρα ξά σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ει σα α κου ου σον της
 φῶ νης μου

Χ αι ρε Σι ὦν Α γι ι ι α Μη τηρ των Εκκλη σι ὦν
 Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω
 πρω ω ω τη α φε σιν α μαρ τι ὦν δι α της Α να
 στα α σε ε ως

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
 εις την φῶ νην της δε η σε ως μου

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος πρω των αι ω νων εκ
 νη θεις ε πε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αν τος εκ
 της α πει ρο γα μου σαρκω θεις βου λη η σει Σταυρω

σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κῶ θεν τα
 αν θρωπον ε σω σε δι α της ε αυ του ου Α να στα α
 σε ε ως

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης
 Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
 ο τι πα ρα σει ο ι ι λα σμος ε στιν

Τ ην εκ γε κρων σου Α να στασιν δο ξο λο γου μεν Χρι
 στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον γε
 ενος εκ της του Α δου τυ ρα νι δος και ε δω
 ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ον
 και το με γα ε ε λε ε ος

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε

μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
 μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η
 μου ε πι τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε ρες
 ο προ πα γεις εν τω Σταυ ρω και α να στας εκ τα α
 φου τρι η η με ε ρος

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
 πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

ε δο ξα ζο μεν Κυ ρι ε τον ε κου σι ως δι η
 μας Σταν ρον υ πο μει ναν τα και σε προ σκυ νου ου μεν Παν
 το δυ να με Σω τηρ α μη α πο ρι ι ψης η μας
 α πο του προ σω που σου αλλ ε πα κου σον και σω

σον η μας δι α της Α να στα σε ω ως σου φι λι αν
 θρω ω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω νων α μην

Ο Βα σι λευς των Ου ρα νων δι α φι λαν θρω
 πι ι αν ε πι της γης ω ω φθη και τοις αν θρω ωποις
 συ γα να στω η η εκ Παρ θε νου γαρ Α γνης σαρ κα
 προσ λα βο με νος και εκ τω της προ ελ θων με τα α
 τη ης προσ λη ψε ως εις ε στιν Υι ος δι πλους την φη
 υ σιναλλ ου την υ πιστασιν δι ο ο ιε λει ον αν τον
 Θε ον και ε λει ον αν θρωπον α λη θως κη

οὐτοις οὐ μοι λόγον μεν Χριστον τον Θεον ημων

οὐδε τευ ε Μη την α νηι φευ τε ε λε

Εἰς τὸν Σάγον. ὁ
η ἰθι τας ψυ χας η μω ω ων

A ἡλθε ε πι Στου ρου Ι η σου ο κα τα βας εξ

ου ρα νου ηλθε ε πι θανατον η ζω η η α θα

νους ὁ πρὸς τους εν σκοτει το φως το α λη θι νον

πρὸς τους πε σον τας η πα αν των Α να στα σις ο

φω τι σμοζκα ο Σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι

Ζ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε

πει αν ε νε δυ σαι το ε νε δυ σαι το ο

Χ Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ι ε ζω

σα το

Χ ρι στον δο ξο λο γη σωμεν τον α να σταν τα εκ νε κρων

ψυ χην και σω με γαρ α να λα βων τω πα θει απ αλ

λη λων δι ε τε με της α χραντου μεν ψυ χης εν α δου

κα τελ θου ουσης ον και ε σην λευ σε ὁ τα φω δε δι α

φθο ραν ουκ ει δε το α α γι ον Σω μα του Λυ

τρω του ου τω ψυ χω ων η η μων

Ζ Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κουν με

νην ὁ η τι ου ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και ν νημους ὁ δο ξο λο γου μεν Χρι

στε την εκ νε κρων σου Α ναστασιν ὁ δι ης η μα ας

η λευ θε ρω της της τυ ραν νι ι δος του α δου ὁ και

ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον και το

με γι ε λε ε ως

δ

Τω οι κω σον πτε πει α γι α σμα Κυ

ρι ε εις μα κρι ο τη η τα η με ρω ων

Ω Δ στω ταιων α με α αντων δ α κα τα λη

στε πω η τε Ου ρα του και γης δι α Σταν ρουπα θων

ε μοι α παθει α εν ε ση γασας δ τα φην δε κα τα

δε ξα με νο και α να στας εν δο ξη συ να να

στη ρας τον Α δαμ χει ρι καιν το δα να α α μω δο ξα

τη ση ρι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη

σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ

τι ων ως μοτος ε ευσπλα αγ χος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων αμην

Α νυμφεν τε Παρ θε γε ηιον Θε ον α φραστως συλλα

βου ον σιασα κι δ Μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ιστου

σων ι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα ναμομε η

πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πταισμάτων δ

νυν τας η μων ι κε σι ι ας προ σδε χο με δ νη

δυ σω ω πεισω θη ναι παν τας η μι α α ας

Εις τον "Ορθρον

Ηχος λδ Νη.

Γα. ζ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α γεν η η μιν ευ

λο γη με νος ο ε ρο χι μενος δ εν ο νο μα τι

Κυ ν ρι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φη α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος 9 εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου Απολυτίκιον Γα.

Ε ξ ύ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φηνα

τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι γα η μας ε λευ θε ρω

σης των πα θων η Ζω η και η α να στασις η μων

Κυ ρι ε ε δο ξα η σοι Θεοτοκίον. Γη

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Πατρ θε του και σταυρωσιν

υ πο μει νας Α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον κυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα

ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν

θρω πι αν σου Ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε

ο τυ ο κον πρε ο βευ ουσαν υ περ η μων και σω ω σον

Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε το ο ο ον

Καθίσματα

Γα.

Α τε στης ει νε κρων η ζω η των α α παν των

και αγ γε λος φω τος ται σιν και ξιν ε ε βο α παν

σα σθε των δια κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι

σα α σθε 9 κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη

Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος 9 ο ευ δο κη σας

σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Α να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως ταις

ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ ξι

την ε γε ρσιν Α πο στο λοις ως γε γρη α τικαι δρο μι ος ο Πε

τρος ε πε στη τω μνη μα τικαι το φως εν τω τα φω ο ρων και

τε πληγῆς τοῦ θανάτου· τὴν δὲ ἐλπίδα οὐ θέλει ἀπολεῖν·

μόνο γὰρ ἡ ἐλπίς σου δαίει· γὰρ βλέπειν δύναται ἐν νουκίᾳ σου·

πρόκειμεν καὶ πῦρ σπένδεις ἐν βοῇ σου· ἡ ἐλπίς σου δὲ

σοὶ Χριστέ· ὁ Θεὸς οὗτις σώξεις ἀπαντὰς· Σωώθη

ἡ ἐλπίς σου Πατὴρ· γὰρ ὁ πατριάρχης ἀπαύγα ἡμῶν

Θεοτοκίον

Τὴν οὐρανὸν ἀνιόντων ὑψηλοὺς καὶ βωτὸν τοῦ

παύλα· ἀγίου ὁ ὁρὸς τὴν φωταυγὴν φέρει

τὴν ὑμνήσωμεν τὴν οὐρανὸν καὶ μακάριοι γινώσκοντες

τὴν δειξάντων· Ἐν ἁγίᾳ λυτρώσιν· Οἱ κύνες μὲν

σὴς τοῦ μετὰ μὴ λείον· οὐκ ἔστι τῇ ῥα ἀνα

τὴν διὰ πρᾶξις· ἡ δὲ τὸ κοῦσμα καὶ ἀφ᾽ ἑ

τῶν ἀγαθῶν ἐκκλησιῶν διὰ τοῦ βωώμεν

αὐτῇ· ἡ προέβη· ἐπὶ τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πλαγίων

ἡ φέρει δὴ ῥα· σὺ αὖθις τοῖς ἐν σὲ βώ· προσκύ

νοῦ οὐσι· τὸν παύλα· γινώσκοντες τὸ ὅλον σου

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν.

Γα.

Αὐτὸς ποιεῖ τὸ μνημὸς σου· Σωτήρ ἐσθλα γὰρ

σαῖν· τὸ ἄγ· γελοῦς· τὸν λιθὸν ἐκ τῆς θυρίας· ἀπεσύν

λί· ἡ σὲ· Γυναικὲς ἐθεῖ· ἡ σάν· τὸ ἐγγεγραμ

νόν· ἐκ γὰρ κρῶν καὶ αὐτῇ· ἐν ἡγ· γελίσαντο τοῖς Μα

θηταῖς σου· ἐν Σι· ἡ ὁ· τὴν ἀνστήσης· ἡ

ζωή· τῶν ἀπαρτῶν· καὶ διὰ τὴν λυθὴν· τὰ δεσμά σου

θα· τὸν Κύριον· ἐξ ἑδοξά· σοι

Τὰ μὲν ῥα τῆς ταφῆς· αὐτῇ· γινώσκοντες τὸ ὅλον σου

σαῖ· φωνῆς· ἀγγέλου· ἐκ τῶν ταφῶν· οὐκ ἔστι· ὁ

παν σα σθε των δι ηκουσωνται αν τι λυτης χαραν κο ο μι

αι α σθε κρα ξι τε α νυ μινουσαι ο τι α γε στη Χριστος ο ο

Κυ ρι ι ος δ ο ευ δο κη σας σωσαι ως Θε ος

το γε νος των α αν θρω πων

Ε πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με νη πα σα η η Κτι

σις Αγ γε λων τυ συ στημι και αν θρω πων το ο γε νος δ ο η

γι α σμε νε Να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε Πα

θε νι κον και αν χη η μα εξ ης Θε ος ε σαρκω

θη και Παι δι ον γε γοεν ο προ αι ω νων υ παρχων

Θε ος η η μων τη γαρ σην Μη τραν θρονον

ε ποι οι η σε και ην σηνγα οτε θα πλι τυ τε ραν Ου ρα νων

αι πει ειρ γα σα α τδ ε πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω

με νη πα σα η Κτι σις δο ξα α σοι

με νη πα σα η Κτι σις δο ξα α σοι

Οι Αγαθημοι Αντιφωνον Α'

Ε κ νε ο τη τος μου ο εκ θρο ος με πει ρα

ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ

ρι ε τρο που με τον τον

Ο ι μι σουν τες Σι ων γεν νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα θη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ γε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νω α μην δ

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ φω

το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ νου ου μεν αν

το ο και το Λο γω

Ἀντίφωνον Β'.

Η κιο δι α μου τω φο βω σου σκε πς σθω τα πει

το φρονιμου σου σα μη ν ψωθει ει σι α πο πε ση εε

σου ου πα ροι κιο μων

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχηκος ελ πι ιδα ου

δει σι το ο τε ο ο τε πυ ρι τα κα αν τα κρι γει ει και κο

λα σει

Δόξα και νυν

Α γι ω πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε εγει τε ρι του ρ γει ει ν ψι ιστα εν τρι σιν ε να

θη ον μελ πων ει γαρ ια τρι λαμ πει μο ρα ρ χει το

θει οι

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κειρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχες κλι νοι μοι το ουους

σου βο ω ων τι και κα θα ρον πρι ν α ρη σι με α πο των

εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρι αυ του γην δυ νων πασαι τις

α να λυ υσει του λα βειν βα σα α νους η γε ρι των

βε βι ω με νων

Δόξα και νυν.

Α γι ω πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να ας

τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α ναρχος εξ ου ε φυ ο

Υι ος α χρ ο ο ο ρως και το πνευ μα συ υμ μο ρ φον

συν θρο νον εκ Πα τρο ος συν εκ λαμ ψαν Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου διη τι κα λον η τι τε ρ προν αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α αμα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε

πη γ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του αγρου ο

σμων κε λε ευ ει μη δεινφρον τι ζειν Δόξα και νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α

παν τα ε χειται ει ρη νο βρα βεν τως Θε ος τουτογαρ ε

στι Πατρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ

ρι ως

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν Το τέλος του τρίτου

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν

Ο Κ αν ω ν

Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἰσὸς Ἦχος

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα του

γου σα πο τε μω σα ι κη ρα αβ δοςταυρο τυ πωςπλη ξα

σαι και δι ε λου σαι θαλασσαν Ισρα ηλ δε φυ γα διπε

ζον ο δι την δι ε σωσεν α σματωθε ω ανα μελλον

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Τ ην παν το δυ ναμιν Χρι στου Θε ο τη τα πως μηθανυμα σω

μεν εκ μεν παι των και α σι τοις πι στοις α παιδει αν και α

φθαρ σι αν βλυ ζουσιν εκ πλεω ρας δε α γι αςπηγην α θα

να τον στα ζου σαν και ζω ην εκ τα φου α ι δι ον

Ω ς ευ πρε πης ταιςγυ ναι ξιν ο Αγ γε λος νυν εμ πε φα

νι σται και τη λαν γη φε ε ρωντης εμ φυ τουσυμβο λα α υ

λου καθα ρο τη τος τη μορ φη δε μη νυ ων το φεγ γος της

α να στα σε ω ρα ξιν εξ η γευ θη ο Κυ ρι ος

τεοτοκίω.

Δ ε δο ξα σθε να πε ρι σου λε λαλην τι εν γε νε
 αις γε νε ων **Γ** η τον Θε ον Λο ο γον εν γα στροι χωρη σε
 σα α γνη δε δι α μει να σα θε ο το κε παρ Θε νε
 δι ο σε παντες γε ραι ρομεν την με τα Θε ον
 προστα οι ι αν η μων **Γ**

Ὁδὴ Γ'.

Ο στε θε ω σας κα ταρ χας τους ου ραι νους ενου νε
 σει και την γην ε πι υ दा των ε δρα στας εν τη
 πε τρα με Χρι στε της Εκ κλη σι ας στη ρι ξον ο τι
 ουκ ε στι πλη ην σου α γι ος μο νεφι λανθρω πε **Γ**

Κ α τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει της α μαρ
 τι ας της σαρ κος σου το σω τη ρι ον πα α θος ε
 δι και ω σας Χρι στε αυ τος γαρ ουχ υ πεν θυ νος της
 τον θα να του πει ει ρας πε φη νας ο α να μαρ τη τος **Γ**

Τ ης Α να στα σε ως το φως εξ ε λαμ ψε τοις εν σκο
 τει **Γ** του θα να του και σκι α καθη με ε νοις ο Θε
 ος μου **Ι** η σους και τη αυ του Θε ο τη τι τον ι οχυ
 ρον δε σμε ευ σας του του τασκευ η δι ηρ πα σε
 Θεοτοκίον. **Γ**

Τ ων Χε ρου βρι και Σε ρα φειμ ε δει χτης υ ψη λο τε
 ρα Θε ο το κε συ γαρ μο νη ε δε ε ξω τον α χω ρη
 τον Θε ον εν ση γα στροι α μο λυν τε δι ο πιστοι σε
 πα αν τες υ μνοις Α γνη μα κα ρι ξο μεν
 Ὁδὴ Δ'. Ὁ Ειρημός. **Γ**

Σ υ μου ι σχυς Κυ ρι ε συ μου και δυ να μεις συ Θε
 ος μου συ μου α γαλ λι α μα ο Πα τρι κους
 κολ πουμεη λι πων και την η με τε ραν πια
 χει αν ε πι σκε ψα με νος **Γ** δι ο συν τω Προ φη τη

η Αβ βα κουμ σοι κραν γα ζω τη δυ να μει σου δο

ξα φι λανθρω πε

υ δυ σμε νη ον τα με λι αν η γαπησας συ

κε νω ω σει ξε νη κα τα βε βηκας ε πι της γης

ευσπλαγχνε Σω τηρ της ε σχα τι ας μου την υ

βριν μη α νη να μενος και μει νας εν τω υ ψει της

α φρα στου σου δο ξης τον πριν η τι μω μενον ε

δο ξα σας

ις κα θο ραν Δεσπο τα γυν ουκ εξ ι στα ται δι α

πα α θους θα να τον λυ ο μενον δι α σταυ ρου φευγου

σανφθοριν και δι α θα να του τον α δην πλουτου

κε νου με τον της θει ας δυ να στειας σου του ε σταυ

ρω με νου το ε ξαι σι ον ερ γον φι λανθρω πε

Θεοτοκίον.

υ των πι στων καυχη μα πε λεις α νυμφευτε συ προ

στα α τις συ και κατα φυ γι ον Χρι στι α ρων τει χος

και λι μην προς γαρ τον Υι ον σου εν τευ ξεις φε ρεις

πα να μωμε και σω ξεις εκ πηδυνων τους εν πι στει και

πο θω Θε ο το κον α γνη σε γι νωσκοντας

Ὡδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

να τι με α πω σω α πο σου προ σω που σου

το φως το α δυ τον και ε καλυ ψε ε με το αλ λο τρι

ον σκο τος τονδει λαι ον αλλ ε πι στρο ψον με και προς

το φως των εν το λων σου τας ο δους μου κα τευ θυ νον

δε ο μαι

ε ρι θεσθαι η νε σχουχλαιναν προ του παθους σου Σωτηρ

παι ζομενος την του Πρώ το πλα α του πε ρι στελλων
 α σχη μο να γυμνωσιν ρη και γυ μνος πα γη ναι εν
 τω σταυρω α καμ φι α ζων τον χι τω να Χρι στε της
 νε κρωσε ως

Ε κ χο ος του θαι να του συ την πε πτω κυι αν μου
 αν ω κο δομη σας α να στας ου σι ι αν και α γη ρω
 Χρι στε κα τα σκευα σας ρη α να δει ξας πα λιν βα σι
 λι κην ω σπερ ρει κο να α φθαρ σι ας φω τι απα
 στραπτου σαν Θεοτοκίον.

Μ η τρι κην παρ ρη σι αντην προς τον Υι ον σου και
 κτη με νηπανα γνε συγ γε νους προ νοι οιας της η μων μη
 πα ρι δης δε ο με θα ρη ο τι σε και μο νην Χρι σι α
 νοι προς τον Δε σκω την ι λα σμον ευ με νη προβαλ

λο με θα ρηδη ρη
 λα σθη τι μοι Σω τηρ πολ λαι γαρ αι α νο μι
 αι μου και εκ βυ θου των κα κων α να γα γε δε ο
 μαι προς σε γαρ ε βο η σα ρη και ε πα κου σο ον μου ο
 Θε ος της σω τη ρι ας μου

Δ ι α ξυ λου κρη ται ως κα θει λε με ο αρ χε κα
 κο ος αν τος δε α ναρ τη θεις Χρι στε κρη ται ο τε ρος σκω
 ρω κα τα βε βλη κας δειγ μα τι σας του ου του τον πε
 σοντα δε α νε στησας

Σ υ ω κτει ρας την Σι ων εξ α να τει λας του μνημα
 τος και ιην αν τι πα λαι ας τε λε σσας ως πλαγχρωστω θει ω
 σου αι μα τι ρη και νυν βα σι λε ευ εις εν αυ τη εις
 τους αι ω οντας Χρι στε

Ρ υ σθεί η μεν των δει νων πταισμα των ταις ι κε σι αις
 σου Θε ο γεν ῆ τορ Α γνη και τυ χοιμεν Πα να γνε
 της θει ας ελλαμψεως του εκ σου α φρα αστωςσαρ κω
 θεν τος Υι ου ου του Θε ου Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰσμός.

Θ ε ου συγκατα βασιν το πυρ η δε σθη εν Βα βυ
 λω ω νι πο τε δι α του το οι πια ι δεσ εν τη κα
 μι νω α γαλ λο με ενωπο δι ως εν λαι μω νι χυ
 ρευ οντες εψαλ λον ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των
 Πα τε ε ρων η μων

Η εν δο ξομενωις θει ος πλου τος της σης πτω
 χει ει ας Χρι στε κα ταληγνι τει Αγ γε ε λους Στανρω ο
 ρων τας σε κα θη λουμε νον δι α το σω σαι τους πιστει
 κραυγαζοντας ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των Πα

τε ρων η μων

Τ η θει α κα θωδωσον φω τος ε πλη σθη τα κα τα
 χθο νι α και το σκοτος η λι α θη το πριν δι ω κον
 ο θεν α νεστησαν οι απ αι ω τος δε σιωταικραν
 γα ζοντες ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των Πα
 τε ρων η μων. Τριαδικόν.

Α παντων μεν Κυ ρι ον ε νος δε μο νου Μο νο γε γους Υι
 ου ορ θο δο ξως Πα τε ρα θε ο λο γουντες σε κα
 τα γε λο μεν και εν ει δο τες σου εκ πορευομενον Πνευ
 μα ευ θες συμ φυ ες και συν α ι δι ον Ὡδὴ Η'.

Ε πα πλα σι ως καιμενον των Χιλ δαι αι ων ο
 τυ ραν νος τοις θε ο σε βε ε σιν εμ μι νως εξ ε και
 σε δυ νει δε κρει τι νι πε ρι σσιν θεν τας του ου

τους ἰ-δων τῷ Δι μι ουρ γω και Λυ τρω τη
 α νθ βο α ῥ οι Παι δες ευ λογει τε Ι ε ρεις
 αν υ μνει τε λα ος υ περ υ ψου τε εις παν τας τους
 αι ω νας

Τ ης Ι η σου θς ο ιητος η υ πε ερ θε ος
 δυ να μις εν τοις καθ η μις θε ο πρε πως εξ ε λαμ
 ψε ῥ σαρ κι γαρ γεν σα με ρος υ περ παν τος θα να του
 Σταυρου ε λυ σε του Α δου την ι σχαν ον α πανστως
 οι Παι δε ευ λογει τε Ι ε ρεις αν υ μνει τε λα ος
 υ περ υ ψου ου τε εις παντας τους αι ω νας

Ο σταυρω θεις ε γηγερται ο με γα α λυτχος
 πε πτωκεν ο κα τα πε σων και συν τρι βεις α νωρ θω και
 φθο ρα ε ξωστρα κι σται και α φθα ρσι α ην θη σε υ

πο της ζω ης γαρ το θνη των κα τε πο θη ῥ οι
 παι δες ευ λογει τε Ι ε ρεις α νυ μνει τε λα ος υ
 περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας Τριδικόν.

Τ ρισ συ φα η θε ο τη τα ε νι αι αι αν
 εκ λαμ που σαν αι γλην εκ μι ας τρι συ πο στα του φυ σε
 ως γεν νη το ρα α νωρ χόν ο μο φυ α τε λο γον Πα
 τρος και συμ βα σι λευ ον ο μο ου αι ον Πνευ μα ὄν
 παι δες ευ λογει τε Ι ε ρεις α νυ μνει τε λα ος
 υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας Ὁδη Θ' Ὁ Εἰρκός.

Ε ξε στη ρ πι τουτω ο ου ρα χος ῥ και της γης
 κα τε πλα γη τα πε σα τα ο τι θε ος ω φθητοις ανθρωποις
 σωμα τι κως ῥ και η γα στηρ σου γε γονεν ευ ρυ
 χω ρο τε ρα των ου ρα των δι ο σε θε ο το κε

Αγ γε λων και αν θρωπων τα ξι αρ χι αι με γα

λυ του αι

Τ η θει α και α να αρ χω φυ σει α πλους πε

φυ κως συ νε τε θης προσλη ψει σαρ κος σε αυ τω ταν την

υ πο στη η σας Λο γε Θε ου και πε πον θως

ως αν θρωπος ε μει νας εκ τος παι θους ως Θε ος δι

ο σε εν ου σι αις θυ σιν α δι αι ρε τως και

α συγ χυ τως με γα λυ νο μεν

Π α τε ρα και ου σι ι αντηθε ι κην ως

δε φυ σει γε νο μενος αν θρωπος ε φης Θε ον υ ψιστε

ταις δουλαις αυκα τι ων εξ α να στας του μην μα τος

χα ρι τι Πα τε ρα των γη γε νων τι θεις τον κα τα

φυ σιν Θε ον τε και Δε σποτην μεθ ου σε παντες με γα

λυ νο μεν

Θεοτοκίον.

Ω ρα θης ω Παρ δε ε γε Μητηρ Θε ου υ

περ φυ σιν τε και αι εν σο μι τι τον α γα θον Λο γον

ει καρ δι αστη ε αυ του ον ο Πα τηρ η ρευ ξα το

παντων προ αι ωντων ως γε γα θος ου νυν και των

σω μα των ε δε ε ρει να το ου μεν ει και το

σω μα πε ρι βεβληται

Ἡ τιμωτέρα.

Τ ην τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθορας Θε ον Λο γον τε και ου σιν την οντως Θε ο το

κον σε με γα λυ το μεν

Ἐτερον εκ του

Τ ην τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γι λυ υ νο ο μεν

Τ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξα

τε ραν α συγ μοι τω των Σερν φειμ την α δι α

αρθο ο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν Οϊ Αϊνοι.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

τε τον Κυ υ ρι ον εκ των Ου ρα νων αι νει ειτε αυ του

εν τοις υ ψι στοι· σοι ηρε πει υμνος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παντες οι Α γ γε λοι αυ του αι

νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ να μεις αυ του σοι

ηρε πει υμνος τω ω Θε ω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα ε γ γεα πτον δο

ξα αυ τη ε σται πα οι τοις ο οι οις αυ του

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε

στις υ πο Πι λα του κρι νο με νος· αλλ ουκ α πε λειφθης

του θρο ο ο νου τω Πι τρισυγ κα α θε ζο με νος·

και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω

σας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ω οι

κτινων και φι λα ανθρω ω πος

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να με ως αυ του

Κ υ υ ρι ε ει και ως νε κρο ον εν μνη μει ε

ω I ου δαι οι σε ε χα τε θεν το ^υ αλλ ως Ba σι
 λε α υ πνου ου ουν τα σιρα τι ω ται σε ε ε φυλατ
 τον και ως ζω η ης θη σου ρον σφρα γι δι εσφρα γι σαν
 το ^β αλ λα α νε στης και πα ρε εσχες α φθαρ
 σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται
 αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νης αυ του

K υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α
 βο ο ο λου τον Σταν ρον σου η η μιν δεδωκας ^υ φριττει ει
 γαρ και τρε ε σ μει μη φερωνκα θο θαν αυ του ου την δυ να μι
 ο τι νε κρου ους α νι σται και θα νατονκα τηρ γη σε

δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου και την
 ε ε γε ερ σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ παγ
 γος αι νει ται αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κ
 θα ρα

O Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α ιαστα σιν
 κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λιας ε φο βη σε τα δε γυ ναι
 α ε φω ω νη σε λε γων ^υ τι ζη τει ει τε τον ζων τα
 με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη Οι
 κουν με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χυ
 ρω αι νει τε αυ τον εν χορ ^υ δαι αις και
 ε γα ιω

Ε πα θεδι α σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη τα

τα φην και τε δε ξωτρι η με ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω ωτης εκ της δου λει ας του εχθρου και α θα να

τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χριστε ε ο Θε ος δι α

της Α να στα σε ω ως σου φη λα αν θρω ω πε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λαγ

μου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Π ρο σκυ γω και δοξα α α ζω και α νυ μνω Χρι

στε την σην εκ τα φου Α να στασιν δι ης η λευ θε

ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δεσμων

και ε δω ρη σω τω κο κο σμω ως Θε ος ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος

μου υ ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των

πε νη των σου εις τε λος

Τ ο ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρουντες πα ρα νο μοι

συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν του του το

συ δε ως α θα νατος Θε ος και Παν το δυ να α μος

α νε ε στης τρι η η με ε ρος

Ε ξι μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν

τα τα θαν μα σια σου

Π ο ρεν δεν τος σου εν πυ λαις α δου Κυ ρι ε και

ταντας συντριψαν. τος ο αιχμαλωτος ουτος ε βο
 α^υ τις εσπιν ου ουτος ο τι ουκατα δι κα ξεται
 εν τρις κατω τα τοις της γης α^υ λα και ως σκη
 νηγκα τελυσε του θα^υνα τουτο δε εσμων τηριον
 ε δεξα μην αυτον ως θνητον και τρεμω ως
 Θεον Παντο^υδυναμεσω τηρελεησον ημας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Περιέχον τὰς κατ' ἤχον συντόμους Δοξολογίας
 τοῦς Μακαρισμοῦς, τὰ Ἐκτεχνικὰ τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς, τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ
 καὶ τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ
 Ἐκωνόου καὶ τὸν Ἐκωνόνα
 τοῦ Ἀκαθίστου

ΑΙ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Α'. Πα. $\frac{\Gamma}{\chi}$

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δοξα εν υ ψι στοις Θε
 ω α^υ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευδο κια^υ q
 γ μνου ου μενσε ευ λο γου μεν σε α^υ προ σκυ νουμεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι q δι α
 την με γα λην σου δο ξαν q

Κ υ ρ ι ε Βι σι λευ ε που ρι νι ε Θε ε Πατερ παν

το κρα τωρ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ Ι

η σου Χρισ τε και α γι ον Πνε ευ μα ^π q

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο Α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος α αι αιων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ας του κο ο σμου ^π q

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα θη με νος ει

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π q

Ο κτισ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος ^Δ Ι η σου Χρισ τος εις δο ο ξι α Θε ου πα τρος α μη ν ^π q

Κ α θε κα α στη η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και αι

νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^Δ και εις τον

αι ω να του αι ω νος ^π q

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη ^Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας ^π q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων

η μων ^Δ και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μη ην ^π q

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ

καθ α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π q

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ^π q δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τι α σου ^π q

Κ υ ρ ι ε κατα φυ γη ^Α ε γε νη η θης η μιν εν γεν νε

α και γε νε α ^Α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι ημαρ τον σοι ^π q

Κ υ ρι ε προ σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με ^Α του

ποι ειν το θελη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου ^π q

Ο τι πα ρα σοι πηγη ζω ης ^Α εν τω φω τι σου

ο ψο ο με θα φω ως ^π q

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου του τος γι νω σκου

σι ι σε ^Α α γι ος ο Θε ος ^Α α γι ος Ι

σχυ ρος ^Α α γι ος α θα να τος ε λε η

σον ημας ^π q

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^Α

Κ αι νυν και α ει κμειστους αι ω νας τωνα ι ω νων α

μην ^Α

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον ημας Ασματος ^π q

Α γι ος ο Θε ε ε ε ο ος ^Α α α α γι ι

ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Α α α γι ο ος

α α θα α να α α τος ^Α ε ε λε η η σο ον

η η η μα α α ας ^π q

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Α

α σω μεν τω α να σταν πει τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον ^Α το τι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε

λε ε ο ο ο ος ^π q

Τοῦ αὐτοῦ

ΗΧΟΣ Β'. Δι.

Δ ο ξα σοι τω δει ξα τι το φως δο ξα εν υ ψιστοις
 Θεω και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις
 ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ Πατοκρατω Κυ ρι ε Υι ε μο νογε νες Ι η σου
 Χρι στε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μο ος του Θε ου
 ο Υι ος του Πα τρος ο αι αιωνων την αμαρ τι αν

 του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιωνων τας
 αμαρ τι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε ησιν η μων ο κα θη με νος εκ
 δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σσημας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος Ι
 η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος αμην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε σω
 το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
 να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα του αυ
 τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι ημας

Ε υ λο γη τω ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων η
 μων και αι νε τον και δε δε ξα σμε τον το Ο

νο μα α σου εις τους αι ω νας αμην

Ε τοι τοι Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ

α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο αν με τα

δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του κοι ει ν το θε

λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

Ο ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θι φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ουτοις γι νω σκουσι

σε ε Α γι ος ο Θε ο ος α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευματι

Κ αι γυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α α γι ος ο ο Θε ε ος Α α α α

α γι ος Ι ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α

να το ες ε ε λε ε η η η σο ον η η η

μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο γεν

α σω μεντω α να σταν τι εκ τα φου και αρ χη γω ωτης
 ζω ης ημων^β κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θι νατον το νει νος ε δωκεν η μιν^κ και το με γα ε λε
 ο ο ο ος

Τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος Γ'. ς ς

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φω ως δο ξα εν υ ψι ι
 σταις θε ω^κ και ε πι γης ει ρη η νην αν θρωποις
 ευ δο μι α

Υ μνου ου μεν σευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε^κ ευ χα ρι σtau μεν σοι δι α την με
 γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε Πα τερ Παν

το κρα α τορ^π Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
 Κ υ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ο Υι ο ος
 του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο
 σμου^π ε λε η σον η μας ο αι αι αι ρωντας α μαρ
 τι ι ας του κο σμου

Π ρη σδε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος ει δε
 ξι ων του Πα τρος^κ και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
 Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν θε συ Πα
 τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
 αι νε σω το ε νο μα σου εις τον αι ω ω ο να^κ

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα α αυ τη α να μαρτη τους φυ λαχ θη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας

α μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φη μας

κα θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι θα ξο ον μετα δι

και ω μα τασου

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι θα ξον με τα δι και ω μα

τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε ια τε ε φυγον δι θα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πηγη ζω η ης εν τω φω τι σου ο

ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκον

σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα τα τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων αμην
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σο νη μας Ἀσματικόν. ἦ
 Α α γι ος ο ο Θε ο ο ος ᾗ α α α γι ος
 ι ι σχυ υ υ υ υ ρο ος ᾗ α γι ος α
 θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο
 ον η η μα α α α α α ας
 Πέτρου Λαμπαδαρίου
 { η μερονσω τη ρι α τω κοσμῳ γε γο νεν ᾗ α σω
 μεγα α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω α της
 ζω ης η ἡμων ᾗ κα θε λω γα ρι τω θα να α τω τον θα
 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε
 λε ο ο ο ος

Του αὐτοῦ

Ἦχος Δ'. ᾠ
 Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ᾠ δο ξα εν υ ψιστοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ενδο
 κι ι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ᾠ προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μέν σοι
 δι α την με γα λην σου δο ο ξαν
 Κ υ ρι ε βα αι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ Παντο
 κρα τωρ ᾠ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ᾠ Ι η
 σου Χρι στε και α γι ον πνευμα
 Κ υ ρι ε ο Θε ος ᾠ ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος
 του πα τρος ο αι αιωνων τη α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ρο οδε ξι την δε η σιν η μων ο κα θη μερος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου

Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

γε ε σω τω υ γο μι α σου εις τον αι ω να και

εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε

ρων η μων και αι γε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μι σου εις τους αι ω νας α μη ην

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

καθ α περ ηλ πι σα μεν ε αι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα

δι και ω με τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι

ε ε λε η σο σμε ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

ημαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε και τε ε ψυ γον δι δα ξον με

του ποι εν το θε λη μα α σου ο τι ου ει ει ο

θε ο ος μου

ο τι πα ρα σου πη γη ζω ης εν τω φω τι

σον ο ψο με θα φω ως

α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι γω σκου

σι ι σε

α γι ος ο θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ων α μη ην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μα ας Ἀσματικόν.

Α α γι ος ο θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η

μα α α ας Πέτρου Λαμπδαρίου

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν

α σω μεντω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω ης

ζω ης ημων και δε λαν γαρ τω θα να α τω τον θα να τον

το τι κος ε δωκεν η μι ιν και το με γα ε λε ο.

υ ο ος

Τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος Πλάγιος α'. ἦ Πα.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

στοις θε ο και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νομεν σε δο

ξο λο γου μεν σε ἡ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

τη μεγα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ἡ ε που ρα νι ε θε ε Πατερ Παν

το κρα α τορ ἡ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου

Χρι στε και α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο θε ὁς ο Α μνος του θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι αν του κο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του

κο ο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ἡ ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ἡ Ι η σους Χριστος εις δο ξαν θε ου Πα τρος

α μην

Κ α θ ε κ α στη η με ραν ευ λο γη σω σε ἡ και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ἡ και εις τον

αι ω να τουναι ω ω τος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κο ρι ε ο θε ος των Πα τε ρ

ρων η μων ἡ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ᾠ καθ

α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε ᾠ

Ε ν λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον μετὰ δι και

ω μα τασον ᾠ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ᾠ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ον με ᾠ ι ασαιτην ψυχην μου ο τι η

μαρ τυνοσι ᾠ

Κ υ ρι ε προς σε και τε φυ γονδι δα ξο ον με ᾠ του

ποι ειν το θελη μα α σου οτι σιν ει ο Θε ο ος μου ᾠ

Ο τι κα θα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

ο ψο με θα φως ᾠ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις γι νω σκου ει σε ᾠ

Α γι ος ο Θε ος ᾠ Α γι ος Ι σχυ ρος ᾠ Α γι ος

Α θι να τος ε λε η σον η μας ᾠ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ ματι ᾠ Και

νυ νη και α ει ᾠ και εις τους αι ω νας ιω ναι ω των

α μην ᾠ Α γι ος Α θι να τος ε λε η σον η μας

ᾠ Ἀσματικόν. ᾠ

Α γι ι ι ρος ο Θε ε ο ος ᾠ Α α α α

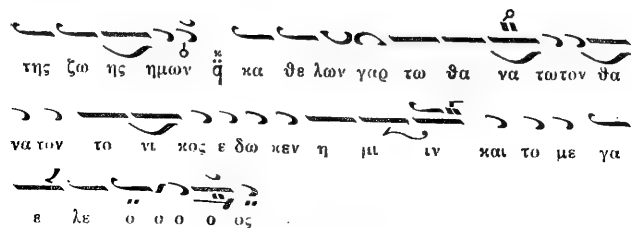
γι ι ος ι ι σχυ υ υ ρος ᾠ Α γι ος Α α α

θα να τος ε λε η η σο ο ον η η η η

μα α α ας ᾠ Πέτρου Λαμπαδαρίου. ᾠ

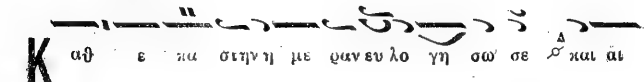
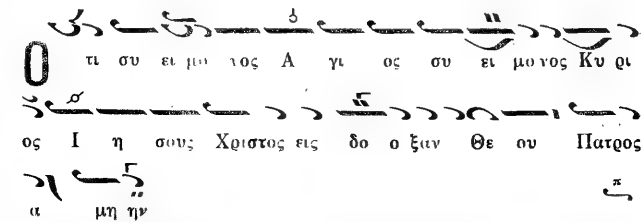
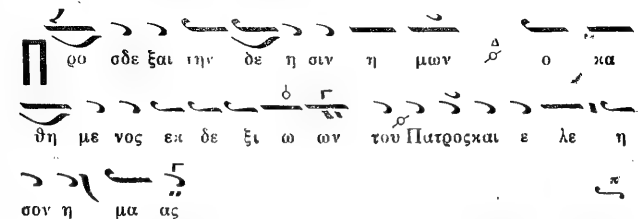
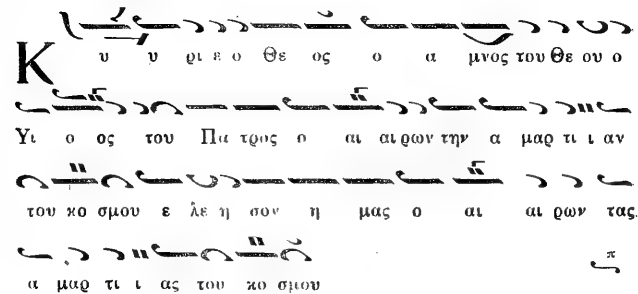
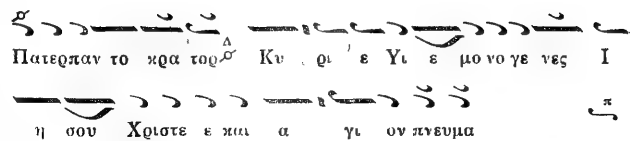
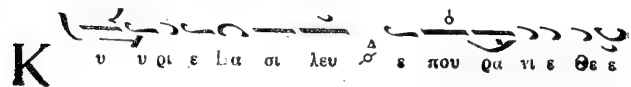
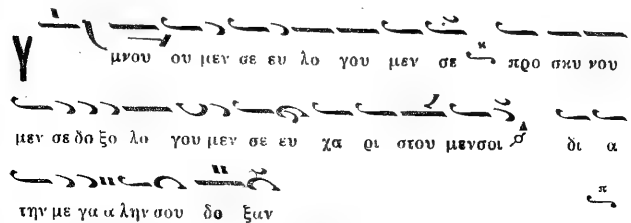
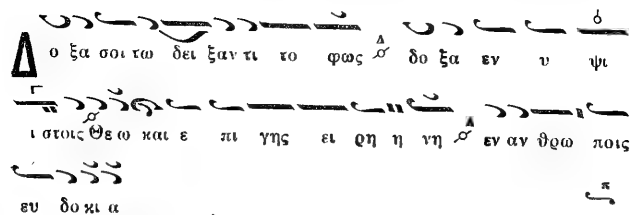
Σ η με ρον Σω τη ρι α τω Κο σμω γε γο γεν ᾠ

α σω μεν τω Α γασταν τι εκ τα φου και αρχη γω ω ω

Τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος Πλάγιος β'. λ. Πα. 15 7

νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να των αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α τα μηρ τη τους φυ λαχθηναι η μα ας

Ε ν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα με ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας και θ
α περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε ν λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ν με
τα δι και ω μα τι σου

Κ υ ρι ε κτετα φυ γης ε γεν νη η της η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γε ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μα
των σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι παρασπιτη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος Α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευματι

Και νυ υ νν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μι ας

Ἀσματικόν. Ἦχος ^λπ. Πα. ^θζ

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος ^Δ Α α α α

γι ι ι ο ος Ι ο χυ υ υ ρο ος ^Δ Α γι

ο ος Α θα α α α να α α α τος ε λε ε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας ^πζ

Πέτρου Λαμπαδιρίου

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν α σω

μενω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

ης ημων ^π κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μι ιν και το με γα ε λε ε ε

ο ο ος

Τῆς αὐτοῦ

Ἦχος Βαρυς

Πεντάφωνος ^ζ

Δ ο ξα σοιτω δει ξαν τι το φως ^Δ δ ο ξα εν υ ψι

ι στοις Θεω ^Δ και ε πι γης ει ρη η νη ^π εν αν

θρω ποιευδο κι ι ι α ^ζ

Υ μνου ουμεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ^Δ ευ χι ρι στουμεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ο ο ξιν ^ζ

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νς ^Δ Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε α

ε υ με ^ζ

Κ υ υ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ο υι ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α

μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα θη μενος ει

δο ξι ω ων του Πα τρος ος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν θε

ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και αι

ι ε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^Δ και εις

τον αι ω να του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι στων Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη ^Δ α ρι μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο θε ος των Πα

τε ρων η μων ^Δ και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε τον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γ ε νοιτο Κυ αι ε το ε λε ος σου ερ η μας ^Δ

καθ α περ ηλ αι ι σα μεν ε αι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ^Α ε γεν νη ηθης η μιν εν
 γε νε α και γε νε α ^Α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
 σου με ι α σωτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το
 ο ον σω

Κ υ ρ ι ε πρως θε κα τε ε ε φυ γον δι θα ξο ον με ^Α
 τωι ποι εν το θε λη μα α σου ο τι ου ει ει ο θε
 ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι στη γη ζω ης ^Α εν τω φω τι ι σου
 ο ψυ ο με θε φω ως

Π α θα ρει γωι το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
 σι ι σε

Α α γι ως ο θε ως ^Α Α α γι ως Ι σχυ ρος ^Α Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σου η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Α και α γι ω Πνευματι

Και νυν και α ρι στα εις τους αι ω νας τω ναι ω των
 α μην Α γι ως Α θα να τος ε λε η σου η

μα ας ^Α Ασματος.

Α γι ι ι ο ος ο θε ε ε ο ος ^Α Α γι
 ι ος Ι σχυ ρος ^Α Α α γι ος Α α
 θα α να α α τος ^Α ε λε ε ε η η η σο ο αν
 η η μα α α α α ας

Σ η μεθον σω τη θι α τω κοσμο γε γω γεν α σω μεν το
 α να σταν τι εκ τα α φω ^Α και κε χη γω ω της ζω
 ης η μων κα θε λων γαρ το θα να τω των θα ναιων

το νι κος ε δω κεν η μιν ^Δ και το με γα ε λε

ο ο ο ο ο ο ος

Του αὐτοῦ

Ἦχος πλwgιος δ'. ^λ ^Δ ^Δ Νη. ^λ

^Δ ο υ ξι σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξι εν υ

ψι ι τοις Θε ω ^Δ και ε πι γης ει ρη η η νη εν

αν θρω ποις ευ δο κα α ^Δ

^γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ

του μεν σε δο ξι λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι ^Δ δι α την με γα α λην σου δο ξαν ^Δ

^Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ Παν το κρα ταυ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

^Δ η σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

^Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αρων την α μαρ τι ι αν του κο ο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

^Δ του κο σμου ^Δ

^Π ρο σδε ξι την δε ησιν η μων ο κα θη μενος εκ δε

ξ. ω ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον η μας ^Δ

^Ο πσι ει μονος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος ^Δ Ι η σους Χρι στες δι οξαν Θε ου Πα

τρως α μη ην ^Δ

^Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και

αι νε εσω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^Δ και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^Δ

^Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε αν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων

η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον το ο

νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Ε ε ε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μαριθ

α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ειει Κυ ρι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ειπα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξο ο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ου ει ο Θε

ο ος μου

Ο τω κ θα σοι πηγη ζω ης εν τω ψω τι σου ο

ψο με θα ψω ως

Ο κ θα τελει ει τον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου

ει σε

Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι πνευματι

Κ αι νυν και α ει ρη και εις τους αι ω νων αι ω νων

μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας Ασματος.

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α γι ι
 ος α α θα α α α α να α α α τος ε λε
 ε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α
 α α ας

Πέτρον Λαμπαδαρίου

Σ η με ρον σω τη ρι α το κο σμω γε γο νεν α σω με ντω
 α να σταν τιν τα α φου και αρχη γω της ζω η ημων
 και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το νι κος ε
 δωκεν η μι αν και το με γα ε λε ο ο ο ος

Γεωργίου Ραζιδεσινου

Ηχος ^λ ^Δ Νη.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι το φως δο ξα εν
 ν ψι στοις θε ω ^Δ και ε και γης ει ρη η η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α
 γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^β προ σκυ νου

μεν σε δο ξα λο γου ου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
 δι α την με γα α λην σου δο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε λου ρα νι ε θε ε Πα τερ
 Παυ το κρα α του ^Δ Κυ ρι ε Υι ε ε μο γο γε
 νες Ι η σου ου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
 Κ υ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ου ο Υι ο ος
 του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι α ν του κο ο
 σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ας
 του κο σμου
 Π ρο σδε ξαι την δε ε η σιν η μων ο κα θη με
 νος εκ δε ξι ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον
 η μας
 Ο ε συ ε ρε ως Α γι ος συ ε ι με νος Κυ ν ε

ος ^λ I η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ον Πα τρος α

μη ην

K α θε κα στην η με ε φαν ευ λο γη σω σε

σε ^Δ και αι γε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω

να ^Δ και εις τον αι ω να του αι ω ρος

K α τα ξι ω σον Κυ ρι ε ν τη η με ρα τα αυ τη α

να μαρ τη η τους φυ λα χθη ναι η μας ας

E υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ε ρων η μων καί αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

ε ε ναι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι σε ε

E υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου

K υ ρι ε κα τα φυ γη ^Δ ε γε νη θης η μιν εν γε γε

α α και γε γε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

E λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η

μαρ τον σοι

K υ ρι ε προς εβ κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

ε του ποι ειν το θε λη μι α σου ^Δ ο τι συ ει

ο Θε ος μου

O τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ης ^Δ εν τω

φω τι σου ο ψο με θια φω ως

Π α ρα τει ει ελ γον το ε λε ος σου τοις γι γω σκον

οι σε ^Δ Α γι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ο υ και Α γι ο Πνευ μα
 τι βη Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι ω νων α μη ην
 Α γι ος Α θα α να τος ε λε η σον η μα ος
 Α λ κ α α γι ι ος ο θε ε ε ο ος
 Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ θω ος
 Α γι ι ος Α θα α α α α α α να
 α ι ο ος ε λε ε ε ε ε ε η ο ο ο ο
 ο ο ν η η μα κ α α α α ας
 Σ η με ρον σω τη θι α τω κο σμω γε γο νεν α σω μεν
 τω α να στα αν τι εκ τα φρου και αφ χη γω της ζω ης η
 μων και θα λων γαρ τω θα α τω τον θα να τον το
 γι κος ε δο κεν η μιν και το με γα ε λε ο ο ο ος

ἡχος πρῶτος

Δ ι α βρα α α ε ε ως ε ξ η γα γς του Πα ρα
 δει σου ο ε χθρο ος τον Α δαμ η δι α Σταυ ρου δε τον
 Αη στην αν τι οη γα γς Χρι στο ος εν αυ τω η μνησθη τι
 μου κρε ζονται ο ταν ελ θης εν τη βι σι λει ει α α σου
 ἡχος δευτερος
 Τ ην ψα την σοι προ σα γω με εν του λη στου και
 βο ω μεν σοι μνησθη η μων ζω τη εν τη βασι λει α σου
 ἡχος, τρίτος
 Α θε τη σαι τα Χρι στε την εν το λην σου
 τον προ και το θα Α δαμ του πα ρα δει ει σου ε ξω θι
 ι σας η τον δε ληστην οι κτη μων ο μο λο γη σαν
 τα σε εν Σταυ ρω η εν αυ τω ει σω ω κι σias
 ημε ρο εν τα η μνη σθη τι μου ζω τη εν τη Βα
 σι λει α α α σου
 ἡχος τέταρτος
 Α ι α ξω λω ο Α δαμ πα ρα δει σου γε ε

ε γο νεν αποικος δι α ξυλουδε Σταυρου ο Λη
 σης Πα ρα α α δει σον ω κησεν ο μεν γαρ γευ σα
 με νος εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαντος
 ο δε ουσταυ ρου με νος θε ον ω μω λο ο γη
 σε τον κρη πτο μενον μνη η σθη τι μου βο ω ων εν τη
 βα σι λει α σου

ήχος πλάγιος

Ο λη σης εν τω Σταυ ρω θε ον ει ναι σε πι στευσας
 Χρι στε ω μω λο γη σε ε σε ει λι κρι νω ως εκ
 καρ δι ως μνησθη τι μου Κυ ρι ε βο ων εν τη Βα σι λει
 α σου

ήχος β Δι.

Μ νη οθη τι μου ο θε ος ο Σω τηρι μου
 ο ταν ε ε λ θης εν τη Βα σι λει α σου
 και σω σον με ως μω ο νος φι λανθρω πος

Ο ραι ος ην και κα λος εις βρω σιν ο ε με θα
 να τω σας καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω ης
 εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ω συν τω
 λη στη μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει ει
 α α σου

*Ετεροι εις σύστημα πεντάφωνον.

Ο ραι ος η η ην και κα λος εις βρω σιν ο ε
 με θα να τω σιν καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω
 ης εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ω συν τω
 λη στη μνησθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει ει
 α α σου ου

Ε ν τω Σταυ ρω ω ψω θεις Οι κτι ισμων του Α δια
 μι το χει ρο γραφον της πα λαι α μαρ τι ας ε ξη
 λει ψας και ε ε σω σας εκ πλα νης α καν τυ

γε νοστῶν βροτῶν ᾧ οὐδὲν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς γε τα

Κυ υ ρι ι ε ε

Π ρο σῆ λω σι α ας ἐν Στατ ρω οι κτι ιε μωντας η

μων α μαρ τι ι ας Χρι στε και δι α του σου θα να

του των θα να τον ε νε κρω σας ε γει αι ει ρας τους

τε θνε ω τας ει νε κρων ο θεν προ σκυ του μεν σου ου

την σε πτην Α να ι σι α σι ιν

Ε ξε χε ε ε των ι σν ο φις α κα κισ ταις της

Ε ευ ως κο τε ᾧ Χρι στος δε εν τω ξυ λω του Στατ

ρουν ε κη γα σε τω κο σμω της ζω ης τον γλυ κισμον ᾧ

μνησθη τι μου Κυ ρι ε ε εν τη βι αι λει ει α π

σου ου

Ε ν μνη με τι ι ι ως θη της ε τε ε θης η ζω

η των α παν αντων Χρι στε ᾧ και ε θλασας του Α δου τους

μο χλους και α να στας εν δο ο ξη τρι η με ρος ως

Δυ να τος ᾧ παν τας και ε φω τισας δο ξα τη ε

γε ερ σει ει σου ου

Ο Κυ ρι ος α γα στας τρι η η με ρος εκ νε κρων

ε δω ρη η σα τω ει ρη την την ι δι ι αν τοις

Μαθηταις ᾧ και του τους εν λο γη σας εξ α πε στει λεν

ει πων παντας κρω σα γα γε ε τε εις την βι αι λει ει

α αν μου ου Δόξα.

Φ ως ο Πα τηρ φως ο Υι ος και Λο ο γος φως το Πνευ

μα το Α γι ον ᾧ αλ εν φως τα τρι α ᾧ εις γαρ

θε ο ος εν τρι οι μεν προ σκυ ποι κως μι α δε φυ σει και

ωρ σῆ ατ μη ιος α συ γχυ υ τος πε λω κρω αι ω ω

Και τὸν.

Ε
 κυ η σα ας τον Υι ονκαι λογοντων Πα τρος
 εν αιω κι ι ε πι γης ως οι δε Θε ο το κε ο αυ
 τος δι ο Παρ θε νο μη τορ οι δε ο θεν τος δι
 α σου χα ρε σαι κραν για ξο ο μεντων Χρι σι α νω αν η ελ
 πι ι ι ι ι
 'Απολυτίκιον.

Κ
 α τε λυ σης τω Σταυρω σου τον θα να τον η νε ω ω ξας
 τω λη στη η τον Πα ρα δει σον των Μν εο φω ρων τον θνη τον
 με τε βι λος και τοις σοις Α πο στο λικη ρυ ντ τειν
 ε πε τα ξας θ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος
 πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε λε ε ος Ω Χ

Μ
 νη σθη τι η μων Χρι στε Σω τηρ του κα σμου ο σπερ
 του λη στου ε μνη σθης ε πι ξν λου και κα τα ξι

ω σον πα ντας μου νε οι κτι ισμου της ου ρα τι ου βα σι
 λει ει α ας σου

Κατανυκτικὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
 Ψαλλόμενα Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας πρὶν τοῦ Τριωδίου

Ἦχος ᾠ Πα.

Ο
 τι το πε λαγος πο λυ των πα ρα πτω μα των μου Σω
 τηρ και δει τω βε βυ δι σ μου ταις πληι με λει ας μου
 δο σμοι χει ρα σω σον με ε ε ως τω Πε τρω ο Θε ος και
 ε λε η σε ον με

Ο
 τι εν τωι ας πο νη ρις και ε ερ γοις κα τα
 δε δι κα σμαι Σω τηρ λο γι σμον ρι δω ρη η σαι ε πι στω
 φη ης ο Θε ος ε λε νει και ζω σω σον με εν εθ
 γε τα ο Θε ος και ε λε η σου με

Α
 λ λος σε κα κω με ψυ χη α γα με λαι και κρη της

τα σα μελ λων δη μο οι ε ε ευ ειιν κρυπτα α και δει

να μη συν ε μει ει νης τοις ω ω δε ^Ααλ λια

προ φθισον βω ω σα τω Κυ τη ο Θε ος ι λα σθη

τι μοικαι σω ω σο ον με ^q

Mη α κο δυ κι μα σης με Σω τη μου της ρα θυ

μι α της α μαρ τας συ νε χω με νον ^q δι ε γει

ρο ον μου τον λο γι σμο ον προς με τα νοι αν ^q και

του σου αμ πε λω νος ^Αερ για την δο κι μον α

ναδειξον με ^Αδω ρου με ενος της εν δε κα της ωρας τον μι

σθον και το με γα ε ε λε ε ος ^q ^{Τῇ Παρασκευῇ} ^{ἑσπέρας} Μικτυρικά.

Tη πρε σβει α Κυ ρι ε ε παν των των Α γι ι

ων και της Θε ο το ο κου ^Ατην σην ει ρη

νην δος η μιν ^Ακαι ε λε η σον η μας ^q ως μο

τους οι κτιρ μων ^q

Hεν στα δι ω υ μων ο μο λο γι α ^Αγι

οι των δια μο ο νων κα τε πτη ξε την δυ ναμιν ^Ακαι της

πλανης τους αν θρωπους η λευ θε ρω σε ^q δι ο και τας

κε ρα λας α πο τε μο νο με νοι ε κμα ξε τε ^Αγε

νε σθω Κυ ρι ε η θυ σι α των ψυ χων η μων

ευ προ σδεκτος ε νο πι ον σου ^Αο τι σε πο θη

σιαντες τα ε ρρο ιη σα μεν της προ σκαι ρου ζω ης φι λι αν

θρωω ^q

Ωτης κα λης υ μων πραγμα τειας ^Αγι οι ^Α

ο τι αι μα τα ε δω κα τε και ου ρα νου ους ε

κλη ρο νο μη σι τε ^q και προς και ρον πει ρα σθεν τες

αι ω νι ι ως α γαλ λασθε ^Αοντως κα λον υ μων

το εἰ πορευ μα ᾧ φθαρ τα γαρκα τα λι πον τας
 τα α αφθαρ τα α πε λι βε τε και συν Αγ γε ε
 λους χο ρυ ον τε ε ες υ μνει τε α παντως Τρι α δα
 Ο μο ου ου αι ι ον Δόξα. ᾧ χ

Π αι α του βι ι ι ου ιου υ φη δι α με ε
 ε ε ε νει ᾧ λυ υης α α με ε ε το ο
 σ ο χος ᾧ ποι α δο ξι ε στη η κεν ᾧ ε πι γης
 α με τα α α α θε ε ε ε τος ᾧ παντα σκι
 ως ασθε γε στε ε ρι ᾧ παντα α νει ετι ρων α πια
 τη λο ο τε ε ρι α μι α α ρο ο πη ᾧ και τα αυ
 τα πα α α α αν τα θε να το ο ος δ ε ι α
 δε ε ο κε ε ε ται αι Δ αλλ εν τω ᾧ τι Χριστε του
 με ο ου ου ου ου ᾧ και τω γλυ κα σμω της σης ο ραι

ο ο τη τος ᾧ ους ε ξε λα ξω α να παυ ανσον ως
 φρι λα α α αν θρις ω ω ω πος

Ἦχος Δι. ᾧ χ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Η μαρ τον εις σε Σωτηρ ω ως ο α σω τος Υι ος
 δε ξαι με Ηα τερ με τα νο ουν τα και ε λε η σον
 με ο θε ες
 Κ ρα ξω σαι Χριστε Σωτηρ του ου τε λω νου τη φωνην ι
 λω θη τι μοι ω ω σπερ ε κρι να και ε λε η σον
 μο ο θε ες
 Τ ων με κρη με νων μοι δει γων εν νο ον τα α
 τελει ε λι τους σους και τα φευ γο αι κτη μους τε λω ο
 νην μι μων με νος και πορ νην θα κρη σα σανα και τον α
 σω τον Υι ον δι ο και πορ σι πτω σαι ε λε η μου κρι ν

με κα τα δι κα σης φει εισαι μων ο Θε ος και ε
λε η σον με

Τ ας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε ο
ει Παρ θε νου τε χθεις και την καρ δι ανμου κα θα ρι σον
να ον αυτην ποι ων του α γι ου ου σου Πνευματος
μη η με ε ξου δε νω σης α πο του σου προ σω που ο
α με τρη τον ε ε χον το με ε γμου ου ε λε ος
Τῇ Παρθενῇ ἐσπέρας Μαρτυρικά.

Ο ι την ε πι γει ον α πο λυσι ν μη πο θη σαν
τες α θλο φο ροι ου ρα τι ων α γα θων η
ξι ω θη σαν και Αγ γε λων συμπο λι ται
γε γο να σι Κυ ρι ε πρε σβει ει αις αυ των ε
λε η σον και σωσον η μας

Τ ων α γι ων μαρ τυ ρων πρε σβεν οντων υ περ η μων

και τον Χρι στον υ μνου οντων πα σα πλανη τε παυται και των
αν θρωπων το γε ε τος πιστει δι α α σω ξε ται

Χ ο ροι μαρ τυ ρων αν τε στη σαν τοις τυ ραν
τοις λε γοντες η με εις στρα τευ ο με ε θα τω βι
σι λει ει των δυ να με ων ει και πυ ρι και βα
σα α νοις α να λωση τε η μας ουκ αρ νου με ε θα της
Τρι α α δος την δυ να μιν

Μ ε γα λη η δο ξα ην ε κτη σασθε Α γι
οι δι α α της πι στεως ου μο νον γαρ εν τω πασχει τον
εχθρον ε τι κη σαι τε αλ λικαι με τα θα να
τον πνευμα τα σα λε λω γε τε α σθε των των θε ρα πην ε
ται πυ ρων και αι σω μα των ι α του πρε σβεν σαι τε
προς Κυ ρι ον ε λε η θη τα τας ψα χας ημων Δόξα.

0 ι οι οι μοι οι οι οι οι οι ον α
 γω ω ω τα ε χει ει η ψυ υ χη η η η χω ρι
 ζο με ε ε ε νη η η η εκ του σω ω ω μα α
 α α τος οι οι οι οι οι οι μοι οι το ο ο τε
 πο σιδα κρυ υ υ υ υ ει και ουχ υ πα α αρ χει ο
 ε ε ε λε ω ων α α α αυ την προς τους Αγ γε
 λους τα ομ μα τα α ρε που σα α απρα κτα α κα α
 α θι ι ι κε τε ε ε ε ευ ει προς τους
 αν θρω ω ω πους τας χει ρας ε ε εκ τει νου ου σα
 ουκ ε ε χει ει το ο ον βο ο ο η η θου ου ουν
 τά δι ο α γα πη τοι μου ου α δε ελ φοι
 εν ιο η σαν τες η μων το βρα χυ της ζω ω ης τοις
 με τα στα σιτην α να α α α πα α α αυ σιν

πα ρα Χρι στου ου ου ου αι τη σω ω ω με ε ε ε
 θα και ταις ψυ χαις η η μων το με ε γα α
 ε ε ε λε η ε ε ος

Ἦχος ς

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ε σπε ρι τον υ μνον προ σφε ρο με εν σοι Χρι
 στε ῤ με τα θυ μι α μα τος και ω δων πνευματικων
 ε λε η σον Σω τη ης τας ψυ χα ας η η μων
 ω σον με Κυ ρι ε ο Θε ος μου συ γαρ παν των η
 σω τη ρι α ο κλυδωνε των πα θων εκ τα
 ρα α ατ τει και το βα ρος των α νο μι ω ων με
 βυ θι χει ρις μου χειραβο η θει ας και προς φως
 α να γα γε με και τα νυ ξε ως ως μο νος
 ε ευσεπλαγ χης και φι λα αν θρωω πος

Τ ον οὐ εὐχαριζομένον μου τον σου γὰρ γε Κυ
 ρι εἰ καὶ τὴν χερ σου θείαν μου καρδίαν ἀναθήρῃ
 ἴσον ᾧ ὡς τῷ Περὶ δὲ δούμου με ταῦτα ἀνδρῶς ὡς τῷ
 τε λωπήσῃ ναγμοῦ καὶ ὡς τὴν πορτὴν ἡ διακονῶν α
 ἰεὺς με γὰρ λητήσω νηκρῶν γὰρ αἰζῶσσι
 οὐθεὶς ὡς σῶσον με ὡς μοῦνος εἰς ἐν σπλαγχνῶς καὶ
 φιλανθρώπων
Π ολὴ καρτίη νῦν ὡς διὰ ἐκτελεῖται ἐν
 θεῷ θητήν αμαρτῶν ἐκκληθῶν ᾧ τὴν μεν γλῶσση
 ἀομὰ φθεγγόμενος ᾧ τῇ δὲ ψυχῇ αἰὼν
 παλὸν γιγνώσκων ἐνός· ἀλλ' ἐκτελεῖται δι' ὁρθεῶν
 σὺν Χριστῷ οὐθεὶς διὰ τῆς μετὰ νου αἰσῶν καὶ
 εἰς ἡσυχίαν
 εἰς ἡσυχίαν μεν **Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρως.**

Μ ε γὰρ λητῶν μαρτυρῶν σου Χριστέ ἡ δύναμις
 ἐν μνήματι τῶν νεκρῶν εἰναι καὶ πνεύματά δι' ὧν σου
 οὐ καὶ κατὰ τὴν γῆσιν ἐχθρῶν τὴν ἐξουσίαν
 τὴν πιστεῖς τῆς Τριᾶδος ἀγαθὴν οὐκ ἀμαρτῶν
 νου ὑπερτῶς εὐσεβεῖς
Π ροφηταὶ καὶ ἀποστολοὶ Χριστοῦ καὶ μαρτυρῶν
 φωνῇ εἰς διδασκαλίαν ὑμῶν δαΐμονα δαίμονα οὐκ οὐ
 ἔον ᾧ καὶ ἐφ' ὅτι σὺν ταῖς θήταις πεπλασ
 νη μερῶν καὶ κοινῶν ἡμῶν Ἀγγέλων ἐκ πο
 ἡσυχίας τῶν ἁγίων ἀνθρώπων
Ο ἡ μαρτυρῶν σου Κυρὶ εἰς πιστεῖς στήθε
 χθὲς ἐν τῷ ἐλπίδι βεβαίως θέντες ᾧ τῇ
 γὰρ τῇ σου Στιθέσιν σου ψυχῇ ὡς ἐν ὅθι ἐν ἐντέ

του εχ θρου την τυραννιδα ωλεσαν^κ και τυ
 χον τες των στεφανωμε των Ασωματων πρεσβευ
 ουσιν υπερ των ψυχων η ημων^κ

Μεγαλη του Σταυρου σου Κυρι εηδυν
 να υμ^κ επαγη γαρ εν τοπω και νεργει εν
 κοσμω^κ και ανεδειξεν εξ αλιεων Αα
 ποστο ο ολους και εξεθνον Μαρτυρας^Δ ινα
 πρεσβευουσιν υπερ των ψυχων η ημων Δόξα^κ

Παντα μεταοτη ης τα ανθρωπων πι
 να α ο οσα ουχ υπαρχει με τα αθαα να α
 α α τον^κ ουπαρμε ε ε νει ο πλου
 ου ου ου το ος ου συν ο δε ε ευ ει ει η δο
 ο ο ξα α^κ επελθων γαρ ο θανατος των τα

παντα α ε ε ξηφανι σται αι^κ δι ο Χριστω τω
 αθα να α α α τω ω βα α σι ι λει ει
 βυ η η σω ω ω ω με εν^κ τους με τα σταν τας εξ
 ημων α να παυσον ε ε ε ε εν θα α παν
 των ε ε σιν^κ ευφραι νο με ε ε ε νων η
 κα α α τοι κι ι ι α α

Ἦχος Ἄ Βου.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ηθελον δα κρυσιεξαλειψαι^κ των εμων
 πταισμα των Κυριε το χειρου γραφον^κ και το υπο
 λοιπον της ζωης μου^κ δι α με τα νοι οι ας ευ
 χαριστησαι σοι^κ αλλ ο εχθρος α πα τι α με
 και πολεμει την ψυχην μου^κ Κυρι επριν εις τελος
 α πολωμαι σωσεν με^κ

Τ ἰς χεῖ μα ζο με νος καὶ πρὸς τρεῶν ᾠ τῶ λι με
 νι του οὐ τῶν δι α σω ζεται ᾠ η τις ο δυ τῶ με
 τος καὶ προσκλιτῶν ᾠ τῶ ι α τρεῖ ω τούτω οὐ θε
 ρα περ ε τία ᾠ Δη μι οὐρ γε τῶν α πα αν τῶν ᾠ
 καὶ ι α τρεῖ τῶν το σουν τῶν ᾠ Κυ ο ρι ε πρὶν εἰς τε λος
 α κυ λω μαι σο σον με

Π λυ γον μεν τοῖς δα κρυ σι ι μου Σω τηρ β ο τι
 ρε ρυ πω μαι ἐν πολλὰις α μαρ τι ι αῖς ᾠ δι ο
 καὶ προ σι πτω ω σοι ᾠ η μαρ τῶν ε λε η σῶ με ο θε ος ᾠ

Π ρο βα τον τι μι της λο γι κης σου ποι μνησται προ
 σε ε κα τα φευ ευ γω ᾠ τον Ποι με τῶ τον κα λον ᾠ
 ζη τη σο ον με τον πλα νη θε εν τα ο θε ος καὶ
 ε λε η σον με Τῇ πικροκυῆ ἐσπέρας. Ἦχος ᾠ Βον.

Ο ἐν δο ξα ζο με νος ἐν ταῖς μνείαις τῶν α γι ων
 σου Χρι στε ο θε ος ᾠ υπ αυ των δυ σω που με ερος ᾠ κι
 τα πεμ ψον η μιν το με γα ε λε ος

Ο τῶν α γι ων μαρ τυ υ ρων δε ξα α με νος την υ
 πο μο νην ᾠ και παρ η μων δε ε χου την υ μνω
 δι ι αν φι λανθρωπε ᾠ δω ρου με νος υ μιν ταις
 αυ των ι κε σι ι αῖς το με γα ε λε ος

Ε χοντες παρ ῥη σι ι αν πρὸς τον Σω τη ρα α γι
 οι ᾠ πρὸς σβευσα τε α παντως ᾠ υ περ η μων των α
 μαρ τω λων ᾠ α φε σιν πται σμα των αι του με ε νοι ᾠ
 και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος
 ε ρει α εμ ψυ χα ο λο ναυ τω μα τα λο γι
 κα ᾠ Μαρ τυ ρες Κυ ρ ι ου ᾠ θυ μα τα τε λει

α θε ου θε ον γι ω σποντα και θε ω γι ω σκο ο
 με να προ βα τα^β ων η μα αν δρα νκοις α νε πα βας^β
 προς εβεν ευ σατε και η μας συμ ποι μαν θη η ναι υ μας^Δ
 ε πι υ υδατος α να α παν σε ως Δόξα. ^π ^τ ^ζ
 Π ου ε σιν η του κο ο ο σμου ου προ σπα α α α
 θει ει ει ει α ^γ που ε ε σιν η των προ ο
 ο σκαι αι ρων φα αν τα σι ι ι ι α ^γ που ε σιν ο
 χρου σο ο ο ος και αι ο α α α αρ γυ υ υ υ
 ρος ^γ που ε ε σιν των οι κε ε των η πλημ μυ υ υ υ
 ρα και ο θε ο υ ο ο ρν υ υ υ βο^Δ πα α α α
 αν τα ι τε ε ε ψρι^β παν ια α κο ο ο τις^β πα
 α αν τα ι σκ ι ι α ^γ αλ λα δε ευ τε
 βο ο η σω ω μεν τω α θα να α α τω Βα σι ι

λει ^Δ Κυ υ ο ρι ι ι ι ε ^π των αι ω
 νι ω ω ν σου ^Δ α γα θω ων α α ξι ι ι
 ω ω ω σον ^Δ τους με τασταντα ας εξ η η μων^Δ
 και α να πα αυ σου α αυ τους^β εν τη α γη η η ρω
 ω ω μα κα ρι ι ο τη η τι ι

Ἦχος ^λ α'.

Τῇ Κυριατῇ ἐσπέρας ^γ

Κ υ ρι ε α μαρ τα των σπαυ ο μαι φι λαν θρω
 πι ας α ξι ου με νος ου γινωσκω ^γ νι κη σον μουτην
 πω ρω σιν μο νε Α γα θε και ε λε η σο ο ο ο ον με
 Κ υ ρι ε και τον ρο βον σου πτο ου ου μαι και το
 πο νη ρου κοι εν ου παν ο μαι ^γ τις εν δι κα στη ρι ω
 τον Δι κα στη ην ου πτο ει ται η τι ις ι α
 θη ναι βου λο με νος. γλ τον ι α τρο πα ρο ρ γι ζει ως κα

γω ^q μὴ προθυμῶ Κυρίε ἐπιτηύσθης ναί α
 μουσπλαγχθῇ σθεῖς καὶ ἐλεῖ ἡ σοοοοον με
 Οἱ οἱμοὶ τὸ οἰμωγὴν ἐγώ τη α κα ἀρπάζω σὺ
 κη ^q καὶ πτόουμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκότη
 ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργε Χριστέ ὁ Θεός
 τὴν χερσὶν σου σπέρμα σπέρμα καρπὸ φοοορονά να δει
 ξόν ^q καὶ ὡς τὸν Αἰσώ τον υἱὸν δεξαί με καὶ ἐλεῖ ἡ
 σοοοοον με
 Τὰ κληθῇ των πταισμάτων μου καὶ δε Κυρίε ὁ εκ
 Παρθένου τε χθεις ^q καὶ πασας ἐξαλείψον τας
 ἀνομιὰς μου ^q λόγιμον μοι παρθεῶν ἐπι στερ
 φης ^q ὡς μόνος φιλάνθρωπος δεομαι καὶ ἐλεῖ ἡ
 σοοοοον με

Τῇ Πανασκευῇ ἑπέρας.

Των ἐπιγείων ἀπάντων τὰ φρονήσαντες ^q
 καὶ των βασιάνων ἀνδρείως τὰ τολμήσαντες ^q των μα
 καρίων ἐλπίτων οὐκ ἠστοχησατε ^q ἀλλ' οὐράνων
 Βασιλείας κληρονομήσονται τε πάντες
 φημοὶ Μαθουρες ^q ἐχόντες παρησῖαν πρὸς τὸν φιλάν
 θρωπον Θεόν ^q τὸ Κοσμὸν τὴν εἰρηνηναίτη σάσθαι καὶ τας
 ψυχὰς ἡμῶν το με γὰρ ἐλεῖ ὁ
 Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περὶ βαλλόμενοι
 καὶ τὸ πᾶν τοῦ Στάνθου ἐαυτοὺς διὰ να
 ῖτησαντες ^q πρὸς τας βασιάνων ἀνδρείως ἀπηντο
 μόλησαν ^q καὶ διὰ βόλου τὴν πλάνην καὶ το
 θρασυκατηργήσαν οἱ Ἀγιοὶ σοῦ Κυρίε
 αὐτῶνταις ἐκείναις ὡς Πάντο θυγατρὶ Θε

ος τω Κο σμω την ει ρη νην κα τα πεμφονκαι ταις ψυ

χαις ημωντο με γα ε λε ος

Π ρε σβευσα τε υ περ η μων Α α γι οι Μαρ τυ

ρες η ι να ρυ σθω μεντων α νο μι ων ημων η υ μιν

γαρ ε δοθη χα α α ρις πρεσβευειν υ περ η μω ων

Α κο ρε στω δι α θε σειψυ χης Χρι στον ουκ αρ

νη σα με νοι Α α α γι οι Μαρ τυ ρες η οι τι νες δι

α φου ρουσαι κι σμους πα θη μι των υ πο μει ναν

τες η των τυ ραν νων τα θρα ασηκα τη δα φρι σα τε

α κλι νη και α τρω τον την πι στινφυ λα ξαν τες εις

ου ρα νους με τε στητε η ο θενκαι παρ ρη ει ας τυ

χον τες κρος αυ τον η η αι τη σα σθε δω ρη θη η ναι η

μιν το με γα ε λε ος

Δόξα. Μέλος ἄργον

Ἦχος λ η Πα. ζ

Ε μνη η η σθην του Προ φη η η του ου

βο ω ω ω ων τος η ε γω ει μι ι ι γη η η

η και αι σπο ο ο δος η και πα λιν κα τε νο η

η σα ε εν τοις μνη η η μα α α σι η και

ει δοον τα ο ο στα η τα γε γυ μνω με ε

ε γα α και ει ει ει ει πον η α ρα τι ις

ε ε ε στι ι ι ι α σι ι λευς η ηστρα τι ι ω

ω ω τη ης κλουσι ι οος η η πε ε ε ε ε

νης η δι ι και ος η η α α μα α α α αρ τω

ω ω ω λος η αλ λα α να παν σον Κυ ρι ε με τα Δι

και ω ων τους δου ου λου ους σου

Ἦχος λ π Βον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Μ ε τα νοι αν ου κεντημαι αλλ ου δε πα λιν θα
 κρυ^β α^β δι α του ου ου το ι κε τευ ω σε Χριστε
 προ τε λους ε πι στρε ε ψαι^β και δου ναιμοι κα τα νυ
 ξιν ο πως θυ γῆ σωμαι τη; κο λα σε ε ως

Ε ν τη φρι κτη πα ρου σι α σου Χρι στε μη α
 κου σω μεν ουκ οι δα υμας^β την γαρ ελ πι ι θα ε
 πι σοι τω Σω τη ρι ε θε με θα^β ει και τε σα προ
 αταγματα ου πρατ το μεν δι α την α με λει αν ημων
 αλ λα φει ει εισαι των ψυ χων η μων δε ο
 με ε θα α

Τ α της καρ δι ασμου τραυ ματα εκ πολ λων αμαρτη μα α
 των φυ εν ταμοι^β ι α τρεν σον Σω τηρ ο των ψυ χων και

σω μα των ι ατρος^β ο πα ρε ε χων τοις αι του
 ου ου σι^β πται σματων την συ χω ρη σιν α ει^β πα ρα
 σχουμοι δακρυ α με τα νοι ας^β δι δους μοι την λυ σιν των ο
 φλη μα των Κυ ρι ε και ε λε η σον με
 υ μον με ευ ρων των α ρε των ο εχθρος τω
 βε λει της α μαρ τι ας ε τρωπεν^β αλ λα συ
 ως ι α τρος ψυ χων τε και σω ματων^β τα τριυματα
 της ψυ χης μου θε ραπευ σον ο Θε ος και ε λε
 η σον με
 Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ο ι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη σαν το σε ουκ
 α πε στησαν α πο των εν το λων σου^β ταις αυ των πρε
 σβει ει αις ε λε η σαν η μας
Ο ι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε πολ λας βα

σα α α νους υ πεμειναν^β πρε σθειαις Κυρι ε και ευ

χαις αυ των παντας η μιας δι α φυ λα α ξο ν

Ο ι α θλο φοροι Μαρτυρες και ου ρα νο πο λι ι

ται^Δ ε πι γης α θλησαντες πολ λας βα σα α νους

υ πεμειναν^β και τε λει ον α πε λαβον τον στεφανον

εν ου ρα νοι ος ι και ρεβευω σιν υ περ των ψυ

χων η ημων

Ο Σταν ρος σου Κυρι ε τοις Μαρτυσι γε γονεν

ο ο ο πλον α ητιτητον ε βλεπον γαρ τον προ κει με

νον θια να τον και προ βλε ποντες την μελ λουσαν ζω ην

τη ελ αι δι τηεις σε ε νε δυ να μουντο^β αυ των

και πα ρα κλη σε οιν ε λε η σον η μας Δόξα. π^{Πα.}

Α υ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στουρ γον σου

γε ε γο ο ο νε προ ο στα α αγ μα^π βου λη

θεις γαρ εξ α ο ρα του ουτε και ο ρα της με

ζω ω ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως^π γηθεν

μου το σω ω ω μα δι ε ε πλα α α α σις δε δω

κας δε μοι ψυ υ χην^Δ τη θει ει α α σου και ζω

ω ο ο ποι ω ω ει πνε ε ει σει^π δι ο Σω

τηρ τους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ων των

εν σκη ναις δι και ω ων ανα α α πα α αυ σον

Ἦχος βαρὺς Γα. ^ΓΧ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ω ς ο α σω τοις υι ος ηλ θον και γω οι κτιρ

ιρ μων^Γ δε ξαι μετρο σπι πτοντα ως ε να των μι σθίων

σου ο Θε ος και ε λε η σο ο ον με ε^Γ

Ω ς ο πε ρι κε σων εις τους λη στας και τε

τραυ μα τι σμε νος ου τωσθα γω ω πε ρι ε

πεσαι ᾠ εξ ε μων αμαρ τι ων και τε τραυ μα τι

σμε νη υ παρ χει μου η ψυ χη προς τι να κα τα φυ υ γω

ο υ πευ θυ νος ε γω ει μη προς σε τον ευσπλαγχον των

ψυ χων τον Ι α τρον ᾠ ε πι ι χε ε επ ε με ε

ο θε ος το με γα σου ε ε ε λε ος ᾠ

Ω ς την συ κην την α καρ πον μη εκ κο ψης με Σω τηρ

τον α μαρ τω λον ᾠ αλλ ε πι πολ λω τω ε ε τει

συγ χω ρη σιν μου δω ρησαι ᾠ αρ δευ ων μου την ψυ χην

τοις δα κρυ οι της με τα νοι οι ας ι να καρ πο αν

θρως σε τε ε γκα σου ε λε η μο συ υ νης ᾠ

Ω ς Η λι ος υ παρ χων δι και ο συ υ νης φω

τα γω γη σοντας καρ δι ας τωσσε υ μιν των Κυ ρι ε.

δο ο ξα α σοι

Μαρτυρικά.

Δ ο ξα σοι Χρι στε ο θε ος Α πο στο λων και χημα ᾠ

Μαρ τυ ρων α γαλ λι α μα ων το κηρυ νη μα Τρι ας η ο

μο ου ου σι ι ος ᾠ

Α α γι οι Μαρ τυ ρες οι κα λως α θλη σαν

τε ρς και αι στε φα νω θε εν τες ᾠ κρε σβευ σα τε

προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναιτας ψυ χιας η η μων ᾠ

Κ α τα φρυ νη σοντες παντων των ε πι γης α α γι

οι Μαρ τυ ρες και εν στα δι ω τον Χριστον αν δρειως

κη ρυ ξαντες ᾠ α μοι βας των βα σα α νων παρ αυ του ε

κο μισασθε ᾠ αλλ ως ε χοντες καρ ρη σι αν αυ τον

ι κε τευ σα τε ᾠ ως θε ο ον παν το δυ ναμον ᾠ

τας ψυ χιας ημων σω ω σαι ᾠ τον εις υ μας προ

στρε χοντωνδε ο ο με ε θα

η

Π α νε ευ φη μοι Μαρ τυ ρες θρεμ ματαπνευμα τι κα

ο λο καν τωμα ταλο γι κα η θυ σι ι α δε κτη ευ

α ρεστος τω Χρι στω η υ μας ουχ η γη κατ ε κρυψεν

αλλ ου ρα νο ος υπ ε δε ξα το η Αγ γε λωνσυμ

με το χοιγε γο να ιε η μεθ ω ων ι κε τευ σαι

τε δε ο με θα τω Σω τη ρι και Θε ω η μων η ει

ρη ιεν σαι τον κο σμονκαι σω σαιτας ψυ χα ας

η η μου Δόξα, Ἀργόν.

Α να παυσον Σω τη η η η η η η η μω ων Ζω ω

ο δο ο ο τα η ονς με ε τε σι η σα α α ας

α α δελ φους η μω ων η εκ των προ σκαι αι αι αι

αι αι ρων κρα α ζοντα ας δο ο ο ξα α α σοι οι

Ἦχος λ π η Νη. ζ
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Σ ε τον Βα σι λε α και Δε σπο στην Αγ γε λοι α παυ

σιως α νυ μνουουσιν ε γω δε σοι οι προ σπι ι ι πτω

ως ο Τε λω νης κρα α α ζων ο Θε ος ι λα σθη

τι ιμοικαι σω ω σο ον με

Α θα νια τος υ παρ χου σα ψυ χη ημου της

κυμ α σι του βι ου μη καλυπτου η να νη ψον βο ω σα

προς τον σο ον ευ ερ γε την ο Θε ος ι λα σθη

τι ιμοικαι σω ω σο εν με

Δ α κρα μοι δο ος ο Θε ος ως πο τε τηγναι

κι τη α μαρτωλω και α ξι ω σον με βρε ε

ε χειν τους πο δας σου τους ε με εκ της ο δου

της πλα νης ε λε ευ θε θωσαν τα και μυ ρον ευ ω δι

ας σοι προ σφε ερειν βι ον κα θα ρον εν με τα νοι α
 μοι κτι σθεν τα δὴ ι να α κου ου σω κα γω ω της
 ευ κται ας σου φω νης η πι ισotis σου σε σω κε ε
 σε πο ρευ ου εις ει ρη νην

Ο τανλαβωκι τα νουν τα πλη η η θη των πε πραγ
 με νον μοι δει νων και εις εν νοι αν ελθωτης φο βε ρας ε
 κει νης ε τα σεως τρωμω συ νε χο με ενος προς σε ε
 κα τα φε ευ γω τον φι λανθρωπον θε ον δὴ δι ο μη
 με πα ρι ι ιδης δὴ ι κε τευ ω σε μο νε α κ
 να μαρτητε δὴ δωρησαι κα τα νυ ξιν τη τα πει
 νη μου ψυ χη προ τελευτησαι σω ω σο ον με

Τῇ Ἡερασκευῇ ἐσπέρας Μαρτυρικῇ.

Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου παν αν το πον α γι α ζε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε δὴ και νυν τρεθενσα τε

ρυ σθη η ναι των πα γι δων του εχ θρου τας ψυ
 χας ημωνδε ο ο με ε θα
Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου ι κε τευ σι τε τον θε ον η
 μων και αι τη σα σθε τας ψυχαις ημων δὴ πληθος ει κτω
 μων και τον ι λα σμον δὴ των πολ λων παι ρα πτω μι ατων και
 σω ω σο ον με

Ο ι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ε πι λα θι με νοι των
 εν τω βι ιω κα τα φρο νη σαντες και των βα σα α α
 νων β δι α την μελ λουσαν ζω ην δὴ τα α αυ της κλη
 ρο νο μοι α α νε δειχθησαν δὴ ο ο ο θεν και Αγ γελοις
 συ υν α γαλλονται δὴ αυ τωντας ι κε σι αις δω θρησαι
 τω λα ω ον το με γα ε ε λε ε ος

Ε ι τις α ρη τη και ει τις ε παι ρος δὴ περ πει τοις α

γι οἱς ^δ ξι φε σι γαρ ε εκλιναν τους αυ χε νας ^δ δι
 α σε τον κλι ναντα ου ρι νους κικκατα βαν τα ^δ εξ ε χε
 αν το αι αι μα αν των δι α σε ε τον κε νω σαν τα
 σαν τον και μορ φην θαν λου λα βυ ο ον τα ε τα πει
 νω θη σαν ε ως θα να α α του την πτω χει αν σου ου
 μι μουμενοι ^δ ων ταις ευ χαις κα τα το πλη η ηθος των
 οι κτηρων σου ο Θε ος ε λε η σον ημας

Δόξα. Μέλος ἄργον.

Θ ρη νω και ο δυ υ υ ρο ο ο ο μαι ^δ οταν
 εν νο η η η η σω τον θα α να α τον και
 ι ι ι ι δω εν τοις τα φοι οι οι οἱς
 κει με ε ε τη ην ^δ την κατ ει κο να α θε
 ε ε ου ^δ πλα σθει ει ει ει σααν η η μι ν ω ραι

ο ο ο ο τη η η η τα ^δ α μορ φον α α α
 δο ο ο ο ο ο ξυν ^δ μη ε χου ου ου ου σαν ει ει ει
 δο ος ^δ ω ω του ου ου θα αυ μα α α τος ^δ
 τι ι το ο πα ε ρι η η μας του το γε γο ο γε ε
 μυ στη ρι ο ον ^δ πως κα ρε δο ο ο θη η μεν τη
 φθο ο ο ρα ^δ πως συ νε ξε ε ε ε ευ χθη η
 μεν τω θα να α α τω ^δ ον τως θε ε ου προ ο
 στα α α ξει ει ως γε ε ε γρη α α α πται ^δ
 του πα ρε ε ε ε χο ο ο ον τος ^δ τοις με τα
 στα σι την α να α α πα α α αυ σιν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ἦχος δ' Δε.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν εν λο γη με
 νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν εν λο γη με
 νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Τ η Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσδραμω μεν α μαρ
 τω λοι και τα πει νοι και προσπε σω μεν εν με τα νοι

α κρα ζον τες εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να

βο η θη σον εφ η μιν σπλαγχνι σθει ει σα σπεν σον

α πολυ με θα υ πο πλη θους πταισμων μη α πο

στρε ψης σουσ δου λους κε νους σε γαρ και μο νην ελ πι δα

με κτημε θα

Ο υ σι ω πη σο μεν πο τε Θε ο το κε τας δυ να

σταις σου λα λειν αι α να ξι οι ει μη γαρ συ

πρω ι στα σο πρε σβεν ου σα τις η μας ερ ου σα

τω εκ το σου των αι δυ νων τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ως

νυν ε λευ θε ρους ονι α πο στωμεν Δε σποι να εκ

σου σουσ γαρ δου λους σω ζεις α ει εκικεν τοι ων δει

νω ω ων Ὡδὴ Α'. Ἦχος λ' δ'

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ολ λοις σν γε χο μενος ηι ρα σμος προς σε κα τα

φρυ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του Λογου

κας Παρ δε ε νε των δυ σχε ρων και δει νων με δι

α σω σον

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι **δ** πολ' λης α θυ
 μι ας ει πι πλωσαι μου την ψυ χην **δ** ει ρη νεν σου
 κο ρη η γα λη η νη **λ** τη του Υι ου και Θε ου σου
 πα να μω με **δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι **δ**

Σ ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον **δ** δυ σω πω Πατ
 θε νε λυ τρώ θη ναι μετων δει νων **δ** σοι γαρ νυν προσφευγων
 α να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην **δ**

Ν ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης δει ασκαι
 προ νοι ας τη; πα ρα σου **δ** α ξι ω σον μο νη
 Θε ο μη η τορ **λ** ως α γα θη α αγα θου τελο **δ**

δ χειτρι α **λ** ρδη Γ' **δ**

Π ρο στα σι αν και σκεπηνζωης ε μης τι θη μι **δ**
 σε Θε ο γεν νη τορ Πατρε νε συ με κυ βερ νη σου **δ** προς
 τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι α **δ**
 των πι στων το στη ρημα μο νη πα νημινη τε **δ**

Ι κε τευ ω Πατ θε ιε τον ψυ χι κον τα ρα χον **δ** και
 της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δι σαι μου **δ** συ γαρ
 Θε ο νημι φε **λ** τον αρ χη γον της γα λη ηνης τον
 Χρι στον ε κυ η σας μο νη Πα να μω με **δ**

Ε υ ερ γε την τε κον σαι τον των κα λων αι τι ον **δ**
 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυσον **δ**
 παντα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι **δ**
 τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα και ρι σις **δ**

Χ α λαι παις αρ ρω στι αιςκαινο σε ροις πα θεσιν^δ ε
 ξε τα ζο με νω Παρ θε νε ου μοι βο η θη σον^δ των ι
 α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι νω ωσχω^δ θη σου
 ρον πα να μω με τον α δα πα νη τον^δ

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου λους
 σου θεο το ο κε^δ ο τι παν τες με τα θε ον εις
 σε ε κα τα φευ νομεν^δ ως αρ ρηκτον τει χος και προ
 στα σι αν^δ

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα νυ μνη τε
 θε ο το ο κε^δ ε πι την ε μην χα λε πην του σω ω μα
 τος κα τω σιν^δ και ι α σαι της ψυ χης μου το α
 αλ γο ο ο^δ ος

Κάθισμα Ἦχος^δ Δι.

Π ρο στα τις θερ μη και τει χος α προ σμα α χη τον ε

λε ους πη γη του κο σμου κα τα φυ υ γι ον εκ τε νως
 βο ω μεν σοι θε ο το κε Λεσποι να προ φθι σου^δ
 και εκ κιν δυ νωνλυτρωσαι η μας η μο νη τα χε ως
 προστα τευ ου σα^δ Ὡδη Δ'. Ἦχος^δ

Τ ων πα θω ων μου τον τα ρα χον^δ η τον κυ βερ
 νη η την τε κου σα Κυ ρι ον^δ και τον κλυ δω να κα
 τευ νασον^δ των ε μων πταιοματων θε ο νυμφευ τε^δ

Ε υ σπλα χιας την α βυσσον^δ ε πι κα λου με ε νω
 της σης πα ρα σχου μοι^δ η τον ευ σπλαγχνοι κυ η σασα και
 σω τη ρα παν των των υ μνουντων σε^δ

Α πο λι αυ ον τες πα ναγγε^δ των σωνωδω ρη μα α
 των ευ χα ρι σιτη ρι ον^δ α να μελ πα μεν ε
 φυ μνιον οι γι νω σκον τες σε θε ο μη το ρα^δ

Ο ι ελ πι ι δα και στη ριγμα ρ' και της σω τη ρι ι

ας τει χος α κρη δαν τον * κε κτη με γοι σε πα ιυ

μνητε ρ' δυ σχε ρει ας πασης εκ λυ τρου με θα 'ρδη Ε'.

Ε μ πληρον Α γνη ευ φρο συ νηστην καρ δι αγμου

την σην α κη ρα τον δι δου ου σα χα ραν * της

ευ φρο συ νησ η γεν νη σα σα τον αι τι ον

Λ υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο το ο κε α

γνη ρ' η αι ω ρι αν τε κου σα λυ τρω σιν * και την

ει ρη νην την παν τα ρουν υ περ ε χουσιν

Λ υ σοντιν α χλιν των κται σμα των μου Θε ο

νυμφε ρ' τω φω τι σμω της σης λαμπροτη τος * η φως

τε κου σα το θει ον και προ αι ω νι ον

Ι ασαι α γνη των πα θων μου την α σθε νειαν ρ'

ε πι σκο πης σου α ξι ω σα σα * και την υ γει αν

τη πρε σβει α σου πα ρασχον μοι 'ρδη ΣΤ'.

Θ α να α α τον και της φθο ρας ος ε σωσεν ε

αι τον εκδε δω κω ως τω θα να τω την τη φθο

ρα και θα να τω μου φυ υ αν ρ' και τα σχε θει σιν

Παρ θε νε δυ σω πη σον ρ' τον Κυ ρι ον σου και Υι ον της

εχ θρωνκα κου ρι ας με ρυ σα σθαι

Π ρο στα α α ιν σε της ζω ης ε πι σταμαι

και φρον ρα να ερα λε σια α την Παρ θε νε ε των και

ρα σμων δι α λυ ουσαν ο ο χλον ρ' και ε κη ρει ας

δια μο νων ε λυ νου σιν ρ' και δε ο μαι δια παν τος ρ'

εκ φθο ρας των πα θων μου ρυσθη και με

Ω ς τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα και

ψυχών σε πιν τε λή η σω τη ρι ι αν και πλα τυ
 σμον εν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σου α ει αγαλ
 λο με θα ω Δε σποι να και νη η μας των πα θων και
 καιν δυ των δι α σω σον

Ε ν κλι ι ι νη νυν α σθε των κα τα κειμαι και
 ουκ ε στιν ι α σις τη σαρ κι ι μου αλλ η Θε ον
 και Σω τη ρα του κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ
 η σα σα σου θε ο μαι της α γα θης εκ φθο ρας νο
 ση μι των α ναστη σον Κοντάκιον.

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται α ισχυν
 τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α
 θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων φω τας
 αλ λαι προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει αν η

μων των πι στως κρηνα ζο οντων σοι τα χυ νον εις πρε
 σβει αν και σπεν εν σον εις ι κε σι ι αν η προ στα
 τευ ου σα α ει θε ο το κε των τι μων τω σε Το κατωθεν δις.

Μ η σθη σο μαι του ο νο μα το ος σου εν πα ση γε
 γε α και γε γε α

Τ ου ο νο μι τος σου εν πα ση γε γε α και γε γε
 α μη σθη σο μαι αι αι Ηχος π Δι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
 Πα τερ Δο γε Πνευμα Τρι ας η ε εν Μο να δι ε
 ξα λει φον τα πλη θητων ε μων ε εγκλη ματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
 α μην

Τ αις της Θε ο του κουν προ σβει αις ε ε λε η μων ε

Ξα λει ψον τα πληθύντων ε μων ε εγκλήματων

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος κα ται
το με γα ε λε ος σου και κα τα το πληθος των οικτιρ

μων σου ε ξα λειψον το α νο ο μημα σου

Μ η κατακεισεν σης με ανθρωπινη προστασι α
Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε ε η σιν του ο

κε του σου θλι ι ψεισγαρ ε χει με φε ε ρεινου δυ

να μαι των δαι μονων τα το ξευ ματα σκε πην ου κε κτη

μυι ου δε που προσφυ γω ο α θλι ος παν το θεν

πο λε μου με νος και πα ρα μν θι αν ουκ ε χω

πλην σου Δεσποι να του κο σμου ελ πς και προ στα σι α

των πι στων μη μου πα ρι δης την δε η σιν το

συμ φε ρονται σου

Ο υ δεις προστρς χων ε πι σοι κα τη σχη με νος
α πο σου εκπο ρεν ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο

το κε αλλ αι τει ει ει ται την χαριν και λαμ βι νει
το δωρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη η σε ε

ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με ε νων α παλ
λα γη των α σθε νου ον των υ παρ χου σι θε ο

το κε Παρ θε ε νε σω ξε πο λιν και λα ον των πο

λε μου με νων η ει ρη η νη των χει μα ζο με νων

η γα λη νη η μο τη προ στα σι α των πι στω

ων

Τ ην η μων σω τη ρι αν ως η θε λη σαις Σω τηρ
οι κο νο μη σα σθα εν μη τρα της Παρ θε ε νου και

τω κησας τω κο σμω ην προ στα α την α νε δει ξας

ο των Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Θ ε λη την του ε λε ους ον ε γεν νη σας Μη τε ρα

γνη δυσωκη σον ρυ σθη ναι τω νπται σμα α των ψυ χης τε

μο λυ σμα των τους εν πι στευκται γα ζοντας ο των

Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Θ η σαν θον σω τη ρι ας και πη γην α φθα ρ σι ας την

σε κυ η σα σαν και πυρ γον ασφα λει ει ας και θυ ραν

με τα νοι ας τοις κραι γα α ζου σιν ε δει ξεν ο των

Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Σ ω μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι ας

Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ο ο ν των τη

σκε πη σου τη θει α θε ρα πε ευειν α ξι ω σον η

τον Σω τη ρα Χρι στον η μιν απο τε κου σι α ρδη Η.

Τ ους βο η θει ει ει ας της πα ρα σου δε ο με ε

νους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε τε υ μνου ουντας και υ πε ρυ ψοντας σε

Κο ρη εις αι ω νας

Τ ων ι α μι α α των το δι α ψι λες ε πι χε ε

εις τοις πιστως υ μνου σι σε Πα ρ θε ε νε και υ πε ρυ

ψου σι τον α φρω σι τον σου το κον

Τ ας α σθε ι ει ει α ας μου της ψυ χης ι

α τρε ευ εις και σω ρος τας ο δυ υ νας Πα ρ θε ε νε ι να

σε δο ξα ζω την κε χα ρι τω με νην

Τ ων πει ρι σμω ω ω ν σου τας προ οβυ λας εκ δι

ω ω κεις και πα θων τας ε φο ο δους Πα ρ θε ε νε ο θεν σε

υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας ρδη Θ.

Ρ ο η ην μου των δια κρυων μη α πο ποι η η της
 η του παν τος εκπροσωπονται διακρυον **δ** α φη
 ρη κοτα παρ θε ιεΧρι στον κυ η σα σα **δ**

Χ α ριας μου την καρ δι αν πληρω σον Παρ
 θε ε γε **κ** η της χα ριας δεξα με νη το πληρω
 μα **δ** της α μαρ τι ας την λυ πην ε ξα φα
 νι σα σι **δ**

Φ ω το ος σου τας α κτι σει λαμ πρυ νον Παρ
 θε ε γε **κ** το ζο φε ρον της αγ νοι ας δι ω κου
 ου **δ** τους ευ σε βως Θε ο το κον σε κα ταγ
 γελ λον τας **δ**

Κ α κω ω σε ως εν το πω τω της α σθε νει ει
 ας **κ** τα πει γωθεν τα Παρ θε γε θε ρα πευ στον **δ** εξ

αρ ρω στας εις ρω σιν κα τα σκευ α ζου σα **δ**

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
 την θε ο το σκον την α ει μα κα ριστον και πα νι
 μω μητον και Μη τε ρα του Θε ου ημων **δ** την τι
 μι ω τε εραντων Χε ρου βιμ **δ** και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ιτωστων Σε ρα φειμ **δ** την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κον σαν **δ** την οντως Θε ο
 το κον σε με γα λυ νο μεν **δ**

Τ ην υ ψη λο τε εραντων ρα νων **δ** και κα θα
 ρω τε ραν λαμ πη δο ο νων η λι α κων **δ** την λυ τρω
 σα με νην η μας εκ της κα τα ρας **δ** την δεσποι ναν
 του κο σμου υμνοις τι μη σω μεν **δ**

Α πο των πολ λω ων μου σμαρ τι ων α σθε

νει το σω μα α σθε νει ει μου και η ψυ χη δλ προς σε
 κα τα φευγωτην κε χα ρι τω με νην δλ ελ πης α πηλ
 πι σμε νων συ μοι βο η θη σον δλ

Δ ε σποι να και Μη ητητου Λυ τρω του δλ δε ξαι
 πι ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι να με
 οι τευσης προς τον εκ σου τε χθεν τα δλ ω Δεσποι να
 του κο ο σμου γε του με σιτρι α δλ

Ψ αλ λο μεν προ θυ νηως σοιτην ω δην νυν τη πα
 νυ μνη τω θε ο το ο κωχαρ μο νι κως δλ με τα
 του Ηρω δρο μου και παν των των α γι ων δυ σω πει
 θε ο το πε του οικτει ρη ησαι η μας δλ

Α λα λα τα χει ειλητων α σε βων των μη
 προ σκυ νουντων την Ει κο ο να σου την σε πτην δλ την ι

στο ρη θεισαν υ πο του α πο στο λου δλ Λου κα ι
 ε ρω τα του την ο δη γη τρι αν δλ

Π α σαι των Αγ γε ε λων αιστρα τι αι δλ Ηρω
 δρο με Κυ ρι ου α πο στο ολων η δω δε
 κας δλ οι α γι οι παν τες με τα της θε ο το
 κρυ δλ ποι η σια τε πρε σβει αν εις το σω θη ναι η μα
 α α α ας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚ. ΚΑΝΟΝΟΣ.

Ἦχος λ π δ ῥ. Ὡδὴ Α'. 2 Νη.

Των λυπηθῶν ἐπαγαγαί χεῖμα ξοῦσιν ταπει-
νήν μου ψυχὴν καὶ συμφορῶν νεφεληθὴν ἐμὴν κα-
λυπτουσί καρδιάν Θεοῦ νυμφευτέῃ αἰήτως τε
τοῦ κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ προαιωνιόν. ἡ λαμπρόν μοι το-
φως τοχαρμόσυνον.

Ἐξάμετρον τῶν ἀναγκῶν καὶ θλίψεων καὶ ἐξ-
εχθρῶν δυσμενῶν καὶ συμφορῶν βίβλου λυτρώ-
θεις Παναχρᾶν τέλει κραταίει ἀδυναμεί σου ἀν-
ώγει με γὰρ λυγρὴν ἀμετρον σου συμπάθειαν καὶ
τὴν εἰς ἐμεῖ σου παρακλήσιν

Νυν πεποιθὼς ἐπιτηρήσῃ κατεφύγονται ἰλή-
ψιν καὶ ἀνδρὶ καὶ πρὸς τὴν σὴν σκεῖπν ὁ λό-
γος ἡ ζωὴ ἐδραμον καὶ γὰρ νυκλίνω Δεσποινὰ καὶ
θρηνηκαὶ στένω αἰώνη με παρὶ δὴς τὸν ἀθλί-
ον τῶν χρεῖσται πῶς ὡς κατὰ φύσιν

Ὁυσι ὠπῆσω τοῦ βοῦν τῶν τατα με-
γαλεία τὰ σάββηται μὴ γὰρ συκοφάνειαν τοῦ ἔργου
ἰστασοῦν περὶ ἐμὸν πρὸς οὐρανὸν σατω Υἱὸ καὶ Θε-
ὸ σου τις ἐκ τοῦ σου τοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δεινῶν κιν-
δυνῶν ἐργουσατο Ὡδὴ Γ'.

Ἀπορησας ἐκ πάντων ὁ δυνήθως κραζούσιν
προφθάσιν θερμὴ πρὸ στασιᾶς καὶ σὴν βοήθει-
αν ὁδοί μου δούλωσόν τω πεινῶν καὶ

α θλι ι ω τω την σην αν τι λη ψιν ε πι ξη του ουν

τι θεο μως

Ε θαν μα στω σας ον τως νυνεπ ε μοι οι Δεσποι να

της ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη και τα ε λε η σου οθεν

δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι αι ρω την πολ

λην και α με τρον κη δε μο νιαν σου

Κ α ται γις με χει μαζειτωνσυμφωνων Δε σποι να και

των λυ πη ρωντρι κυ μι αι κα ταπον τι ζου σιν αλ λα

προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ει ας η θεο

μη αν τι λη ψις και προ στα σι α μου

Α λη θη θε ο το κον ο μο λο γω Δε σποινα σε την

του θα να του το κρατος ε ξα φα νι σα σαν ως γαρ

φυ σι ζω ος ει των δε σμωτωντου Α α δουπρο ζω

ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα 'Ωδη Δ'

Κ αι που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που

προ σφυ υ γω που δε και σω θη σομαι τι να θεο μην

ε ξω βο η θον θλι ψε σι του βι ου και ζα λαις

οι μοι κλο νου με νον εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ

ρω και καν χω μαι και προ στρε χω τη σκε πη σου

σω σον με

Τ ον πο τα μον τον γλυ και ρον του ε λε ους σου τον

πλου σι ι αις δω ρεις δρο σι σαντατην να θλι αν και

τα πει νην Πα να γγε ψυ χη ην μου των συμ

φο ρων και των θλι ψε ων και μι νω φλογισθειςαν

με γα λυ ω κη ρυτ τω και προ στρε χω τη

σκε πη σου σω σον με

Σ ε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι λον ρ μο

νην ρε ε ρω τει χος α πορ σιμ χητον κα τα φυ γην

σκε πηναται αν ρ ο κλον σω τη ρι ι ι ας μη με

πα ρι της τον α σωτον ρ ελ πς α πηλπισμε νων α

σθε ιων συμ μα χι α ρ θλι βυ με νων χα

ρα και αν τι λη ψς ρ

Π ως εξ ει πειν σου κα τα ξι αν δυ νη σω μι ρ τους

α με ε τρους οι κτωρ μους ω Δε σποι να τους την ε μην

παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρου με ε νην ως

υ δωρ πε ρι ρου σι σαντες ρ αλλ ω της σης προ νοι

ας και της ευ ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα

ρα πηλαν σα ρ

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι και ρε μη τρω παρ θε νε

και ρε θε ο νυμ φει ρ και ρε θει α σκε πηχαι ρε ο πλον

και τει χος α πορθη τον ρ και ρε προ στα σι α και βο

η θε ε και σω τη ρι α ρ των εις σε κροστρε χον των

εκ πι στε ως ρ

Ο ι μι συν ιες με μα την βε λε μι α και ξι φει και

λακ κον ην προ πι σαν ρ και ε πι ζη του ου σι το πα

να θλι ον σω με πα ρα ξι μου ρ και κα τα βι βα σαι

προς γην α γνη η ε πι ζη του σιν αλλ εκ του των

προ φθα σα σα σωσαν με ρ

Α πο πα σης α ναγκης θλι ψε ως και νο σου και

βλα βης με λυ τρω σαι και τη ση δι να α μει εν τη

σκε πη σου φυ λα ξον α τρω τον ρ εκ παν τος κιν δυ νου

και εξ εχ θρων των πο λε μουντων ρ και μι σουν των

με κο ρη κα νυμνη τε

♫

Τ ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας ανθ

ων περ α κη λαι σα των σων δω ρη μα α των και της

σης α με τρη του χορο τοι τοι γαρ ουν δο ξα ξω

υ μνο λο γω ω και με γα λυ τω σου την α φα

τον προς με συμ κα θει αν

Ῥδὴ ΣΤ'.

Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν

την α θλι αν μου ψυ χη ην και καρ δι ι αν και σκο

τα σμον ηι ποι ου σιμοι κο ρη αλλ η γεν νη σα σα

φως το α προ σι τον α πε λα σον ταυτα μα κραν

τη ερι ανενυσει της θει ας κρεσθειας σου

Π α ρα α α κλη η σιν εν ταις θλι ψεισιν οι οίδα

και των νοσων ι α τρο ον σε γι γω ωσκα και παν τε

λη συν τρη μον του θα ρα α του και πο τα μον της

ξω ης α νε ξαντη τον και παν των των ενσυμφο ραις τα

χι νην και ο ξει αν αν τι λη ιριν

Ο υ κρυ υ πτω ω σου τον θυ τον ου λε ους

και την βρυ σιν των α πει ει ρων θαν μι α των και την πη

γην την α εν να ον ο οντως της προς ε με συμ πα θειας

σου Δεσποι να αλ λα πα σιν ο μο λο γω και βο

ω και κη ρυτ τω και φθεγγο μιαι

Ε κη υ κλω ω σαν αι του βι ου μου ζα α

λαι ως περ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ θε ε νε και την

ε μην κα τα σκου σαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκου σι

βε λει των θλι ψε ων αλλ ευ ρει μι σε βο η θον και δι

ω κτην και ρυ στην Πα τα χραντε

Ῥδὸ Ζ'. Ἦχος λ. Ἠ.

Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω σον η μας ^Δ
 Φ ω ως η τε κουσα θε ο το ο κε σχο τι σθεν τα
 με νυ κτι α μαρ τι μα των ^Δ φω τα γω γη σον συ
 φω τος ου σα δο χει ον ^Δ το κα θι ρον και α μω ωμον
 ι να πο θω σε δο ξα α ζω ^Δ

Σ κε ε πη γε νου και προ στα σι ι α και αν τι λη
 ψις και κυν χη μα Παρ θε νε ^Δ γυ μνω θε εν τα μοι
 νυν α πασης βο η θει ας ^Δ των βο η θουντων
 ον να αμεις και ελ πις α πηλ πι σμε των ^Δ

Δ ο ο ξα Πατρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι ^Δ

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ
 δι α σε και χει λε σι δο ξα ζω ^Δ α πο λα αυ

σας των σων με γαλων χα ρι σμα ατων ^Δ αλλ ω της
 σης χρη στο τη η τος και α πει ρων σου θαν μα των ^Δ
 Κ αι την και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων αμην ^Δ

Β λε ε ψις ι λε ω ορ μι τι ι σου και ε πι σκε
 ψαι την κα κω σιν την ε χω ^Δ και δει των συμ φο
 ρων και βλαβης και κιν δυ νων ^Δ και πει ρα σμων με λω των
 ωσαι α με τρη το σιν ε λε ει ^Δ Ωδη Η.

Δ ι α σπλα αγ χνα ε λε ους σου Παρ θε ε λε
 μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα α λω βι ω
 τι πων κυ ματων ^Δ αλ λα δι δου μοι οι χει ρας βο η
 θει ει ας ^Δ κα τα πο νου με ε νω κα κω σε ως
 του βι ου ^Δ

Π ε ρι στα α σεις και θλιψεις και α να αγκαι^Α εν ρο
 σα αν με α γνη και συμ φο ραι του βι ου^Δ και πει
 ρα σμοι με παν το θεν ε κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι ι
 μοι^Δ και αν τι λα βου ου μου τη κρηα^Α
 ται α σου σκεπη

Ε ν ταις ζα α λαις ε φευρω σε λι με ε να εν
 ταις λυκαις χα ραν και ευ φορ ου ννην^Δ και εν
 ταις νο σοις τα χυ νην βο η θει α αν και εν τοις κιν
 δυ υ νοις ου στην και προ στα α την εν τοις πει
 ρα τη θι ε οις

Χ αι ρε θρο ο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου^Δ
 και ρε θει ει α και μαν να δο χεστανε^Δ και ρε χου
 ση λυ χνι α λα μπας α σβε στε ε χαι ρε των παρ

θε ε νων δο ξα και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και
 κλε ε ος^Δ Ωδὴ Θ'.

Π ρος τι ι να κα τα φυ υ γω αλ λην α γνη^Δ
 που προσ δρα μω λοι πον και σω θη σομαι που πο ρευ θω
 ποι αν δε ε φε ευ ρωκατα φυ γην^Δ ποι αν θερ μην αν
 τι λη ψιν λοι αν εν ταις θλιψε σι βο η θον^Δ εις σε ε
 μο νην ελ πι ζω εις σε ε μο νην και χωμαι^Δ και' ε
 πι σε θαρ ρων και τε φυ γον^Δ

Ο υκ ε ε σπιν α ρι θιμησασθαι δυ να τον^Δ με γι
 λει α τα σα θε ο νυμ φευ τε και τον βυ θον τον α
 νε ξε ρε ευνητον εξ ει πειν^Δ των υ περ νουν θαν
 μα των σου των τε τε λε σμε ε νων δι η νε κως^Δ
 τοις πο ο θω σε τι μοι και πι ι στει προ σκυ τον οιν^Δ

ως α λη θη θε ου λο χεντι αν
 Ε ν υ υ μνοις ευ χα ριστοις δοξο λο γω και
 γε μαι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην
 δυ ναμιν σου πα ασιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε
 οι ας σου ας υ περ ε κε ε νω σαις ε με κη
 ου ντ τω με γα λυ νω ψυ χη η τε και καρ δι α και
 λο γι σιω και γλωσση παν το τε
 Τ ην δε ε η σιν μου δε ξαιτην πε νι χραν και
 κλαν θιμω μη πα ρι δις και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βου ου μου ως α γα θη και τας αι τησεις πλη ρω
 σον δυ νασαι γαρ πα αντάως παν σθε νους Δε σπο ο
 του θε ου Μη τηρ ει νε ευσεις ε τι μο νον προς
 την ε μην οικ τραν ταπεινω σιν

Ἦχος ᾠ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α τω ω ω ω ω
 ων ου να θροι σθεν τε; εν θα δε Γεθ ση μα νη τωχω
 ρι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ σαι τε μου το
 σω μα και συ Υι ε και αι θε ε ε μου
 πα ρα λα βε μου το πνευ μα
 Ο γλυ κα σμωτων Αγγε ε ε λω ω ω ω ω
 ων των θλι βο με νων η χα ρα Χρι στι α
 νων η προ σια α α τι ι ι ι ι ις Παρ θε νε
 Μη τηρ Κυ ρι ου αν τι λα βου μου ου και
 ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων
 Κ αι σε με σι τριαν ε ε ε χω ω ω ω ω ω πρως
 τον φι λαι θρω πον θε ον μη μου ε λεγ ξειτας
 πρα α α ξει ει ει ει ει εις ε νω πι ον των

Αγ γε λων γή πα ρα κα λω σε ε Παρ θε ε

νε βο η θη σον μοι εν τα χει γή

Χ ου ον πλο κω τα τε πυ υ υρ γε ε ε ε ε και

δω δε κα τει χε πο λισ γή η λι ο στα λα

κτε θρο ο ο νε ε ε ε ε ε και θε δρα του

Βα αι λε ως α κα τα νο η η τον θα αυ

μα γ πως γα λου χειστον Δε σπυ ο τη η ην

~ ~ ~ ~ ~

ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ

Ὁδὴ Α'. Ἦχος δ' ἄ

Α νοι ξω το στο μα μου και πληρω θη σε ται

πνευ ματος ἄ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι

Μητρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων ἄ και

α σω γη θυ με νος ταντηστα θαν ματι ἄ

Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω σον ημας ἄ

Χ ρι στον βι βλον εμ ψυ χον ε σφρα γι σμε νην σε

πνευ ματι ἄ ο με γας αρ χαγγε λος α γνη θεωμε νος ἄ

ε πε φω νει σοι χαι ρε χα ρας δο χει ον ἄ δι ης της

προ μη το ρος α ρα λυ θη σεται ἄ

Α δαμ ε πα νορθω σεις και ρε Παρ θε νε
 θε ο νυμφε ^β του α δου η νε κρω σεις και ρε πα
 ναμω με ^β το πα λα τι ον του μο νου Βα σι λε ως ^β και
 ρε θρο νε πυ ρι νε του Παντο κρω τορος ^β

Δ ο ο ξα Πα τρι κα Υι ω και α γι ω Πνευματι ^β

Ρ ο δον το α μα ραν τον και ρε η μο νη βλα
 στη σα σα ^β το μη λον το ευ ο σμον και ρε η τε ξα σα
 το ο σφρα δι ον του μο νου Βα σι λε ως και ρε α
 πει ρο γα με κο ο σμον δι α σωσμα ^β

Κ αι νυν και α ει ρι και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων αμην ^β

Α γγει σθη σαν ρι σμα και ρε δι ης εκ του
 υιο ματο ^β η μων ε ξα γε στη μεν και ρε η δυ πνο ον ^β

και νον Δε σποι να πι στους ευ ω δι α ζον ^β θυ
 μι α μα ευ ο σμον μυ υ ρον πο λυ τι μον ^β Ωδη Γ.

Τ ους σου ους υ μνο λο γους θε ο το ο κε ως
 ζω ω σα και α φθο νος πη γη ^β θι α σον συγκρο
 τη σαντας πνευμα τι κον στε ρε ω ω σον ^β και εν

τη θει α δο ξη σου στε φα νων δοξης α ξι ω σον ^β

Σ τα χυν η βλαστησα σα τον θει ει ον ως χω ω

ρα α νη ροτος σα φως ^β και ρε εμ ψυ χε τρα πε ε ξα

αρ τον ζωης χω ρη σα α σα ^β και αι ρε του ζωντος υ δα

τος πη γη α κενωτος Δεσποινα ^β

Δ α μα λις τον μοσχον η τε κου ου σα τον

α α μω μον και ρε τοις πι στοις ^β και ρε αμνας κυ

η σα α σα θε ου α μνον τον αι ρον τα ^β και ο

σμου παντος τα πταισμα τα και ρε θεο μο ον ι λα
στη ρι ον

Ο ρ θρος φα ει νος και ρε η μο ο νη τον

Η η λι ον φε ρουσαι Χρι στον φω τος και τοι κι

τη ρι ον και ρε το σκοτος λυ σα α σα και τους

ζο φω δει δαι μο νας ο λο τε λω ως εκ μει ω σα σα

Χ αι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο ο γος δι

ω ω δεν σε μο νος η μο χλους και πυ λας α δου

Δε σποι οι να τω το κω σου συν τρι ψα α σα και αι ρε

η θει α ει σοδος των σω ζο με ενων Πα νυ μνη τε Ω δη Δ

Ο κα θη μενος εν δο ο ξη ε πι θρο νου θε

ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη ηλθεν Ι η

σου ους ο υ περ θε ος τη α κη ρα τω πα λα μη

και δι ε σω σε τους κραν γα ζον τας δο ξα Χρι

στε τη δυ να μει σου

Ε ν φω νις ας ματων πι ι στει σοι βο ω

μεν Πα νυ μνη τε και ρε πι ον ο ο ρος και τε τυ

ρω με τον ει πνευμα τι και ρε λυ χνι α και στα μνε

μαν να φε ρου σα το γλυ και τον τα των ευ σε

βων αι σθη τη ρι α

λα στη ρι ον του κο ο σμου και ρε α χραν τε

Δε σποι να και ρε κλημα ξη η θεν παν τας α νυ ψω σα

σα χα ρι τι και ρε η γε φν ρα ον τως η με τα

γου σα εκ θα να του παντας προς ζω η ην τους υ

μουντας σε

Ο υ ρα νων υ ψη λο τε ε ρα και ρε γη ης το θε

με λαι ον^β εν τη ση νη δυ υ ι α χραν τε α κο
 πως βα στι σα σα χαι ρε κογ χυ λη πορ φυ ραν θει αν βα
 ψα σι^α εξ αι με των σου ιω βα σι λει των δυ
 να με ων^β

N ο μο θε την η τε κου ου σα α λη θως
 χαι ρε Δεσποι να^β τον τας α νι στας^α παν των
 δω ρε αν ε ξα λει φοντα^β α κα τα νο η τον
 βα θος υ ψος αρ ρη τον^α α πει ρο γα με δι ης
 η μεις ε θε ω θημεν^β

Σ ε την πλεξα σαντω κο ο σμφ α χει ρο πλοκον στε φει
 νον^β α νυ μνο λο γου ου μεν^α χαι ρε σοι παρ θε νε κραν
 γι ζον τες^β το φυ λα κτη ρι ον παν των και χα ρα
 κω μα^α και κρη ται ω μα και ε ρο ον κα τα

φυ γι ον^β Ὡδη Ε'
E ξε στη τα συμ πικν τα ε πι τη θει α
 δο ξη σου^α ου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε^β εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των θε ον
 και τε ε το κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ
 μνου σι σε^β σω τη ρι ι αν βρι βευ ου σα^β
O δον η κυ η σα σα ξω ης χαι ρε Πα
 να μω με^α η και τα κλυ σμου της α μαρ τι ι ας^β
 σω σα σα κε σμιον χαι ρε θε ο ο νυ υι φε^α α ακου ου
 σμα και λα λημι φοι κτον χαι ρε εν δι αι τη μα του Δε
 σπο ο του της και σε ως^β
 σχος και ο χυ θω μα αν θρωπων χαι ρε α
 χραν τε^α το ο πε ε α γι α σματος της δο οξης^β

νεκρω σις α α δου νυμ φων ο λο ο φω ω τε ^Δχαι
 αι ρε ε των Αγ γε λων χαρ μο νη ^Δχαι ρε η βο
 η θει α ^βτων πι στω ως δε ο με ρων σου ^β
 Π υ ρι μορ φον ο χη μα του Λο γου και ρε Δε
 σποι να ^Δε ει ψυ υ χε Πα ρα δει σε το ξυ λον ^β
 εν με σω ε χον ζω ης τον Κυ υ ρι ι ον ^Δου
 ογλυ και σμος ξω ο πσι ει πι στει τους με τε χοντας ^βκαι
 φθο ρα υ πο κυ ψαν τας ^β
 Ρ ων νυ με ροι σθε νει συν πι στως α να βο ω
 μεν σοι ^Δκαι ρε Πο ο λισ του καμ βα σι λε ε ως ^βδε
 δο ξα ομε να και α ξι α α κουν ου στα ^Δπε ρι
 ης λε λα ηνται σα φως Ο ρος α λα το μη τον ^βκαι ρε
 βα α θος α με τη ρη τον ^β

Ε υ ρυ χω ρον σκη νω μα του Λο γου και ρε α χραν
 τε κο οχλο ως η τον θτι ον μα ργα ρι την ^βπρο α γα
 γου σα και ρε παν θα αυ μα α στε παν αν των προς Θε ον κα
 τα λα γη των μα και ρι ζον των σε Θε ο το ο κε
 ε κα στο τε 'Ωδη ΣΤ'. ^β
 Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονε στης Θε ο μη το ρος ^βδεν τε τας χει ρας
 κρο τη σω μεν ^Δτον εξ αυ της τε χ θε εν τα Θε ον δο
 ξα ζον τες ^β
 Π α στας του Λο γου α μο λυν τε αι τι α της των
 παν των θε ω σε ως και ρε Πα να μω με ^βτων Προ φη
 των πε ρι η χη μα ^Δκαι αι ρε των Α πο στο ολων
 το εγ κα λω πι σμα ^β

Ε ξ σου η δρο σος α πε στα ξε φλο γμον πο λυ θε
 ι ας η λυ σα σα α ο θεν βο ω μεν σοι q και ρε ο το
 κος ο εν δρο σος δ^Α ον Γε δε ων Παρ θε ε νε προ ε
 θε α σα το

δου σοι και ρε κταν γα ζο μεν λι μην η μιν γε
 νου θαλατευ ου σικαι ορ μη τη ρι ον q εν τω πε λα
 γει των θλι ψε ων δ^Α και των σκαν δα λων πι αν των του
 πο λε μη τορος

Χ α ρας αι τι α χα ρι τω σον η μων τον λο γι
 σμον του κταν γα ξειν σοι οι και ρε η α φλε κτος q βα τος
 νε φε λη ο λο φω τε δ^Α η τους πι στους α πα
 αυστως ε πι σκι α ζου σα 'Ωδη Ζ'.

Ο υκ ε λα α ρε ευσαν τη κτ σει οι θε ο φρο

νες πα ρα τον κτ σαν τα α^β αλ λι πυ ρο ος απει λην α^β
 αν θρει ως πα τη σαν τες και ρον τες ε ψαλλον α^β υ περ
 ρυ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ
 λο γη το ος ει

Α νυ μνου ου με εν σε βο ωντες και ρε ο χημα η
 λι ου του το η του α^β αμ πε λος α λη θι νη α^β τον βο τρυν
 τον πε πει ρον η γε φρ γη σι σα α^β οι ρον σι α ζο ον τα
 τον τας ψυ χας ευ φραι νον τα των πι στως σε δο ξι
 ζο οντων

α τη η ρα α των αν θρωπων η κυ η σα σα
 και ρε Θε ο νυ υμ φε η ρα β δος η μυ σι και
 αν θος το α μα ραν τον η ε ξαν υη σι σα α^β και ρε
 δε εσποι οι να δι ης χα ρας πλη ρου με θα δ^Α και ζω

ην ἡλὴ ρο νο μου ουμεν

Ρ η το ρε ευ ου ου σα ου σθε νει γλωσσ σα Δε σποι να ν

μνο λο γη ησαι σε υ περ γαρ τι Σε ρα φειμ

υ ψω θης κυ η σα σα τον βασι λε ε αΧριστον

ον ι κε ε τε ευ ε πα α σης νυν βλα βης ρυ σασθαι

τῶν πι στως σε προσκυ νουντων

Ε υ φη μει ει σε ε μα και ρι ζον τα τα πε ρα τα και

α να κρα α ζει σοι και ρε ο τομος εν ω ω δα

κτω λω εγ γε γραπται Πα τρος ο Λογος αγνη ον ι κε

ε τε ευ ε βι ιβλω ζω ης τους δουλους σου και τα γραψαι

θε ο το κε

κε τευ ευ ο ο μεν οι δουλοι σου και κλι νομεν

γο νυ καρ δι ας η μων κλι νον το ου ους σου α

γνη και σω σοντους θλι ψη δι βυ θι ζο με ε ρους η μας

κα: συν τη η ρη ησον πα α σης εχ θρων α λω σε ως

την σην Πο λιν Θε ο το κε

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κοσ της Θε ο το κουδι ε σω σα το ο το τε μεν

τυ που μενος νυν δε ε νερ γου με ε νος την οι κου

μενην α πα σαν ε γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Κυ ρι ο ον υ ν μνει τετ τι ερ γα και υ περ υ

ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας

Ν η δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ε ξω τον

πα αν τα βισται ζον τα ε βα στα σι ας γα λα κτι ε

θε θρεψας γε γη μα τι τον τρε φο ον τα την οι κου

ματην α πα σαν Α γνη ω ρ ψα αλ λο ο μεν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ κε ρυ

ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας

M ω ση ης και τε νο η οεν εν βα τω το

με ε γα Μυση ρι ον του το κου σου αυ Ηαι δες προ ει

κο νι σαν του το εμ φα νε στα α τα q με σον πυ ρος ι

στα με νοι και μη φλε γο ομε ε νοι α κη ρα

τε α γι α Παρ θε νε q ο θεν σε υ μνου ουμενεις παν τας

τους αι ω ω νας

O ι κρω ω ην α πα τη γυ μνω θε εντες στο

λη ην αφθα ρσι ας ε νε δυ θη με εν τη κυ ο φο

ρι α σου και οι κα θε ξο με ε νοι q εν σκοτει πα ρα

πω σς ων φως κα τω πε ευσασα μεν q φω τος και τοι

κη τη ρω σα Κο ρη q ο θεν σε υ μνου ουμενεις παν τας

τους αι ω νας

N ε κροι οι δι α σου ζω ο ποι ου ου

ται ζω η ην γαρην ε νυ πο στατον ε κυ η

σα ας ευ λια λοι οι α λαλοι κρω ην κρη

μα τι ξο ον τες q νε κροι α πο κα θαι ρον

ται νοσοι δι ω ωκο ον ται q πνευ ματων α

ε ρι ων ταπλη θη q ητ την ται Παρ θε, ε

νεβρο των η σω τη ρι α

H κο ο σιω τε κου σα σω τη ρι ιαν

δι η ης α πο γης εις υ ψος ηρ θη μεν και

ροις παν τευ λο γη τε q σκε πη και κρη

ται ω ω μα q τει χος και ο χυ ρω μα των με

λω δου ουν των α γνη q τον Κυ ρι ο ον υ υ

μνει τε τα ερ γα ^π και υ περ υ ψου ου τε εις
 παν τις τους αι ω ω νας ^β Ὁδὴ Θ'.

A πιας γη γε νης σαρ τα τω τω πνευ μα τι λαμ
 πια δου χου με νο ^β πια νη γυ ρι ξε τω ω δε ^π
 α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρουσα ^β την
 ι ε ραν πα νη γυ ριν της Θε ο μη ητο ο
 ρος ^Δ και βο α α α α α α τω ^Δ και
 ρουςαμμα και ριστε ^β Θε ο το κς α γνη η
 α ει παρ θε νε ^β

I να σοι πι στοι το και ρε κραυ γα ζω μεν οι
 δι α σου ου της χαρις ^β με το χοι γε νο με
 νοι της α ι δι ι ου ρυ σαι η μα ας πειρασμων ^π
 βαρ βα ρι κης α λω σε ως και πα σης α αλλης

πληγης ^Δ δι α πλη η η η η η θος Κο
 ρη πα ρα πτω σεων ^β ε πι ου σης βρο τοι ος
 αμαρ ταν του σιν ^β

Ω φθης φω τι σμος η μων και βε βαι ωσις οθεν
 βο ω μεν σοι ^β και ρε α στρον α δου τον ^π
 ει σαγον κο ο σμω του με γαν Η λι ρν ^β
 και ρε Ε δεμ α νοι ξα σα την κε κλει σμε
 ενην Αγνην ^Δ και ρε στυ υ υ υ υ υ
 λε πυ ρι νε ει σα γευ σα εις την α νω ζω
 η ην το αν θρω πι νον ^β

Σ τω μεν εν λα βως εν οι κω Θε ου η μων και
 εκ βο η σωμεν και ρε κο σμον Δεσποι οι ναι ^π
 και ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α πα αν των ημων ^β

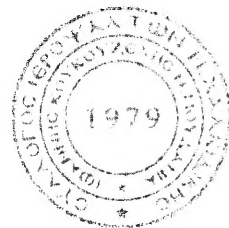
και ρε η μο νη α μω μος εν γυ και ξι
 ι και κα λη και ρε σκε ε ε ε ε εν
 ος μυ ρον το α κε νωτον ε πι σε κε να θε εν
 εισδε ξα με νον

Η πε ρε στε ρα η τον ε λε η μο
 να α πο κυ η σασα και ρε α ει παρ
 θε ε νε Ο σι ων πα αν των και ρε το καν
 χη μα των Α θλη των στε φα νω μα και ρε α
 πα αν των τε των Δι και αι αι αι αι ων
 ων θει ον εγκα λω πισμα και η μων των
 πιστω ων το δι α σωσμα

Φ ει σαι ο θε ος της κλη ρο νο μι ας σου
 τας α μαρ τι ι ας ημων πα σας πα ρα

βλε πων ειν εις τον το ε ε χων εκ δυ
 σω που σανσε την ε πι γης α σπο ρω ρως σε
 κυ ο φο ρη η σα α σαν δι α με ε ε
 ε ε ε γα ε λε ος θε λη παντα μορ
 φω θη ναι Χρι στε ε το αλ λο τρι εν

ΤΕΛΟΣ

3. Μαρτίου. 2014
Κ.δ.χ

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Ἡ διάταξις τοῦ ἀνὰ χεῖρας Συντόμου Ἀνασασματαρίου ἐγένετο, ὡς ἤτο-ἐπόμηνον, σύμφωνα με τὸ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Μουσικοδιδασκάλου Στυλίου Ρηγοπούλου, προχαραχθέν διάγραμμα, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ μεθοδικώτερον ἐσχεδιάσμενον καὶ πλέον εὐμεταχειρίστον διὰ τὰ τοὺς ψάλτας καὶ τοὺς μαθητευομένους.

Λέγομεν δὲ μεθοδικώτερον, διότι γίνεται πλήρης διάκρισις τοῦ Στιχηραρίου μέλους, τὸ ὁποῖον περιέχεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἰδίου προεκδοθέν Νέον ἀνασασματάριον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἀπὸ τοῦ συντόμου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος Συντόμου Ἀνασασματαρίου.

Εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας Συντόμον Ἀνασασματάριον τὸ ὁποῖον εἶναι πιστὸν ἀντίγραφον τοῦ Ἀνασασματαρίου Ἰω. Πρωτοψάλτου συμπερίελήφθησαν ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου μελοποιηθέντων τοιούτων καὶ τινὰ ἄλλα μαθήματα Κων/τίνου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γεωργίου Ραιδεσίου Πρωτοψαλτῶν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, χρησιμώτατα διὰ τοὺς Ἱεροψάλτας πρὸς τοὺτοις δὲ καὶ οἱ Σίχοι τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ, τῶν Ἀποστίχων καὶ τῶν Αἵνων πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ψαλτῶν.

Κατεβάλομεν πᾶσαν φροντίδα ὥπως τὸ Συντόμον Ἀνασασματαρίου εἶναι ἀπηλλαγμένον παροραμάτων ἐπηρεαζόντων τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν μαθημάτων.

Εἰς τοῦτο δὲ χάριτας ὀφείλομεν εἰς τοὺς κ. κ. Σωκράτην Παπαδόπουλον καὶ Ἀβραάμ Εὐθυμιάδην, Ἱεροψάλτας, οἱ ὁποῖοι ἐκτιμήσαντες τὴν ἀξίαν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου μου ἀνέλαβον αὐτοπροαιρέτως καὶ μετ' ἐπιθυμίαν τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ βιβλίου.

Τὸ βιβλίον δὲν στερεῖται ἐλλείψεων τινῶν ἀλλὰ αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὴν ἑλλειψιν ἐπαρκῶν τυπογραφικῶν στοιχείων σηματοφωνίας, ὡς θὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἀναγνώστης, καὶ ἰδίως Μαγνητῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐπηρεάζεται τὸ μέλος τῶν περιεχομένων μαθημάτων.

Ἡ Ἐκδότις

ΑΘΗΝΑ Σ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	3
Δόξα καὶ νῦν	»	8
Ἀπόστιχα	»	10
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	13
Καθίσματα	»	15
Εὐλογητάρια ἀργὰ Π. Λαμπροδαρίου		
Ἡχος λ' ᾠ	»	18
Ἀναβαθμοὶ	»	23
Κανόνες	»	26
Ἡ Τιμωτέρα	»	39
Οἱ Αἶνοι	»	40

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	47
Δόξα καὶ νῦν	»	52
Ἀπόστιχα	»	53
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	56
Καθίσματα	»	58
Ἀναβαθμοὶ	»	61
Κανόνες	»	64
Ἡ τιμωτέρα	»	76
Οἱ Αἶνοι	»	77

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	84
Δόξα καὶ νῦν	»	89
Ἀπόστιχα	»	90
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	93
Καθίσματα	»	94

Ἀναβαθμοὶ	Σελ.	98
Κανόνες		101
Ἡ Τιμωτέρα		114
Οἱ Αἶνοι		114
«Εἰς τὸ μνήμα σὲ ἐπεξήτησε», Παρά τοῦ ἐκδότου		120

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	123
Δόξα καὶ νῦν		128
Ἀπόστιχα		130
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον		134
Καθίσματα		135
Ἀναβαθμοὶ		139
Κανόνες		142
Ἡ τιμωτέρα		152
Οἱ Αἶνοι		153

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Α΄

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	160
Δόξα καὶ νῦν		165
Ἀπόστιχα		166
Εἰς τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον		170
Καθίσματα		172
Εὐλόγητάρια σύντομα Κ. Πρωτοψάλτου		175
Ἀναβαθμοὶ		178
Κανόνες		180
Ἡ Τιμωτέρα		191
Οἱ Αἶνοι		191

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Β΄

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ		215
Δόξα καὶ νῦν		219
Ἀπόστιχα		220
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον		229
Καθίσματα		231

Ἀναβαθμοὶ	Σελ.	239
Κανόνες		236
Ἡ Τιμωτέρα		246
Οἱ Αἶνοι		248

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	247
Δόξα καὶ νῦν		252
Ἀπόστιχα		253
Εἰς τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον		255
Καθίσματα		257
Ἀναβαθμοὶ		260
Κανόνες		262
Ο Ν. Ψαλμός Ζω.		274
Δόξα καὶ νῦν		278
τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς		280
Οἱ Αἶνοι		283

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Δ΄

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	290
Δόξα καὶ νῦν		295
Ἀπόστιχα		296
Εἰς τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον		299
Καθίσματα		301
Ἀναβαθμοὶ		305
Κανόνες		308
Ἡ Τιμωτέρα		321
Οἱ Αἶνοι		322

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α΄. ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ

Ἠχος Α΄.	Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Σελ.	329
Ἠχος Β΄.			334
Ἠχος Γ΄.			338
Ἠχος Δ΄.			343

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἦχος Πλ. Α'.	Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Σελ.	347
Ἦχος Πλ. Β'.	»	»	352
Ἦχος Βαρυς	»	»	357
Ἦχος Πλ. Δ'.	»	»	362
Ἦχος Πλ. Δ'.	Γεωργίου Ραιδεστινοῦ	»	366

Β'. ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Ἦχος Α'.	Σελ.	371
Ἦχος Β'.	»	371
Ἦχος Γ'.	»	371
Ἦχος Δ'.	»	371
Ἦχος Πλ. Α'.	»	372
Ἦχος Πλ. Β'.	»	372
Ἦχος Βαρυς	»	373
Ἦχος Πλ. Δ'.	»	376

Γ'. ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Ἦχος Α'.	Σελ.	377
Ἦχος Β'.	»	381
Ἦχος Γ'.	»	385
Ἦχος Δ'.	»	389
Ἦχος Πλ. Α'.	»	393
Ἦχος Πλ. Β'.	»	398
Ἦχος Βαρυς	»	401
Ἦχος Πλ. Δ'.	»	401
Δ'. Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ παρακλ. Κανόνος	Σελ.	410
Ε'. Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου παρακλ. Κανόνος	»	428
ΣΤ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου	»	443